

May 2012  
Issue : 53

# ஏசந்தக்டி

கிளட்சியம் கில்லாயெல் ஸிங்க்கியம் கில்லை

இவைஸ்தேகுவிலிருந்து வெளியிடாரும்  
தலை = இலக்ஷ்மி - பண்டூர் பூ யல்சுகைத் தின்களிலும்

தலை



வெற்றி 2012  
வீட்டு : 53

அமரர். சண்முகம் சிவனிங்கம்  
அஞ்சலிர் சிறப்பிதழ்

60/-

துயர்ப் பகிர்வு

## இயல்பின் அழகு சமந்து வரற்ந்த கவித்தும்பி

கிழக்கு மன்னிலே  
இன்னொரு கவிஞரின் மகறவு...  
இதயம் கனக்கிறது....!

தொடுவான நட்சத்திரமாய்  
ஒளிர்ந்த சசி...  
வாழ்வின் பரவுளையப் பரப்பில்  
எத்தனையோ கண்டாய்...!  
நட்பு, துரோகம், காதல், கலையின்  
கனிவு, வாழ்தலின் சுமைகள்  
என்று அறுபவங்கள் பலப்பல....!

கிணற்றிச் செம்பருத்திப் பூவில்  
சிறுகலர்த்தும் தும்பியின்  
மெல்லுணர்வைப் பிரதி பலித்தவனே...!

இலக்கிய உபாசா உலகில்  
விக்கிரக ஆராதனை வட்டத்துள்  
சிக்காமல்  
இயல்பு சமந்து வாழ்வை எழுதியவனே....!

விள்ளானம் உனக்குள்  
மெய்ஞ்ஞான விதை தூவிற்றோ....?!  
நெஞ்சக்குள் ஆயிரம்  
நினைவுப் பொறிகள்... என்றாலும்  
உன் மகறவிலும் கூட  
மிகைப்படுத்தல் வெளிப்படக் கூடாது  
என்று உள்நெஞ்சு உரைக்கிறது....!

புதிதங்களை விட  
மனிதங்களை நேசித்த நன்பா...!  
சென்று வா,  
நானை நாமும் உன்னுடன்  
இந்த வாழ்வியல் நீர்வகுளையச் சங்கிலியில்  
இனைந்து கொள்வோம்...!

சந்திரசேகரம் சசிதரன்

இலட்சியம் இல்லாமல் இலங்கியம் இல்லை .

## செங்கிரி

தோற்றும் 30.01.2008

53

வைகாசி2012(தி.வ.ஆண்டு-2043)

(வது ஆண்டு)

ஆசிரியர்:

செங்கதிரோன்

தொ.பேசி/T.P -065-2227876  
077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-  
senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்பழகன் குருவு

தொலைபேசி/T.P - 0777492861  
மின்னஞ்சல்/E.mail -  
croos\_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கதிரோன்

திரு.த.கோபாலகிருஸ்னன்  
19, மேல்மாடத் தெரு,  
மட்டக்களப்பு,  
இலங்கை.

Contact :

Senkathi

T.Gopalakrishnan  
19, Upstair Road,  
Batticaloa,  
Sri Lanka.

1 | பாத்தி தேவி 202

ஆகங்களுக்கு ஆக்கியேற பூறுப்பு

- ◆ ஆசிரியர் பக்கம் 02
- ◆ எமது இணையற்ற கவிஞரின் நினைவாக (கவிதை) -மு.சடாசரன் 03
- ◆ இல்லாமைக்குள் ஸ்திரமாகும் இருப்பு - மலரா 04
- ◆ எல்லாம் முடிந்தது இனி என்ன? நாம் நடப்போம் (கவிதை) -ஏ.ப்ரமுகம்மது 08
- ◆ சசியும் அவரது கவிதைகளும் - எம்.ஏ.நு.மான் 10
- ◆ மறைந்தும் மறவாத மாபெரும் மனிதர் சண்முகம் சிவலிங்கம் (கவிதை) - க.குத்தினவேல் 16
- ◆ எல்லைப் பாமாவுக்கு.... எல்.ஸிலவேந்தன் 17
- ◆ சண்முகம் சிவலிங்கம் நினைவில் நடைதல் - அஷுபன் 20
- ◆ இரங்கலுரை - உமா வரதராஜன் 27
- ◆ ஈழத்து நவீன் இலக்கிய வளர்ச்சியில் சண்முகம் சிவலிங்கக்த்தின் தடங்கள் - சிலகுறிப்புகள் - செயோகராசா 30
- ◆ எங்கள் பெருமதிப்பிற்குரிய குரு (கவிதை) - ஏ.ஏ.ஏ.காஷி 37
- ◆ சசி என்னும் சண்முகம் சிவலிங்கம்... - எல்.அரசுரத்தினம் 42
- ◆ ஒரு யூகசாலியின் மொனம் - திருமதி.க.லோகதராஜா 44
- ◆ நான் போய்விட்டேன்... உங்களுக்கு நினைவிருக்காது..... - ராம் அம்துல்லா 46
- ◆ ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு(கவிதை) - நலாபாலன் 51
- ◆ மஹபோகத்துக்கு காத்திருக்கும் மன் - சண்முகம் சிவலிங்கம் 52
- ◆ வசுவாமித்திர பக்கம் 60

## ஆசிரியர் பக்கம்

தமிழுலகில் கவிதாஞ்சமை ஒன்றை இழந்து நிற்கிறோம். ஆம்! சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களின் மறைவே அது. 1971இல் நான் கல்முனை நீர் ப்பாசனத் தினைக்களத்தில் பணிபுரிய வந்தபோது நன்பன் யோகராசா (சேனைக்குடியிருப்பு) மூலம் அவரது அறிமுகம் எனக்குக் கிடைத்தது. அவரது வீட்டிற்கு 19.12.1936-20.04.2012 (பாண்டிருப்பு) இருவரும் அடிக்கடி சைக்கிளில் சென்றுவரத் தொடங்கினோம். பின்னர் வேறு சில நண்பர்களை (கல்முனை மக்கள் வங்கி ஊழியர்களான ஆறுமுகம், காளிதாஸ் போன்றவர்கள்) சேர்த்துக் கொண்டு அவரைத் தலைவராக வைத்துத் ‘தேனாடு இலக்கியமன்றம்’ என்றொரு அமைப்பை ஏற்படுத்தினோம். இவ்வமைப்பின் மூலம் 1970 களின் முற்பகுதியில் ‘தமிழகப் பத்திரிகைகளின் தடை அவசியமா?’ என்ற தலைப்பிலே ஒரு விவாத அரங்கையும் (ம.காந்தனிசில், முகிலழகன் கந்தசாமி, விததுவான் ஞானரெத்தினம் போன்றவர்களைப் பங்குகொள்ள வைத்து), கவிஞர் மஹாகவியின் ‘ஒரு சாதாரண மனிதனின் சரித்திரம்’ கவிதை நூல் அறிமுகத்தையும் கல்முனை வெஸ்லி உயர்தர பாடசாலையின் பாலர் பகுதி மண்டபத்தில் நடாத்தினோம். அமைப்பின் செயற்பாடுகள் பின்னர் தொடரப்படவில்லை. ஆனாலும் சண்முகம் சிவலிங்கத்துடனான உறவு தொடர்ந்து. 1980களின் பின் அத்தொடர்பு அறுபட்டது. 1990 இலிருந்து 2010 வரை நான் கொழும்பில் வதிய நேரிடபோது அவ்வப்போது ஒரிரு கழுதங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டோம். 1989, 1994, 2000 ஆண்டுபே பாராஞ்சுமன்றத் தேர்தல்களில் நான் அம்பாரை மாவட்டத்தில் (திகாமட்டுல் ல) போட்டியிட்ட காலங்களில் நான் வேட்பாளராகவும் அவர் வாக்காளராகவும் அவசரத்தில் சந்தித்துக் கொண்டதுண்டு. 2010 இல் நான் ஊரோடு (மட்டக்களப்புக்கு) வந்தபின்னர் எனது ‘விளைச்சல்’ (நீலாவணனின் ‘வேளாண்மை’க் காவியத்தின் தொடர்ச்சி) குறுங்காவியத்தை நாலுருவாக்கம் செய்யும் முனைப்பில் அவரிடம் முன்னுரை பெறுவதற்காக (இம்முன்னுரை இவ்விதமின் 52 - 58ம் பக்கங்களில் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது) இரண்டு அல்லது மூன்று தடவைகள் அவர் இல்லம் சென்று தேந்தி அருந்தி நீண்டநேரம் ஆகவாசமாக இருந்து இலங்கைத் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்ட அரசியல் - அம்பாரை மாவட்டத் தமிழர்களின் சமூக - பொருளாதார - அரசியல் பிரச்சினைகள் - இலக்கியம் பற்றி ஆழமாக உரையாடியமை அவருடனான அன்மைக் காலத்துப் பசுமையான நினைவுகள். அப்பசுமையான நினைவுகளுடன் அவருக்காய் அஞ்சலித்து அன்னாரைச் சங்கை செய்யுமுகமாக ‘செங்கத்திர்’ இன் இம்மாத இதழ் ‘அமரர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அஞ்சலிச் சிறப்பிதழ்’ ஆக விரிகிறது.

- செங்கத்திரோன்

அன்பானவர்களே!

உங்களால் கியன்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்கி “வஶங்கத்திர்”  
இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவங்கள்.

- ஆசிரியர் -



## எழுதுமையற்ற கவிஞரின் நினைவாரு

மு.சடாட் சரன்

ஈங்கள் இணையற்ற தமிழ்க் கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் பிரிவால்,  
உள்ள உடைந்தேன் வருந்துகிறேன்.  
இழக்கமுடியாத தமிழ்ச்சொத்தைழுந்தேன்!

அன்பான நன்பா, அருமை விமர்சகரீ,  
உங்கள் திறமை உலகநியும் கட்டாயம்!

அறுபத்தைந்தி விருந்து நாங்கள்  
நன்பர்களாகி வளர்ந்தோம்!

மாலைத் தென்றலில் உய்கிளிவுகல்லாம்,  
மனக்கதவைத் திறந்து மகிழ்ந்தோம்!  
கவிதை - இலக்கியம் பேசிக் கலந்தோம்!  
ஒடி ஒடி தமிழ்ப் பணிகள் புரிந்தோம்!

ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து வாழ்த்தினோம் உயர்ந்தோம்!  
உங்கள் பெருமை உலகநியும் மிக விரைவில்!

உங்களின் ஆத்ம சாந்திக்காக  
உருக்கத் தோரு வேண்டுகின்றேன்!  
சாந்தி! சாந்தி!

# கிள்லாமைக்குள் ஸ்திரமாகும் திருப்பு

வாழும் போது சூழ இருந்தவைகள் எழுப்பிய அதிர்வுகளில் கூட தான் அதிராமல் மிகமிக அமைதியாய் ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து சுத்தமின்றியே தனது மரணத் தொகை கொண்ட ஒரு மனிதன், ஆளுமைகளால் நிரம்பியிருந்த ஒரு மிகப் பெரும் இலக்கியவாதி சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் மரணத்தின் பின் எனது மனப்பதிவுகளை அசை போடும் போது கண்கள் பனிக்கின்றன.

எனது உறவினராய், அயலவராய், எனக்கு ஆங்கிலமும் விலங்கியலும் கற்றுத் தந்த ஆசானாய், தமிழின் போரியல் வாழ்வில் தனது பங்காய் பிறழ்வு கூற முடியாத நல்லதொரு நடுகல்லை நட்டு வைத்த தந்தையாய், போரும் இயற்கையும் வாழ்வினைக் கலக்கியபோது தன் சிறஞ்சிக்குள் தன் உறவுகளைப் பேணிக் காத்த குடும்பத் தலைவனாய், உறவிற்கும் ஊரிற்கும் ஊறேதும் விளைவிக்காத நல்ல மனிதனாய், இலக்கிய உலகில் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை உச்சமாய் இலக்கியம் படைத்த ஆளுமையாய் தன் பாதைகளில் பல முகம் காட்டிய பன்முக ஆளுமை அவர்.

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே நான் பார்த்துப் பழகிய நன்மனிதார். அவரை நினைக்கும் போது இப்போதும் கூட அவரின் தீசண்யமிக்க கண்கள் முதலில் நினைவிற்கு வரும். மனிதர்களை, இயற்கையை, மரணத்தை எல்லாமும் இந்தத் தீசண்யமிக்க கண்களில் முழுமையாக எடை போட்டவர். என் நினைவுகளில் அவரின் சைக்கிணும், அவரும் தொடராகவே நினைவிற்கு வரும்.

கூர்ந்த அறிவாளி.யாவையும் சந்தேகங்களின்றியே தனதாக்கிக் கொள்வது மட்டுமன்றி எனது மாணவர்களையும் அவ்விழிலையே வழிப்படுத்தினார். இதுதி வரைக்கும் நிறைவையும் திருப்தியையும் மட்டுமே எனது மாணவர்கட்டு அளித்தவர்.

ஊரின் மீதும் மக்கள் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடும், எதிர்காலத்தின் இலக்கியம் மீதான அவரது தேடலும் ஆர்வங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்த சந்தர்ப்பங்களில் தன்னை முழுவதுமாய்த் தனது கட்டுப்பாட்டினுள்ளேயே முடிக்கொள்ள முனைந்து நின்றவர்.

ஊரையும் வளர்த்து இலக்கியமும் வளர வேண்டும் எனும் நிலைப்பாட்டில் முத்த இலக்கியவாதிகளுடன் இளையவர்களையும் தொடக்கக் காலத்திலேயே இனைத்துக் கொண்டவர். இதன் போது அவர் கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தார். அவரோடு பழீல் காரியப்பர், மருதூர்க்கனி, மருதூர்க் கொத்தன், அன்பு முகைதன், அலிக்கான், சடாசரன் முதலானவர்கள் இருந்தனர். அதேவேளையில்

- மலரா

பாண்டிருப்பில் அக்னி இலக்கிய வட்டத்தினை ஆராயித்து இளைய தலைமுறையினரையும் இணைத்துக் கொண்டவர். உமாவரதராஜன், சபா.சபேசன், க.ஐ.யோகராஜா, க.இரத்தினவேல், திருமதி.கோதைநாயகி, சந்திரலிங் கம் இன்னும் பலரையும் இணைத்து ‘அக்னி’ எனும் சஞ் சிகையையும் வெளியிட்டார். அதன் வெளியீட்டு விழாவில் புதியவர்களின் கவிதைகளை தானே சரிப்படுத்தி நெறிப்படுத்தினார் என அவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். எழுத்துத் துறையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளை அது.

பாண்டிருப்பில் திரெளபதையம்மன் கோயிலின் புத்தாண்டு விழாக்களில் தானே எழுதி இயக்கிய நாடகங்களை மேடையேற்றினார். மறைந்த நடிகர் கந்தக்குட்டி, சந்திரலிங்கண்ணன், அன்பு, அப்பு இப்படிப் பல நாடகக் கலைஞர்களையும் தோற்றுவித்தார். பிற்பட்ட காலங்களில் திரு. உமாவரதராஜனோடு மிகவும் நெருக்கமான உறவுகளைப் பேணி வந்தார். அந்த வேளையில் கல்முனை கலை இலக்கிய நன்பார்களின் பரினாம வளர்ச்சியின் போது அவர் ஆலோசகராக இருந்து வழிப்படுத்தினார். இன்றைய தலைமுறையில் சிவவரதன், டேவிட், யோகராசா, ருத்ரா எனப் பலர் அடையாளம் காணப்பட்டனர்.

சமூக செய்யபாட்டில் பாண்டிருப்பில் முதன்முறையாக ஒரு சந்தையை அமைத்து வியாபாரம் செய்ய ஊக்குவித்தார். பல இளைஞர்கள் கூட இருந்தனர். குறிப்பாக ஆலையடிவேம்பு பிரதேச சபையின் தவிசாளராக இருக்கின்ற திரு. க.இரத்தினவேல் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் இறுதி நாள் அஞ் சலியின் போது குறிப்பாகக் கூறிய ஒரு விடயம் நினைவு கூரத்தக்கது. ஒரு சைக்கிளில் பின்னால் மீன் பெட்டியைக் கட்டிக் கொண்டு முன்னால் இரத்தினவேலையும் இருத்திக் கொண்டு தானே சைக்கிளை மிதித்து வீடுவீடாக மீன் வியாபாரம் செய்து ஊராளிடையே வியாபாரத்தைப் பிரபல்யப்படுத்தியது நினைவு கூரத்தக்கது.

இவரது எழுச்சியின் போது பக்கபலமாய் இருந்தவர்களுள் பேராசிரியர் மௌனகுரு, பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான் போன்றோர் இனைந்து கை கொடுத்திருந்தனர்.

எனது தலைமுறையில் இவையெல்லாம் எனது பாடசாலைப் பருவத்தில் அவரினதான் நிகழ்வுகள். ஆனாலும் நான் திருமணம் செய்த பின் அவரின் அயலிலேயே குடி வந்தேன். அப்போது அவரின் செயற்பாடுகளை மட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அது ஒரு போர்க்காலச் சூழல், தனது அன்பு மகனை இந்தியன் ஆழியின் துப்பாக்கிக்குப் பலி கொடுத்திருந்த வேளை. அவரின் நடமாட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தனது மற்றைய குழந்தைகளையும் காப்பாற்றுவதில் முனைப்புக் காட்டிக் கொண்டிருந்தார். நிலைமைகள் சீராகி தனது வீட்டில் அமைதியாக ஒரு வாழ்க்கையை தேடிக் கொள்ளத் தொடங்கியிருந்தார்.

இக்கால கட்டத்திலே ஒரு குருவாய் அவரை மதித்து பக்தியுடன்

பயத்தையும் சேர்த்து தேவைகளை மட்டும் உரையாடிக் கொண்டிருந்த எனக்கும், அவரை உயர்வாக மதித்த எனது கணவருக்கும் நெருக்கமானார். அதிகமாக அவருடன் கதைக்கும் போது வாழ்வின் இருப்பிற்கான கேள்விகள் எப்போதும் மேலோங்கியிருந்தன.

எனது உறவினரும், குடும்ப நண்பருமான வரதன்னன்(உமாவரதாராஜன்) எனக்கும் பரந்தளவிலான ஒரு வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவித்திருந்தார். நல்ல வாசகியாக எனை மாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். இந்த வேளையில் என்னால் எழுதப்பட்டு எந்தப் பிரசரிப்பிற்கும் உள்ளாகாமல் வைக்கப் பட்டிருந்த கவிதைத் தொகுப்பினை எம்.ஐ.ஐபார் (ஆத்மா) வெளிக் கொண்ட வதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த வேளை எங்களால் மதிக்கப்படுகின்ற பிரமாணங்ட இலக்கிய ஆளுமையாகிய அவரிடம் ஒரு முன்னுரை பெறப்பட வேண்டும் என்பதில் முனைப்பாயிருந்தோம். வரதன்னன் ஒரு உரையினை எனது ‘புதிய இலைகளால் ஆதல்’ எனும் கவிதைத் தொகுப்பிற்குத் தந்திருந்தார்.திரு.சண்முகம் அவர்களிடம் எனது தொகுப்பினைக் கொடுத்து முன்னுரை கேட்டேன். அவரின் ஆழகிய புனமுறவுவுடன் என்னிடம் இவையெல்லாம் எங்கே எழுதப்பட்டன? எனக் கேட்டார். “தோன்றும் போதெல்லாம்” என்று மட்டும் சொன்னேன். அத்துடன் ஒரு கிழமைக்குள்ளாக முன்னுரை தருவீர்களா? எனவும் கேட்டேன். புத்தகத்தைத் திரும்பவும் புரட்டிப் பார்த்து விட்டு இல்லை அதனை நான் ஆறுதலாக வாசிக்க வேண்டும். நல்லதொரு உரை எழுத வேண்டும். முடித்து விட்டுத் தருகின்றேன் என்றார். ஆனால் இரு கிழமையில் மிகவும் நீளமாய் ஒவ்வொரு கவிதையாக அலசி நீண்டதொரு முன்னுரையுடன் தற்போதைய கவிதைப் போக்கில் தனது இடத்தையும் சுட்டிக் காட்டி மனம் திறந்து எழுதப்பட்டதாக அம்முன்னுரை அமைந்தது. அதன் வெளியீட்டு விழாவின் போது தலைமையும் வகித்தார். என்னைத் தட்டிக் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்திய அப்பெரிய ஆளுமையை பெருமையாக எப்போதும் பொத்தி வைத்துள்ளேன்.

தன்னைத்தான் என்றுமே முழுமையாகத் திறந்து காட்டியதில்லை.ஆனால் தனது கவிதைகளில் உயிரும், தசையுமாய் வழி நின்றார். புனைவுகள் இல்லாப் பெருவெளி அவருக்குச் சொந்தம். அவரை மற்றவர்கள்தான் உரத்து முன்னிலைப் படுத்தினார்கள்.ஆனாலும் இறுதியில் கல்முனை கலை இலக்கிய நண்பர்கள் உமாவரதாராஜனின் முயற்சியில் அவரது ‘சிதைந்து போன தேசமும் தூர்ந்து போன மனக்குகையும்’ கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு அவருடனும் அவரின் குடும்பத்தினருடனும் முழுமையான சந்தோஷத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு தங்கள் கிரீதத்தில் ஒரு நல் முத்திரை பதித்துக் கொண்டதோடு அவரது நினைவுகளிலும் சந்தோஷத் தூறல்களைத் தூவ விட்டனர்.

எனது ஊரின் உலகளாவிய அடையாளமாய் அவரைக் காணுகின்றேன். அவரது கவிதைகட்கும், கதைக்கும் இருக்கும் எனது ஊரின் திரெளபதையம்மன் கோயில், குளம், அரச்சுனர் வீதி, சவக்காலை, கடற்கரை, கட்டிடங்கள், வீடு, அவர் சிலாகித்துச் சொன்ன மனிதர்கள்

எல்லாமும் இருக்கின்றது. ஆனால் அவர் இல்லை. பொவுனாடைகளாலும், மாலைகளாலும் தன்னை மகிழைப்படுத்துவதில் தான் சிறுமைப்படமாட்டேன் எனச் சொன்ன கம்பீரம். அப்படியே வாழ்ந்தும் காட்டியது அவரின் தனித்தன்மை.

எனதூரின் மிகப் பெரும் இலக்கிய அடையாளம் இனி இல்லை.ஆனால் அவரின் இருப்பு. தனது விஞ்ஞானத்தை அடியொற்றிய படைப்புக்களும், உயிர்க் கவிதைகளும் உலகத்தர சிறுகதைகளும், விமர்சனங்களும் அவரை எப்போதும் உயிர்ப்புள்தாகவே தாங்கிக் கொள்ளும்.■

**நேற்றும் ஒரு கவிஞர் இறந்து போனான்  
மெல்லிய நெஞ்சுவலி தோன்பட்டையினாடே பரவித  
தாடைக்கும் கைகளுக்கும் சென்றிருக்கலாம்  
உணர்ந்தும் குரலெழுப்ப வலுவற்றிருக்கலாம்  
உணராதிருந்துமிருக்கலாம்  
உயிரோடு விளையாடும் கூறுகளில்  
தெளிவில்லாதிருந்தும் இருக்கலாம்  
மரணம் காரணகாரியங்களை அறிவதுமில்லை  
மனிதர்கள் இறப்பதொன்றும் புதிதுமில்லை  
ஆனால் அவர்கள் கவிஞர்களாகி இறப்பது வலித்திருவது  
இயற்கையாகவும், வன்முறையாலும், படைப்பாளிகள்  
இறக்கையில் சமூகம் மாரடைத்துப் போகின்றது.  
இலையுதிர்கால நதியின் நடுவில் விழுந்த இலைபோல  
வாழ்வ ஒரு நொடியில் மறைந்து போகின்றது.  
கண்ணை மூடி ஆற்றின் ஒசையை உணருகின்ற  
ஒர் இரவில்  
எந்த மனிதனும் இப்படித்தான்  
இறந்து போக விரும்புவான்**

**இந்திரன் தேவ அபிரா (21.04.2012)**

## எல்லாம் முழுந்தது. கிணி என்ன? நாம் நடப்போம்

ஏ.பீர்முகம்மது

(கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களின் ஒரு கவிதையின் தொடக்க வரியை தலைப்பாகப் பெற்ற இக்கவிதை சோகத்தின் வலியைச் சுமக்கிறது)

சோகத்தின் வலியைச் சுமந்து

கால்கள்

சுடலை நோக்கி நடந்து சென்றன.

பேழூயுள்

மீளாத்துயிலில்

கவிஞர் ஒருவன்

கண்ணயர்ந் துறங்கினான்.

சோகத்தின் வலியைச் சுமந்து

கால்கள்

சுடலை நோக்கி நடந்து சென்றன.

காற்றுவெளியும்

தும்பியும் மூள்முருக்கும்

கிளைகளின் துளிர்ப்பும்

ஞக்காண்டியும்

ஞலையின் உதிர்ந்த சருகும்

கலர் மீன்களும் கத்தும் புனையும்

அவனின் கவிதையில் உயிரோடு வாழு

அவன்மட்டும் பேழூயுள்.

மீளாத் துயில் என்று ஏனையோர் பேச

சோகத்தின் வலியைச் சுமந்து

கால்கள்

சுடலை நோக்கி நடந்து சென்றன.

‘பெழயன்களாலும்’

ஏனையோராலும்

கஸ்டங்கள் வந்தபோது

அவன்

கண் கலங்கினான்.

நீர் வகையங்களாகி

விலகிச் செல்லும் மையங்களாகி

நாங்கள்

கண்டு கொள்ளவேயில்லை.

இப்பொழுது எங்கள் முறை.

நாங்கள்

அவனுக்காக

கண் கலங்குகிறோம்.

தூர்ந்துபோன அவனின் மனக்குக்கையை  
துப்பரவு செய்ய விரும்புகின்றோம்.

அவன்

கண்டு கொள்ளாமல் பேழூயுள்.

சோகத்தின் வலியைச் சுமந்து

கால்கள்

சுடலை நோக்கி நடந்து சென்றன.

அவன்

எங்களை விட்டுத்

தனியே சென்றான்.

நாங்கள்

அவனைத் தனியாக விட்டு

சுடலையிலிருந்து

வெளியே வந்தோம்.

சோகத்தின் வலியைச் சுமந்து

கால்கள்

வந்தவழியே

நடந்து வந்தன.

# சீயுட அவரது கவிதைகளுடு

(எழுத்தாளர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களின் ‘நீர்வளையங்கள்’(1988) கவிதைத் தொகுப்பில் எம்.ஏ.நுஹ்மான்ஸ்முதிய முன்னுரையிலிருந்து)

(01)

சமகாலத் தமிழ்க் கவிதையில் அதிக பரிச்சயமும் ஆழந்த கலை உணர்வும் உள்ள வாசகனுக்கு சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் (சசி) கவிதைகள், அவை பற்றி நான் சொல்வதைவிட அதிகமாகவே சொல்ல வல்லன என்றாலும் சசிக்கும் எனக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பின் காரணமாகவும் நீண்ட காலமாக நானே அவரது முதல் வாசகனாக இருந்தவன் என்பதாலும் அவரைப்பற்றியும் அவரது கவிதைகள் பற்றியும் ஒர் அறிமுகக் குறிப்பாக சிலவற்றைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

சசியே சொல்வது போன்று அவரது கவிதைகளில் ‘உள்ளும் புறமுமாக உணர்வுகளில் பல இடங்களில் நூழைந் திருப்பவன்’ நான் நீர்வளையங்களில் அவர் விளிக்கும் நண்பன் நான்தான். நாங்கள் இருதும்பிள்ளைகளில் வரும் இரண்டாம் தும்பியும் நான்தான். பரவளைவுக்கோட்டிலும் நான் இருக்கிறேன். விலகிச் செல்லும் மையங்கள் என்ன நோக்கியதுதான். அந்த அளவுக்குச் சசியும் நானும் நெருங்கி இருந்திருக்கிறோம். அவர் எனது நண்பர். என்னைவிட ஜந்து வயதேனும் குறைவான நண்பர். அறுபதுகளின் பின் அரைவாசியில் நாங்கள் சந்தித்தோம். கடந்த இருபதுக்கும் அதிகமான ஆண்டுகளில் கவிதை எங்கள் நட்பை வளர்த்திருக்கிறது. 1969ல் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து ‘கவிஞர்’ என்ற காலாண்டு இதழை வெளியிட்டோம். அதன் வெளியிட்டில் என்னைவிட அதிக பங்கு வகித்தவர் சசி. தன்முனைப்பு அற்ற தன்னை ஒளித்துக் கொள்ளும் அவரது சூபாவத்தின் காரணமாக அதன் தொகுப்பாளராக எனது பெயரே இடம்பெற நேர்ந்தது. அவரே ஆரம்பகாலத்தில் எனது பாதிப்பு தன்னில் இருப்பதாகவும் அவரே கூறும் போதிலும் எனது ஆதர்சமரகவும், நான் விரும்பி வியந்து படிக்கும் கவிஞராகவும் அவர் விரைவாகவே வளர்ந்துவிட்டார். (எனினும் கவிதையில் எனது பானி வேறாகவும் அவரது பானி வேறாகவும் இருந்து வருகின்றது. எங்கள் தனித்துவம் அப்படி) இன்று தனது லிலகிச்செல்லும் மையங்களில் என்னையும் ஒன்றாகவே அவர் கருதிய போதிலும் அது ஒரு பிரமைதான். என்னைப் பொறுத்தவரை இன்றும் அவர் என் நெருங்கிய நண்பர்தான். நான் மனம் நெகிழ்ந்து நினைவு கூரும் மிகச் சில நண்பர்களுள் அவரும் ஒருவர்.

சண்முகம் சிவலிங்கம் கிழக்கிலங்கையில் பாண்டிருப்பு என்னும் கிராமத்தில் 1936ல் பிறந்தவர். அவர்பிறந்தது ஒரு வைதீக இந்துக் குடும்பத்தில். அவரது பெயரே அதைச்சொல்லும். ஆனால் இளம் வயதில் பாடசாலைக்

காலத்திலேயே கத்தோலிக்கராக மதம் மாறியவர். (விலகிச் செல்லும் மையங்களில் அவர் குறிப்பிடும், பதினொரு வயதில் அவரை ஊடுருவிய நாடிவாலாவின் செல்வாக்கு அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்) அதன் பொருட்டு வீட்டில் அடி உதைகள் வாங்கியவர். ஒரு கத்தோலிக்க குடும்பத்திலேயே திருமணம் செய்து கொண்டவர். ஆறு ஆண் பிள்ளைகளின் தகப்பன். அவரது கிராமத்தில் ஸ்மைன் (மாஸ்டர்) என்ற கிறிஸ்தவப் பெயராலேயே இன்றைக்கும் பலர் அவரை அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர். கேரளத்தில் படித்து விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்றவர். அவர் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக விஞ்ஞான ஆசிரியராக தொழில் புரிபவர். தத்துவார்த்த ரீதியில் ஒரு பொருள்முதல்வாதியாக பரிணமித்திருக்கிறார். அவரது கவிதைகள் பலவற்றின் குறிப்பாக, ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஆதாரம்கள் ஆயிரம், எமது பாடுகளின் நினைவாக போன்றவற்றின் அனுபவ அடிப்படைகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் அவரது கவிதைகளில் பராவிக் காணப்படும் விஞ்ஞானக் குறியீடுகளின் பின்னணியை விளங்கிக் கொள்ளவும் அவரைப்பற்றிய இந்தச் சிறுகுறிப்பு உதவக்கூடும்.

(02)

தற்காலத் தமிழ் கவிதையில் சற்றுப் பரிச்சயம் உடையவர்கள் சசியின் கவிதைகள் வித்தியாசமாக இருப்பதை உணர்ந்து கொள்வர். அவரைப்போல பிறிதொருவருடைய கவிதையை அடையாளம்காட்டுவது கடினம். அவருடைய தனித்துவம் அப்படி. தனித்துவமான இலங்கைத் தமிழ்க்கவிதை மரபின் ஒரு தீவிர வளர்ச்சி நிலையை - பாய்ச்சலை இவரது கவிதைகளில் காணமுடிகின்றது.

அறுபதுகளின் பின் அரைவாசியில்தான் சசி கவிதை எழுதத் தொடங்கினார். அவர் ஆரம்பத்தில் எழுதிய சில கவிதைகளில் சற்றுச்செந்நெறிப்பாங்கான (Classical) நடையினைக் காணமுடியும். ‘கண்படுவரை நீள் கரைவாகுவட்டை’ எனத் தொடங்கும் கவிதை அவ்வகையில் நான் படித்த அவரது முதலாவது கவிதைள்ளு நினைக்கிறேன். அது இத்தொகுப்பில் இடம்பெறவில்லை. இத்தொகுப்பில் உள்ள ‘அவள் நினைவிலும்’ இதன் சாய்யலைப் பார்க்கலாம். ‘இளைய சிவப்பரும்புகளில் இலை மறையும் புதுரோசா’, ‘பளபளன்ற சிவப்பு நிறப் பரல் கல்லில் நீரோடும்’ இதன் மொழிதான் செந்நெறிப் பாங்கானதாக இருக்கிறதே தவிர இக்கவிதை இதன் அமைப்பு தமிழுக்கு மிகவும் புதிது.

செந்நெறிப் பாங்கு சசி கவிதைகளின் ஒரு பண்பல்ல. இத் தொகுதியில் அத்தகைய கவிதைகள் ‘அவள் நினைவு’ இன்றுதான். அதுகூட முற்றிலும் செந்நெறிப்பாங்கானது அல்ல. பொதுவாக அவரது மொழி மிகச் சாதாரணமான இன்றைய நடைமுறைத் தமிழ்தான்.

‘நீ வந்திருக்கிறாய் நான் எழுதவேண்டும் ஏன்? நீயே எனது மையமா?’ என்று தொடங்குகிறது ஒரு கவிதை ‘அறப் நிகழ்வும் அர்த்த மற்றதும் என்னுடன் வருக’ என்று தொடங்குகின்றது பிறிதொரு கவிதை.

‘எல்லாம் முடிந்தது இனி என்ன, நாம் நடப்போம்’ என்று தொடங்குகின்றது வேற்றாரு கவிதை ‘சந்தியில் நிற்கிறேன் பகல் சாய்கிறது’ என்பது இன்னொரு கவிதையின் தொடக்கம். இப்படி பெரும்பாலும் சாதாரண மொழிதான் (Plain Language). ஆனால் இந்தச் சாதாரண மொழியில் அசாதாரண உணர்வுகளை எழுப்பி அந்த மொழிக்கு ஒரு அசாதாரணத் தன்மையை, ஒரு கனதியை, வேறு ஒரு பரிமாணத்தை கொடுப்பன அவரது கவிதைகள். இது மகாகவி, நீலாவனன், முருகையன் போன்றோர் மூலம் ஈழத்தில் வளர்ச்சியடைந்த ஒரு கவிதை மரபின்தொடர்ச்சி. சண்முகம் சிவலிங்கம் இம்மரபின் உண்மையான வாரிக்களுள் ஒருவர். அதற்கு ஒரு புதிய வளத்தைக் கொடுத்தவர். ஈழத்தில் வளர்ந்த இம்மரபு தமிழகத்தில் வளர்ந்த பாரதிதாசன் பரம்பரையினரின் சத்தற்ற எளிய செய்யுள் மரபில் இருந்து வேறானது. இதற்கு எதிராக ‘எழுத்து’ வளர்த்த புரியாத இருண்மைக் கவிமரபில் இருந்தும் வேறானது. இந்தக் கவிதைகள் முதல் பார்வையில் மிகச் சாதாரணமாக - Plain ஆக தெரியக்கூடும். ஆனால் இவற்றைப் போலியாகப் பிரதிபண்ண முடியாது. இவை எளிமையாகத் தோன்றினாலும் இது ஏமாற்றும் எளிமை. இதை உண்மையான கவிதையின் ஒரு லட்சணமாகவும் சொல்லலாம்.

(03)

தற்காலத் தமிழ்க்கவிதை பற்றிப் பேசுபவர்கள் மரபுக்கவிதை என்ற இருமைமுரண்பற்றி இன்னும் பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். சசி கூட புதுக்கவிதை, அகலித்தபுதுக்கவிதை பற்றியெல்லாம் பேசியிருக்கிறார். என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த இருமை முரண் இப்போது அபத்தமாகவே தோன்றுகிறது. இந்த இருமைமுரணின் அடிப்படை என்ன? வேறு எதைச் சொன்னாலும் சாராம் சத்தில் யாப்பும் யாப்பின்மையும்தான். யாப்பில் எழுதுவது மரபுக் கவிதை. யாப்பை மீறி எழுதுவது புதுக்கவிதை. புதுக்கவிதையாளர்கள் மரபுக்கவிதையை ஒரு பத்தாம் பசலியாகவே நோக்குகின்றனர். மரபுக்கவிஞர்கள் புதுக்கவிதையை ஒரு சவலைக்குழந்தையாகவே பார்க்கின்றனர். இன்றுகூட இந்த நோக்கு கவிதை பற்றிய நம் விமர்சனப் பார்வையைப் பெரிதும் பாதிக்கவே செய்கின்றது.

சரி, சசி ஒரு மரபுக்கவிஞரா? புதுக்கவிஞரா? இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள கூமார் அரைவாசிக் கவிதைகள் சத்தமான யாப்பில் வெண்பா, அகவல் விருத்தம் போன்ற செய்யுள்வடிவங்களில் அமைந்தவை. ஏனைய கவிதைகளும் பெரிதும் யாப்பை இடையிட்டவைதான். இதே காரண த்துக்காக சசி யாப்பை (பத்தாம்பசலித்தனமாகக்) கையாளும் மரபுக் கவிஞர்களுள் ஒருவராகிவிடமாட்டார். யாப்பில் பரிசுசயமில்லாதவர்களுக்கு சசியும் யாப்பை நிராகரித்து கவிதை எழுதும் ஒரு புதுக்கவிதைக்காரர்தான். என்னைப் பொறுத்தவரை சசி இரண்டும் இல்லை. அவர் ஒரு கவிஞர். மரபுவழிச் சிந்தனை முறையில் இருந்தும் வெளிப்பாட்டுமுறையில் இருந்தும் விலகி, நவீன வாழ்வின் நெருக்கடிகளை நவீன முறையில் வெளிப்படுத்தும் ஒரு நவீன கவிஞர்.

யாப்பிலே எந்த அளவுக்கு மோசமான கவிதைகள் உள்ளனவோ அந்தஅளவுக்கு சிலவேளை அதைவிட அதிகமாக யாப்பை மீறி வசனத்தில் எழுதப்பட்டவற்றிலும் மோசமானவை உண்டு. ஆகவே யாப்பு அல்லது யாப்பின்மைக்கு தானே ஒரு கவித்துவத்தன்மை இல்லை. செய்யுளும் வசனமும் கவிதைக்கான ஊடகங்கள் (medipin) மட்டும்தான். ஊடகம் தானே கவிதையாவதில்லை. அது கவிதையைத் தாங்கி நிற்கும் சாதனம் அவ்வளவுதான். கவிதை என்பது கவிதைப்பொருளும் பொருளின் வெளிப்பாட்டு முறையும் இணைந்த ஒன்று. வெளிப்பாட்டு முறைதான் கவிதைப்பொருளுக்கு ஒரு கவித்துவத் தன்மையைக் கொடுக்கின்றதே தவிர செய்யுள் அல்லது வசனம் என்ற ஊடகம் அல்ல.

(04)

இத்தொகுப்பில் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் 54 கவிதைகள் உள்ளன. இக்கவிதைகள் 1967 முதல் 1988 வரையுள்ள கடந்த 22 ஆண்டுகாலத்தில் எழுதப்பட்டவை. இந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் கவிஞருக்குள்ளாம் கவிஞருக்கு வெளியே சமூகத்திலும் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளை - மாற்றங்களை இந்தக் கவிதைகளில் நம்மால் இனம்காணமுடிகிறது.

1960கள் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முற்போக்கு இலக்கியக்கோட்டாடு ஆதிக்கம் செலுத்திய காலம். 70களிலும் இதன் தொடர்ச்சி இருந்தது. இது அன்றைய சமூக, அரசியல் நிலைமைகளின் இலக்கிய வெளிப்பாடு. சமூக முரண்பாடுகள், வர்க்கப்போராட்டம், சமூகமாற்றம், புரட்சி, சோசலிசம் என்பது எமது இலக்கியத்தின் உள்ளடாக இருந்த காலம் அது. இக்காலத்தில் இதற்கு எதிரான, இதிலிருந்து விலகிய போக்குகள் இருந்தன. எனினும் இலக்கியத்தில் இதுவே ஆதிக்கப்போக்கும் எனலாம். இக்கால கட்டத்தில் எழுதப்பட்ட சசியின் பெரும்பாலான கவிதைகள் இப்போக்கினைப் பிரதிபலிக்கின்றன. சமூகப்பிரக்ஞஞாயும் புரட்சிகர அரசியல் நோக்கும் அவற்றின் உள்ளடாக உள்ளன. புதைந்து வருகிறோம், ஆலம் இலைகள், சனங்கள், சந்தியிலே நிற்கிறேன். எகிப்தின் தெருக்களிலே, ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஆதாம்கள் ஆயிரம், ஆக்காண்டி, இருட்டுக் குரல்கள், வெளியார் வருகை, மண்ணில் முளைக்கும் வால் நடசத்திரம் போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். இக்கால கட்டத்தில் இங்கு பெருமளவில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைப்பாங்கான கோடி நடை சார்ந்த படைப்புகளில் இருந்து சசியின் கவிதைகள் அவற்றின் அழகியல் வீச்சிலும் ஆழத்திலும் எவ்வளவோ உயர்த்தில் இருப்பதை ஒரு நல்லவாசகள் எனிதில் கண்டு கொள்வான். 1970களின் பிற்பகுதியில் இருந்து குறிப்பாக 1977க்குப் பிந்திய கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் ஈழத்துத் தமிழ் கவிதையின் உள்ளூடு பெரிதும் மாறியிருக்கின்றது. கடந்த பல தசாப்தங்களில் சிங்கள பெளத்த பெருந்தேசியவாதத்தின் இன் ஒதுக்கல் நடைமுறைகளின் விளைவாக வளர்ச்சியடைந்த தமிழ்தேசியவாதம் இக்காலப்பகுதியிலேயே ஆயுதம் தாங்கிய விடுதலைப் போராட்ட வடிவத்தை எடுத்தது. ராஜாவு ஒடுக்கு முறையும் ஆயுதப்போராட்டமும் ஏற்படுத்திய சமூகவிளைவுகளின் எதிரொலிகளே கடந்த பத்தாண்டுகளில் இலங்கைத்தமிழ் கவிதையின் பிரதான பொருளாகியது. இத்தகைய கவிதைகளைக் கொண்ட பல

தொகுப்புகள் சமீபத்தில் வெளிவந்துள்ளன. சேரன், ஜெயபாலன்போன்ற சில நல்ல கவிஞர்களை இக்காலகட்டம் உருவாக்கியுள்ளது. 1980களில் சசியும் இக்காலகட்டத்தின் உணர்வுகளை தன் பலகவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அத்தகைய 12 கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இன்றைய வாழ்நிலையின் குருரமான பல அம்சங்களை அவை வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக பாடாத பாடல்கள், இப்போது, பிள்ளைக்கறி ஆகியவை இன்றைய வாழ்நிலையின் குருரம் பற்றிய மனதை உறுத்தும் படிமங்களைக் கொண்டுள்ள வீச்சான கவிதைகளாகும். இத்தகைய தாக்கமான இன்னும்பல கவிதைகளை சசி இத்தொகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. சசியே சொல்வதுபோல் ‘உண்மையான கருத்துச் சுதந்திரம் பெயரளவில்கூட இல்லாத இந்தப் பயங்கரமான நாட்களில் ஆமை போல் ஜந்தங்கி ஊமையாக’ இருக்க நிர்ப்பந்திக்கும் உள்ளச்சமே இதற்குக் காரணமாகும்.

(05)

கவிதை கவிஞரின் சமூக, அரசியல் பிரக்ஞாயின் வெளிப்பாட்டுச் சாதனம் மட்டுமல்ல அது அவனது முழுமையான உணர்வுக்கையும் தமுவி நிற்பது. மொத்தமான வாழ்க்கை அனுபவத்தின் ஒரு வெளிப்பாட்டுச் சாதனம் அது. இரத்தமும் சதையும் உள்ள எல்லா மனிதர்களையும் போலவே கவிஞரும் பல்வேறு வகையான வாழ்க்கை அனுபவங்களுக்கு உள்ளாகிறான். அதனாலேயே ‘எகிப்தின் தெருக்களிலே’ எழுதிய ஒரு கவிஞரால் ‘இன்று இரவு’ எழுதுவதும் சாத்தியமாகின்றது. இது கவிஞர் மனிதனாக இருப்பதன் அடையாளம். அவன் தன் இருத்தலுக்குப் பிரக்ஞாயாக இருப்பதன் அடையாளம். ஆனால் நமது பெரும்பாலான கவிஞர்களைப் பொறுத்தவரை கவிதை இத்தகைய ஒன்று அல்ல. பலருக்கு அது சமூக மாற்றத்துக்கான ஒரு கருவி மட்டும்தான். சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகளைச் சொல்வதற்கு மட்டுமே அவர்கள் கவிதையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். பயன்படுத்த வேண்டும் என்கின்றனர். வேறு பலருக்குக் கவிதை, வடிவம் சார்ந்த ஒரு பரிசோதனைக் கருவிதான். எதிர்க்கவிதை, படிமக்கவிதை, வறைக்கூக் கவிதை என எழுதி தாங்களே இவற்றைத் தமிழில் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியதாகவும் சுயதிருப்தி உறுவர். இவர்களைப் பொறுத்தவரை கவிதை மூளை சார்ந்தது. தங்கள் கெட்டித்தனத்தைக் காட்டும் ஒரு வித்தை. தங்கள் சுயத்தின் குரல் அல்ல. இவர்கள் எல்லாருமே தங்கள் சுயத்தின் பெரும்பகுதியை மறைத்துக்கொண்டு தங்களுக்குச் சமூக அங்கீகாரம் பெற்றுத் தரக்கூடிய ஒரு சிறு பகுதியை மட்டும் கவிதைக்குள் கொண்டு வருபவர்கள். அந்த வகையில் ஒற்றைப் பரிமாணிகள்.

சன்முகம் சிவவிங்கம் இவர்களுள் ஒருவரல்ல. அவர் தன் சுயத்தை முழுமையாக வெளிச்சக்த்துக்குக் கொண்டு வருவதை விரும்பும் ஒரு கவிஞர். ‘இருத்தலும் இருத்தலுக்குப் பிரக்ஞாயாய் இருத்தலும்’ முக்கியமானது என்று கருதுவார். தனது மூல விக்கிரகத்தையும் தரிசிக்க வேண்டும் என்பதற்காக தன்னைத் திரை நீக்கிக் காட்டுகிறார். அவர் எல்லா நல்ல கவிஞர்களினதையும் போல அவரது முகமாக இருக்கிறது.

அவரில் இருந்து பிரிக்கமுடியாத ஒன்றாக அமைகின்றது. அவரது உணர்வுகளையெல்லாம் பிரதிபலிக்கின்றது. அவரது மன அமைப்பின் வெவ்வேறு பரிமாணங்களை அவரது கவிதைகள் மூலம் நாம் காணகின்றோம். அவரது சமூக, அரசியல் கவிதைகள் அவரின் ஒரு பக்கத்தை காட்டுகின்றன என்றால் அவரது தன்னிலைக் கவிதைகள் (Personal Poems) அவரின் வேறொரு பக்கத்தைக் காட்டுகின்றன. அவரது கவிதைகளில் கணிசமானவை அவரைப்பற்றிய கவிதைகள்தான்.

சரியாக இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சசி எழுதிய கவிதை நீர்வளையங்கள். இது அவரது முக்கியமான தன்னிலைக்கவிதைகளுள் ஒன்று. அவரின் மனக்குளத்தில் வீசப்பட்ட ஒரு கல் எழுப்பும் நீர்வளையங்களாக - உணர்வளைகளாக அமைகிறது கவிதை. மென் உணர்வுகளும் இலட்சியங்களும் நிறைந்த 29 வயது இளம் கவிஞரின் இதயக் குரலாக அது அமைந்துள்ளது. ஏகமும் நாம் என்று என்னுபவர்களுக்கு எதிர்வினையுமாகும் அது. ‘எச்சிறிய புலவும் அதன் இயல்பினிலே முழுமை இடுகோட்டில்முளைக்கின்ற கழனியும் ஓர் அருமை’ என்பது கவிஞரின் தரிசனம்.

‘நீர்வளையங்கள்’ இத்தொகுப்பின் தலைப்பாகவும் இருப்பது இதற்கு ஒரு குறியீட்டுத் தன்மையையும் தருகின்றது. ஒவ்வொரு கவிதையும் வெளித் தாக்கத்தினால் கவிஞரின் மனக்குளத்தில் எழும் நீர்வளையங்கள்தான் என்பதை இது குறித்து நிற்கிறதுபோலும்.

1977க்குப் பிந்திய பத்தாண்டுகள் சசியின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் நெருக்கடிகள் மிகுந்த காலம். வீரக்தியும், சோர்வும், நீராசையும் அவரை ஆடகொண்ட காலம் இது. அவரது சொந்த மனமுறிவுகள் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட பல கவிதைகளில் பதிவாகியுள்ளன. நிலவும் ஒரு வழிபோக்கனும், மறுதலை, வெறும் வரிகளும் ஒரு முன் இளவேனிலும், நத்தைச் சுகம், தவறிய பருவங்கள், ஒரு பிரியாவிடை, மீண்டும் எழுந்திருக்கையில், மரியாத உயிர்ச்சுவடும் விலகிச் செல்லும் மையங்களும் முதலியலை இத்தகையன. சிலவேளை நீராசையை ஒரு வாழ்வியல் தத்துவமாகக் காணவும் இவர் தூண்டப்பட்டுள்ளார். மறுதலையில் இந்த நோக்கு கூர்மையாக வெளிப்படுகின்றது. சிலவேளை இவர்தன்னை அளவு மீறி நசித்துத்துங்பறுத்துகிறார் என்று தோன்றுகிறது. மறுதலை, வெறும் வரிகளும் ஒரு முன் இளவேனிலும், ஒரு பிரியாவிடை போன்றவற்றில் இதுவே நிகழ்ந்துள்ளது. சுயதுன்புறுத்தலின் சாயலை நான் இவற்றில் ‘நான் அது அல்ல, அது என்னில் உள்ளதல்ல’ என தன்னையே நிராகரித்தலும் தன்னை ஒரு living fossil ஆக, xiphiosurid ஆக காணப்படும் என்னைப் பொறுத்தவரை அவரைப்பற்றி அவருக்குள் நிகழும் ஒரு பொய்த்தோற்றமாக (illsation) ஒரு திரிபுக் காட்சியாகவே இருப்பினும் அதன் மூலம் நமக்குச் சில நல்ல கவிதைகள் கிடைத்துள்ளன. மறுதலை, விலகிச் செல்லும் மையங்கள் என்பன தமிழில் மிகவும் வித்தியாசமான கவிதைகள்தான்.■

## இறைந்தும் இறவாத மாயெரும் பினிதுர் - சண்முகம் சிவனிங்கம்

அறிவுக்கும் அன்புக்கும்

அரவணைப்புக்கும்

அழகு தமிழுக்கும் ஆங்கிலத்துக்கும்

அரசியலுக்கும் ஆய்வுக்கும்

இருக்கத்திற்கும் ஈகைக்கும்

எளிமைக்கும் ஏற்றத்திற்கும்

கவிதைக்கும் கதைக்கும்

கரும் கிளக்கியத்துக்கும்

கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும்

கறுப்புக்கும் கன்னச்சிரிப்புக்கும்

கண்டிப்புக்கும் தெண்டிப்புக்கும்

புதுமைக்கும் புகழுக்கும்

புதுப் பொலிவுக்கும்

படிப்புக்கும் பண்புக்கும்

பாசத்திற்கும் நேசத்திற்கும்..

வடிவமைப்புக்கும் வாசிப்புக்கும்

விழர்சனத்திற்கும் வீரத்திற்கும்

நடிப்புக்கும் நா வன்மைக்கும்

நட்புக்கும் நல்லுறவுக்கும்

தலைமைக்கும் தாழ்மைக்கும்

துடிப்புக்கும் எழுப்புக்கும்

தூய்மைக்கும் வாய்மைக்கும்

தொண்டுக்கும் தோள் கொடுப்புக்கும்

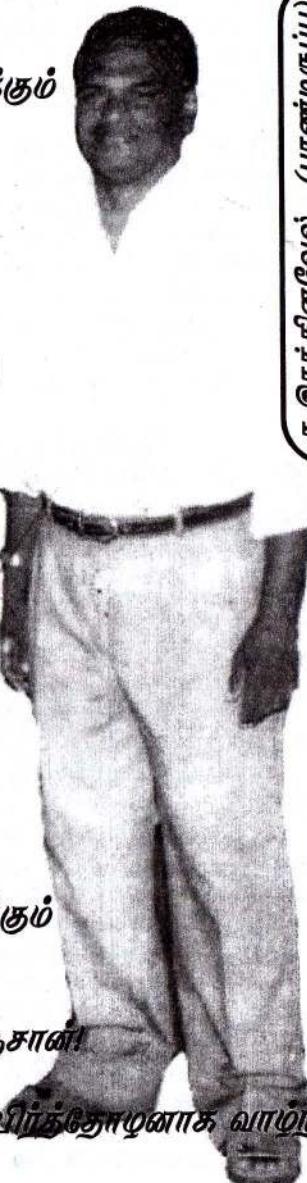
ஊருக்கும் உறவுக்கும்

சைக்கிணுக்கும் நடைக்கும்

எதற்கும் கிணையற்றவன் என் ஆசான்!

மாணவனாக, நண்பனாக, ஆருயிர்தோழனாக வாழ்ந்தோா்.

மறக்க முடியவில்லையே!



க. இரத்தினவேல் (பாண்டிருப்பு)  
தவிசாளர், ஆணையழவேம்பு  
பிரதேச சமை, அக்கரைப்பற்றி.

## ஸ்ரீபன் மாமாவுக்கு....

மாமா.

அப்போது நான் சிறுவன். என் தந்தையாரில் இலைக்கும்பூர் குமாமில் நீங்களுமிருந்தீர்கள். வாரத்தின் சனிஞாயிறுமதற்றும் விடுமுறைதனங்களில் எங்கள் வீட்டின் முற்றத்தில் கூடும் கல்முனைப் பிரதேசமுத்தாளர்களின் அந்த இலக்கியச் சந்திப்புகளில் ஆழமானகருத்துகளைத் தெரிவிக்கும் உங்கள் ஆளுமைனனைக் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. ஒற்றைக் காலில் நின்றுகொண்டுகவரில் சாய்ந்தவாறு இலக்கியம் சார்ந்த அந்த உரையாடல்களைநான் செவிமடுக்கும்போதெல்லாம் பல்வேறு ஆங்கில, பல்நாட்டு இலக்கியங்கள் தொடர்பாகநீங்கள் தெரிவித்தகருத்துகள் எனக்குப் பாதிப்பிரிந்தன. மீதிபுரியாமலிருந்தன.

உங்கள் ஆங்கிலப் புலமையைன் தந்தையார் வெகுவாகச் சிலாகப்பதுண்டு. அதனால்தானோ என்னவோ அப்போது ஆங்கிலபாடத்தில் 20க்கும் மேல் புள்ளிகள் பெறாமல் தடுமாறிய என்னை விடுமுறைநாட்களில் உங்களிடம் ஆங்கிலம் கற்க அனுப்ப அவரைத் தூண்டியது. அது ஒருசந்தோஷமான அனுபவம். அதிகாலையில் சைக்கிளில் ஏறி 6 மணிக்குஉங்கள் வீட்டுக்குவரும் என்னைத் தேனீரோடுவரவேற்று 2 மணிநேரம் ஆங்கிலமொழியின் நுணுக்கங்களைச் சொல்லித் தந்ததுடன் ஆங்கில நால்களையும் வாசிக்கத் தூண்டினீர்கள். கொஞ்சக் காலந்தான் என்றாலும் அந்தநாட்களில் நான் உங்களிடம் கற்ற அந்தஆங்கிலம் பிற்காலத்தில் பள்ளியில் ஆங்கிலப்பாடத்தில் நல்லபுள்ளிகளைப் பெறுவதியது.

அப்போதுதான் நீங்கள் என் தந்தையாரோடு இணைந்து ‘பாடும் மீன்’ என்ற இலக்கிய சஞ்சிகைவெளியீட்டில் நெருக்கமாகப் பணியாற்றினீர்கள். அதுவிடையமாகநீங்கள் அடிக் கடிமட்டக் களப்பு கத் தோலிக் க அச்சகத்திற்குள் தந்தையுடனும் தனியாகவும் போய் வருவீர்கள். சிலவேளைகளில் கடைசி பஸ் ஸில் கூட மட்டக்களப்பிலிருந்து வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் என்னான்தோன் தந்தைக்கும் உங்களுக்கு மிடையில் சற்றுவிரிசல் ஏற்படவும் இதே ‘பாடும் மீன்’ தான் காரணமாக அமைந்துபோனது. சிலதேவையற்றசன்தேகங்கள் காரணமாகள் தந்தையார் உங்களுடன் கோபித்துக்கொண்டதையும் சிலகாலம் உங்கள் இருவரிடையே இருந்த நெருக்கமானஉறவில் விரிசல் ஏற்பட்டதையும் நானறிவேன். அதுசிலகாலந்தான்.

என் தந்தையார் காலமானபோது,

“நீலாவணையின் நீலத்தில் பொரித்தெழுந்த  
பஞ்சான் குருவியே உன் பாட்டைமுடித்தாயோ?”

என்னீங்கள் எழுதியஅந்தத் துயரம் தோய்ந்தகவிதைன் காதுகளில் இன்னமும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நான் வளர்ந்துதொழில் பெற்று 1976இல் கொழும்புக்கு வந்தபோதுநீங்கள் கொழும்பில் ஹவ்லொக் வீதியில் ஒருவிடுதியில் இருந்தீர்கள். அப்போது

உமாவரதராஜனும் உங்களுடன் ஒரேஅறையில் இருந்தார். நான் கொழும்பு வந்து ஓரிருவாரங்களில் உமாவரதராஜன் ஊருக்குத் திரும்பிவிட என்னை உங்கள் அறையில் வந்து உங்களுடன் தங்கியிருக்குமாறு அழைத்தீர்கள். உங்கள் அறைநண்பனாக இனைத்துக்கொண்மீர்கள். நீங்கள் பெற்றுத் தந்த அந்த அறையில் 83 ஜூலைவரையில் நான் தங்கியிருந்தேன். அந்த அறைக்கு உங்களைத் தேடிவரும் இலக்கிய நட்பு வட்டாரத்தை எனக்கும் அறிமுகம் செய்வீர்கள். இலக்கிய நண்பர்களைத் தேடிநீங்கள் போகும்போதெல்லாம் என்னையும் கூடவே கூட்டிச் செல்வீர்கள். அந்த அறிமுகங்கள் பின் நாட்களில் என் நெருங்கிய நண்பர்களானமை நீங்கள் அறிந்ததே. நல்லதமிழ், சிங்கள், ஆங்கிலம் உட்பட, வேற்று மொழித் திரைப்படங்கள் திரையிடப்படும் போதெல்லாம் அவற்றைப் பார்க்கக் கூட்டிச் செல்வீர்கள். இலக்கியம் தொடர்பாக என்னுடன் கலந்துரையாடு வீர்கள். சிலவேளைகளில் நள்ளிரவைத் தாண்டிக்கூட அந்தக் கலந்துரையாடல்கள் அமைந்துவிடுவதுண்டு. கவிதையென்றுநான் கிறுக்குபவற்றைப் பொறுமையாகவாசிப்பதுடன் அதுதொடர்பாக விவாதிப்பீர்கள். இன்னும் எழுதுமாறு உற்சாகப்படுத்துவீர்கள். என் எழுத்துகளுக்குமுதல் வாசகனாக நீங்கள் இருந்ததைப் போலநீங்கள் எழுதுகின்றனமுத்துகளின் முதல் வாசகனாகநான் இருந்திருக்கிறேன் என்பதில் எனக்குப் பெருமை. உங்களுடன் ஒரேஅறையில் வாழ்ந்த அந்தக்காலம் உற்சாகமானகாலம். உங்கள் இந்தியக் கேரளமாநிலக் கல்லூரி அனுபவங்களை, உங்களது இளமைக்கால அனுபவங்களை எவ்வித தணிக்கைகளுமின்றி என்னுடன் பகிர்ந்துகொள்வீர்கள். நானும் உங்களிடம் எனதுஅனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்வேன். நம் மிடையேயிருந்த வயது விததியாசம் இதற்கெல்லாம் தடையாகவே இருக்கவில்லை.

உங்களுடன் அந்தஅறையில் வாழ்ந்தநாட்கள் அற்புதமானநாட்கள். மாமாமாமா என்று உங்களை நான் அழைத்துப் பழகினாலும் ஒரு நண்பனுக்குரிய மரியாதையை நீங்கள் எனக்குத் தந்தீர்கள். அப்போது நடந்த ஒருசம்பவம் எனக்கு இன்றும் நன்றாகவே நினைவில் இருக்கிறது. நானும் நீங்களும் சரோவர் படமாளிகையில் ஏதோ ஒரு திரைப்படம் பார்த்தபின்னர் கடையில் சாப்பிட்டுவிட்டு நடந்து நமது அறைக்குவந்து கொண்டிருக்கிறோம். பாமன் கடைச் சந்தியை அணிமித்தபோது அருகிலிருந்தகானுக்குள் ஒருவர் தடுமாறிவிழுந்து கிடப்பதைக் காணுகிறோம். நீங்கள் அவரைஅடையாளம் கண்டு விடுகிறீர்கள். அவர் ஒருபிரபலமானவர். ஊடகவியலாளர்.

**“வேந்தன். இது இன்னார்தானே. இவரை இப்பிடியே இதிலவிட்டிட்டுப் போக ஏலாது. கொண்டுபோய் வீட்டிலவிடுவம். போய் அதிலிருக்கிறடாக்சியைக் கூட்டிக்கொண்டுவாங்க.”** என்கிறீர்கள். டாக்சியில் அவரைத் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு அவரது வீட்டை நோக்கி விரைகிறோம். அவரைதோளில் அனைத்துக் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குள் போகிறோம். அந்த அன்பருடன் நாங்களும் சேர்ந்து குடித்துவிட்டுவரைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோமென வீட்டார் நினைத்துக் கொண்டு எவரும் வெளியில் வரவுமில்லை வரவேற்கவுமில்லை. அவரைவீட்டில் விட்டுவிட்டு சிரித்தபடியே நாமிருவரும் அதோக்சியில் அறைக்குத் திரும்புகிறோம். அதுதான் நீங்கள்.

உங்களுடன் ஒரேஅறையில் வசித்தஅந்த இனிமையான நாட்களுக்கு நீண்டவெய்தில்லைத்தான். ஆனால் அதுஎன்றும் மனதில் நிலைத்திருக்கும் நாட்கள். நமதுதொடர்புகடிதங்கள் மூலம் தொடர்ந்தது, குறிப்பாக எனதுதீர்கால வாழ்க்கைதொடர்பான எவ்விதமுடிவெடுப்பதெனத் தினைக்குத்துநின்றவேளையில் உங்களிடம் தான் முதலில் எழுதிநான் ஆலோசனை கேட்டதுநினைவிருக்கிறதாமாமா? உங்களிடமே ஆலோசனை கேட்கவேண்டுமென்னக்குத் தோன்றுமளவுக்குள் மனதில் நீங்களிருந்தீர்கள்.

நாட்டின் சூழ்நிலைகளால் நம்மிடையோனானாலும்வசற்றுத் தள்ளிப்போனது. அவ்வப்போதுசந்தித்துக்கொண்டோம். இறுதியாக உங்களைச் சந்தித்தநாள் இன்னும் நினைவிலுள்ளது. என் தந்தையாரின் கதைகள் அடங்கிய ‘ஒட்டுறவு’ நால் அறிமுகநிகழ்வு கல்முனையில் நடைபெற்றபோது நிகழ்வுக்கு நீங்கள்தான் தலைமை தாங்கினீர்கள். அப்போதுநான் ‘அப்பாவின் அடுத்த நூலுக்கு நீங்கள்தான் முன்னுரை எழுதுவீர்கள்’ என்றுசொன்னேன். ஆனால் அதற்கு அடுத்துத்த நூலுக்கே உங்களிடம் முன்னுரை எழுதக் கோரமுடிந்தது.

இலக்கிய சட்டாடுகளை நீங்கள் குறைத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும், உரியநேரத்தில் அந்தமுன்னுரை உங்களுக்கு கிடைக்குமோ தெரியாது எனசிலர் எனக்கு அச்சமுட்டினாலும் வெகுவிரவாகவே நல்லதொரு முன்னுரை எழுதித்தந்தீர்கள். அதுவும் வித்தியாசமானமுறையில் அந்த முன்னுரையை அமைத்திருந்தீர்கள். என் தந்தையார் எழுதியகாவியங்கள் அடங்கியஅந்த நால் வெளியீடுதொடர்பாகவும் சிலஆலோசனைகளைத் தந்தீர்கள். நால் வெளிவந்தபோது நண்பர் கோபாலகிருஷ்ணன் மூலம் அதன் பிரதியை உங்களுக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தேன். அதன் அமைப்பு, தரம் பற்றிநீங்கள் தொலைபேசியில் சிலாக்கித்துச் சொன்னதும் நினைவிலிருக்கிறது. உங்கள் தலைமையில் கல்முனையில் அந்த நூலைஅறிமுகம் செய்ய எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் அதற்குவாய்ப்புத் தராமலேபோய்விட்டிட்டர்களேமாமா.

ஒருவரைத் தந்தையின் நண்பனாக, ஆசிரியனாக, அறைநண்பனாக, ஆலோசகராக என்றுபல் வேறுநிலைகளில் கொண்டிருப்பதென்பது எல்லோருக்குமோவாய்ப்பதல்ல. எனக்குநீங்கள் இந்தெல்லாமுமாக இருந்திருக்கிறீர்கள். உங்களை என்றைக்கும் நான் வியந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறேன்.

எல்லோருக்கும் சண்முகம் சிவவிங்கமாக இருந்தநீங்கள் எனக்கு என்றைக்குமே ஸ்டெபன் மாமாவாகத்தான் இருந்திருக்கிறீர்கள். உங்களின் இறுதிச் சடங்குகளில் நான் கட்டாயம் கலந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அது முடியாமல் போன ஒரு குற்ற உணர்வுடன் இதனை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். என்றைக்கும் இளமைமாறாத தோற்றுத்துடன், துடிப்போடு, திறந்தமனதுடன் வாழ்ந்த ஸ்டெபன் மாமா. நீங்கள் ‘என்றும் என் மனதில் அப்படியே வாழவீர்கள்.

என்றும் அன்புடன்  
நீங்கள் வேந்தனென்று அன்பு பாராட்டிய  
எஸ்.எழில்வேந்தன்

# சண்முகம் சவலிங்கம் நன்னைவீல் நன்னைதல்

அன்புமன்.

நடு இரவில் பின் பொழுதில்  
நானுன்னைக் கண்டேன் கனா  
ஒவிவாங்கியின் முன்னால் நின்ற நீ  
உரைத்துக் கொண்டிருந்தாய் உரத்து

ஜெயகாந்தனின் கண்ணாடி, மீசையை  
கண்டேன் உன் முகத்தில் நான்  
கண்டாலும்  
நீ நீயாக நின்று  
உரைத்துக் கொண்டிருந்தாய்  
கை குறிப்பேட்டைப் பார்த்து

படுக்கைக்கு வரும்போது  
நினைத்திருக்கவில்லை உன்னை நான்  
ஜெயகாந்தனை நினைக்காமல் விட்டநாள்  
நினைவில்லை எனக்கு இப்போது  
இருந்தாலும் அவரது கண்ணாடி மீசையோடு  
என் வந்தாய் நீ என் கனவில்?

சசி  
நாம் கடைசியாக சந்தித்த நாள்  
உனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா?  
இல்லை எனக்கும் ஞாபகம்...  
ஆனாலும் நம் முதல் சந்திப்பு  
இருக்கிறது எனக்கு இன்னும் ஞாபகத்தில்.....

இருபத்தெந்து வருடங்களுக்கு முன்  
நான் வந்திருந்தேன்  
கல்முனை ‘ஹரிசன்’ தியேட்டருக்கு  
பகல் காட்சி பார்க்க.

இரண்டாம் வகுப்புக்கு  
நுழைவுச் சீட்டும் பெற்றாயிற்று  
அதன் பிற்பாடுதான்  
நானுன்னைக் கண்டேன் ‘பல்கனி’யில்  
மனைவியும் நீயும்

20 | ஸ்ரீ வெளி 202

உட்கார்ந்திருந்தீர்கள் படம்பார்க்க

இரண்டாம் வகுப்பை இரத்தாக்கி  
வந்தேன் நானும் பல்கனிக்கு உனைக்காண  
அப்பொழுதெல்லாம் தெரியாது என்னை உனக்கு  
தெரியும் உன்னை எனக்கு  
அன்றான் நமக்குள் நடந்தது அறிமுகம்  
அதற்குப் பிறகு நீயும் நானும் நல்ல நண்பர்கள்

ஒவ்வொரு ஞாயிறும் நமக்குள் நடந்தது சந்திப்பு  
அரங்குகளில் நம் சந்திப்பு அதிகம்தான்  
அரங்கில்லா நாட்களில் கடற்கரை மணவில்  
நடக்குமே நம் கலந்துரையாடல்  
இடையில் நீ எங்கே போனாய்?  
நான் எங்கே போனேன்?  
பத்து மைல் ஓரத்துக்குள்  
எத்தனை பெரிய இடைவெளி நமக்குள்ளே  
அனுப்பிய காகிதத்திற்கும் அனுப்பவில்லை காகிதம் நீ

நீ இல்லாமற் போகவில்லை, இருக்கிறாய்  
நானும் இல்லாமற் போகவில்லை, இருக்கிறேன்  
இருந்தாலும் நமக்குள் இல்லாமற் போனது எது?

நடு இரவில் பின் பொழுதில்  
நானுன்னைக் கண்டேன் கனா  
ஒவிவாங்கியின் முன்னால் நின்று  
உரைத்துக் கொண்டிருந்தாய் உரத்து

2000 ஜூலை 21 ‘வீரகேசரி’யில் நானெனமுதிய கவிதைதான் இது. அக்கவிதை பிரசரம் பெறுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன் கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களை நான் கனவில் சந்தித்ததன் பிரதிபலிப்புத்தான் இக்கவிதை.

எனது கனவிலும், நினைவிலும் நிறைந்து வாழ்வார் சண்முகம் சிவலிங்கம். அதனால்தான் எனது முதல் கவிதைத் தொகுதியில் ‘பொருள் புதிது, வளம் புதிது என்ற சோதிமிக்க நவ கவிதைகளைப் பாடி என்னை ஆகர்ஷிப்பவர் அவரே’ என்று எழுதியிருந்தேன் நான். என் மீது அவருக்கும் ஒரு பிடிப்பும், மதிப்பும் எப்பொழுதும் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதனாற்றான் எனது ‘நெருப்பு வாசல்’ சிறுகதைத் தொகுதிக்கு எழுதிய முன்னுரையில்,

‘என் இனிய நண்பர் அன்புமன் ஒரு இலக்கியக்காரன் என்ற வகையிலும் நன்பர் அன்புமன் மீது எனக்கு பெரும் மதிப்பு உண்டு. இருந்தாலும் அவர் என் திதயத்துக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர் என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டும். பழைய மார்க்சிய லெலினிய மா.ஓ.வோ.சித்தாந்த வாதிகளுக்குமிடையே உள்ள

21 | ஸ்ரீ வெளி 202

பாசம் இன்னும் எங்களுக்கிடையே இருக்கிறது. எல்லோரையும் விட நான் ஒரு கம்யூனிஸ்டை, ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அனுதாபியை அதிகம் நேசிப்பேன். எல்லாவற்றையும் எல்லா வகையிலும் இழந்து சோர்ந்து போன எனக்கு இன்று பற்றுக்கோடாக இருப்பது பழைய தோழர்களின் பாசம்தான். அன்புறுத்துக்கு புதிய சித்தாந்தங்கள் ஏதாவது இருந்தாலும், ஒரு பழையதோழராகவே நான் அவரைப்பார்க்கிறேன். என் பழைய தோழர் என்கிறேன்? எல்லாமே பொய்யாய், களவாய், பழங்கதையாய் மெல்லப்போயிற்றே அதனால்’ என்று எழுதி எமது நட்பின் ஆழத்துக்கு துலாபாரமிட்டுள்ளார் அவர்.

1975ம் ஆண்டில் வந்த ஒரு நாள் எனக்கு மணநாள். அந்நாள் நடந்து மூன்றாவது நாள் மருதூர்க் கொத்தனும், சண்முகம் சிவலிங்கமும் எங்கள் (ஒலுவில்) விட்டுக்கு கல்முனை அக்கறைப்பற்று பிரதான வீதியிலிருந்து கிழக்கு பக்கமாக ஒரு மைல் தூரம் கால் நடையில்) வந்து எனது மகிழ்ச்சியில் பங்குகொண்டதை என்னால் மறக்க முடியாது. அதிலொரு அம்சம் அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து அன்பளித்த இரண்டு 10 ரூபாய்கள் மட்டுமல்லாது, கொத்தன் அவ்விடத்தில் எழுதித் தந்த மனவாழ்த்து மடல் வெண்பாவில் எழுதிய அந்த கவிதை வரிகளை நான் ‘பிறேம்’ போடாமல் கோவையில் கோப்பு செய்து வைத்திருந்து, பின் அதை எப்படியோ தொலைத்து விட்ட எனது அசமந்தப் போக்குக்காக என்னை நானே மன்னிக்க முடியாமல் நொந்துகொண்டிருப்பதை எப்படி எழுதுவது.

அன்று வாய் வார்த்தைகளால் என்னை வாழ்த்தும்போது சண்முகம் சிவலிங்கம் சொன்னார்... ‘பிறொறும் பெற்று பெரும்வாழ்வு வாழ்க என்று நான் உங்களை வாழ்த்துவது 16 செல்வங்களை மாத்திரமல்ல, 16 பிள்ளைகளும்தான்’ என்று சொன்னபோது கண்களைச் சிமிட்டி என்னைப் பார்த்து அவர் சிரித்த அந்தச் சிரிப்பு இன்னும் என் கண்களுக்குள் சித்திரப் பாடமாக முத்திரை பதித்து நிற்கிறது. சண்முகம் சிவலிங்கம் கிழக்கிலங்கையில் பாண்டிருப்பு எனும் கிராமத்தில் 1936 இல் பிறந்தார். வைத்கீ இந்துக் குடும்பத்தில் பிறந்த அவர் பாடசாலையில் படிக்கிற இளம் வயதிலையே கத்தோலிக்கராக மதம் மாறினார். ஒரு கத்தோலிக்க குடும்பத்திலேயே திருமணம் செய்து கொண்டார். அவரது மனைவியின் பெயர் தங்கராணி. இவர்களுக்கு ஆழு பிள்ளைகள் உள்ளனர். சண்முகம் சிவலிங்கம் என்று இலக்கியக்காரர்களாலும் ‘சசி’ என்று நெருங்கிய நன்பர்களாலும் ‘ஸ்ரீபாண்மாஸ்டர்’ என்று ஊரவர்களாலும் அழைக்கப்படுவார். அவர் கேரளத்தில் படித்து விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகி ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவராவார்.

1960களில் இலக்கியப் பிரவேசம் கண்டவர் சண்முகம் சிவலிங்கம். கல்முனைப் பிரதேசத்தில் நீலாவணனுக்குப் பிறகு கவிதையின் கட்டமைப்பிலும், வெளிப்பாட்டு முறையிலும் வித்தியாசங்களை வெளிப்படுத்திய பெருமைக்குரிய கவிஞர் அவர்.

மூத்துக் கவிதை வளர்ச்சியின் கல்வெட்டுக்களில் மிக முக்கியமான ஒருவராக

கருதப்படுவார் கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம். அதற்கு அடையாளமாக ‘நீர் வளையங்கள்’ (1988), ‘சிதைந் துபோன தேசமும் தூர்ந் துபோன மனக்குகையும்’(2010) என்னும் கவிதைத் தொகுதிகளைக் கொள்ள முடியும். தமிழ்நாடு க்ரியா வெளியீட்டகம் வெளியீடு செய்த ‘பதினாரு மூத்துக்கவிஞர்கள்’ கவிதைத் தொகுதியில் ஈழத்து நவீன கவிதையின் மூன்றாவது தலைமுறை வகுப்புக்கு தலைமை தாங்கும் கவிஞராக சசி அடையாளப் படுத்தப்பட்டிருப்பது அதற்கு நல்லதொரு சான்று.

பொதுவாக ஒரு கம்யூனிஸ்டாக, பொதுவுடமை தத்துவார்த்தத்தோடு புகுமுகம் கொண்டவராக சசி இருந்த போதிலும், இருப்பியல் வாதத்தோடு இசைந்து அதன் பின்னணியில் படைப்பிலக்கியம் செய்த ஒருவராகவும் அவர்காணப்படுகின்றார். இருப்பியல்வாதக் கருத்துக்களை தமிழ் வாசகர் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு ‘மல்லிகை’யில் அவர் எழுதிய ‘மழை’ சிறுகதையோடு, ‘கீற்று’யில் எழுதிய ‘அதுவேறு ஆள்’, ‘அலை’யில் எழுதிய ‘நீக்கம்’, ‘வெளியார் வருகை’ முதலான படைப்புக்கள் மூலம் அவர் இருப்பியலை ஒர்ந்து எழுதியதை அவருடைய பாசையில் நாம் பந்தி வைக்க முடியும்.

‘வியுகம்’ சஞ்சிகையில் அவரெழுதிய ‘காட்டுப்பூச்சிகள்’ கதை விரசம் என்றார் சிலர் அதன் விபரம் புரியாமல். 1975 இல் பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மகாநாட்டு மண்படத்தில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய தேசிய ஒருமையாட்டை வலியுறுத்தும் மகாநாட்டு வைபவ கவியரங்கில் அப்போதைய பிரதமர் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா, அமைச்சர்கள் குமாரகுருரியர், டி.பி. இலங்கரத்தின் போன்றவர்கள் முன்னிலையில் ‘தமிழர்களின் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துவிட்டு பின்னர் தேசிய ஒருமையாட்டைப் பற்றிப் பேசுக்கள் பிரச்சினைகளை காணமுறுத்து தீக்கோழிகளைப்போல மண்ணுக்குள் தலையை மறைக்காதீர்’ என்று சண்முகம் சிவலிங்கம் பாடிய கவிதையைப் பொறுக்க முடியாத முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க உறுப்பினர்களது மனப்புழுக்கத்தை வைத்து ‘முன்றாவது மனிதன்’சஞ்சிகையில் சசி எழுதிய ‘திசமாற்றும்’ கதையின் நக்கலை, ‘முனைப்பு’ சஞ்சிகையில் அவர் எழுதிய ‘துருவப் பறவைகள்’ கதையில் வரும் சிட்டுகளின் சிறகடிப்பு அழகியலை, ‘களம்’ சஞ்சிகையில் அவர் எழுதிய ‘காலடி’ குறுநாவலில் புலராமல் புலரும் பின் நவீனத்துவ விளக்கத்தை நம்மில் எத்தனைப்பேர் புரிந்து கொண்டார்களோ தெரியவில்லை. மு.பொ, அ.ரவி, றணீஸ் இவர்கள் மட்டுமல்ல அப்போது அக்கதையை வாசித்த பலரும் தலையைப் பியித்துக் கொண்டது உண்மைதான்.

சண்முகம் சிவலிங்கத்துடைய அந்திம காலம் எல்லோரிடமிருந்தும் விலகிய ஒரு இருண்மைக் காலமாகவே இருந்தது. தனிமை நிறைந்த ஒரு ராஜாங்கத்தில் வாழ்வதையே அவர் விரும்பி இருந்தார். வாழ்க்கையின் போலித்தனங்கள் மீது அவருக்கு வெறுப்பு இருந்தது. அவரது ஒரு மகனின் மரணமும் அவரை மிகவும் பாதித்திருந்தது. அந்தச் சோகமும் தாகமும் அவர் தனினர் எழுதிய கவிதைகளில் தடம் பதித்திருந்தன. அவர் யானைப்பூச்சிகளைப்பதையோ, அவரையாராவது சந்திப்பதையோ (எழுதிய தனினர்) விரும்பாமல் இருந்த கால

கட்டத்தில்தான் எனது ‘நெருப்புவாசல்’ சிறுகதை தொகுதிக்கு அவரிடமிருந்து முன்னுரை பெறுவதற்கு அவரை நான் சந்திக்கவேண்டி வந்தது.

அதற்குப் பிறகு அப்புத்தகம் சம்பந்தமாக இரண்டு தடவைகள் நான் அவரை ‘பாலிகா’வில் சந்தித்திருக்கிறேன். ஒன்று அவர் எழுதிய முன்னுரையை பெறுவதற்கு, இன்னொன்று அந்த முன்னுரையில் எனக்கு விளங்கிக்கொள்ள முடியாத அவரது எழுத்தை திருத்தி விளங்கிக்கொள்வதற்கு, அப்பொழுதுதான் அவரது ‘நீர்வளையங்கள்’ கவிதைத் தொகுதியை ‘காலங் கழித்தும் கழியாத ஸிரத்தையுடன் அன்புண் அவர்களுக்கு’ என்று எழுதி கையொப்பமும் (16.11.2010) திகதியுமிட்டு எனக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார் சசி.....

அதற்குப் பிறகு நான் அவரை சந்தித்தது அவரது ‘சிதைந்துபோன தேசமும் தூர்ந்துபோன மனக்குக்கையும்’ கவிதை தொகுதி வெளியீட்டு விழாவில்தான்.

ஒரு நாள் உமா வரதாஜன் அலைபேசியில் என்னுடன் பேசினார். ‘சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களது கவிதைப் புத்தகம் வெளிவர இருக்கிறது. நிகழ்வில் நீங்கள் அவரது கவிதைகள் பற்றி கருத்துரைக்க வேண்டும். அதை சசி பெரிதும் விரும்புகிறார். புத்தகம் தரும்போது விழாநாள் பற்றியும் அறியத்தருவேன்.’

வெளியீட்டு விழா உமாவின் மேற்பார்வையில்தான் நடந்தேறியது. சசி இருந்த இடத்தில் சும்மாதான் இருந்தார். உமாதான் ஒடியாடித்திரிந்தார். அட்டாளைச்சேனையில் இருந்து 04’ நன்பர்களுடன் கலந்து கொண்டேன் நான். அதில் 03 பேர் சசியின் புத்தகத்துடன் திரும்பினர். அங்கே சசி என்னிடம் ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்டார். “உங்கள் சிறுகதைத் தொகுதி எப்பொழுது வெளிவருகிறது.” என்பதுதான் அந்தக் கேள்வி....? சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களை நான் கடைசியாகச் சந்தித்தது எனது ‘நெருப்புவாசல்’ தொகுதியினை அவருக்குக் கையளிப்பதற்கு அவரது வீட்டுக்குச் சென்றபோதுதான்.

வாசற் கேற்றியில் நின்று அழைப்பு விடுத்தேன் நான். அமைதி. பின்னர் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். ‘நிசீவர்’ தூக்கப்படவில்லை. என்னோடு வந்த ‘எழுவான்’ ஆசிரியர் பெளச்சர்குமான் ‘கேற்றில்’ பலமாக இரண்டு தட்டு தட்டினார். அவரது மனைவி வெளிவாசலில் நின்று வீட்டினுள் நுழைவது கேற்றிடையே தெரிந்தது சில நிமிடங்களில் யாரது? என்ற கேள்வியுடன் வெளியே வந்தார் சசி. நான் எனது பெயரைச் சொன்னேன். அது அவருக்கு விளங்கவில்லை என்பது விளங்கியது. பின்னால் நடந்த சம்பவங்களால் கேற்றை திறக்காமலே கேட்டார் என்ன விசயம்? என்று. “புத்தகம் கொண்டு வந்திருக்கன் ஸி” என்றேன் நான். என்ன புத்தகம்? என்று கேட்டுக்கொண்டே கேற்றைத் திறந்தார். எதிரே என்னைக் கண்டதும் “ஆ..... அன்புண் வாங்கோ” என்று அழைத்து முன் வறாண்டாவில் கிடந்த கதிரையில் அமரச் செய்தார்.

புத்தகத்தைக் கொடுத்தேன். வாங்கி மேலும் கீழும், முன்னும் பின்னுமாகப் புரட்சிப்பார்த்து விட்டு “புத்தகம் அழகாக இருக்கிறது. எங்கே print பண்ணின நீங்க?” என்று கேட்டார். அன்று அவரது மனைவி தயாரித்த குளிர்பானத்தை தட்டில் கொண்டு வந்து அவர் எங்களுக்கு பரிமாறிய பெருந்தன்மை மிக கெளரவமானது.

2012.04.20 ஆம் நாள் காலை எனது அலைபேசி அலறியது. உமா வரதாஜன் பேசினார் அவர் சொன்னார். “சண்முகம் சிவலிங்கம்” காலமாகிவிட்டார். சடங்குகள் திங்கள் நடைபெறும். பாலமுனை பாறு க்குக்கும் சொல்லுங்கள்.” அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து நான் விடுபடுவதற்கு முன் தொலைக்குரல் துண்டாடப்பட்டு விட்டது.

உடனே பாறுக்குக்கு Call எடுத்தேன். அவர் Bank இல் படு Bussy. “பின்னேறம் போவோம்” என்றார். ரகுமானுக்கு எடுத்தேன் “பகுறுதீன் (ஹடகவியலாளர்) மகளின் திருமணத்திற்கு போய் பின்னேறம் பாண்டிருப்புக்குப் போவோம்” என்றார். பகுறுதீன் இருவு எனக்கும் Call எடுத்திருந்தார். மேலாக எங்கள் வீட்டுக் கூரையில் இன்று மேசனுக்கு ஒரு சிறு வேலை இருந்தது. இன்றைய நாளை விட்டால் அந்த குட்டி மேசனைப் பிடிக்கவும் முடியாது. மேசன் காலையில் வந்து ஆடைகளை மாற்றி வேலைக்கும் தயாராகி விட்டான்.

இவை எல்லாவற்றிலுமிருந்து விடுபட்டு நாங்கள் ‘சார்’ வீட்டுக்கு வரும்போது நேரம் ஆறு மணியாகிவிட்டது. அப்பொழுதுதான் எம்.ஏ.நு.மான் உமா வரதாஜனின் மோட்டார் சைக்கிளின் பின்பக்கம் இருந்து கீழே இறங்கி எங்களை முன்னோக்கி வந்தார். நானும் அவரும் முகமண் செய்து கொண்டோம். அப்போது அவர் என்னிடம் சொன்னார். “உங்கள் புத்தகம் நேற்றுக் கிடைத்தது. அட்டை அழகாக வந்திருக்கிறது. இன்னும் வாசிக்கவில்லை. பிறகு பேசுவோம்” இதை நேற்றே அவர் என்னிடம் Telephone இல் சொல்லி இருந்தார்.

கல்முனை, சாய்ந்தமருது, அக்கரைப்பற்று, அட்டாளைச்சேனை போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்த பலர் சசிக்கு அஞ்சலி செலுத்தி விட்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். எல்லோருமே தொப்பியும் தாடியும் வைத்த முஸ்லிம் பிரமுகர்கள்.

மாப்பிள்ளைக் கோலத்தில் மீளாத் துயிலில் மூழ்கி இருந்த சசியின் உடலத்தைச் சூழ்நின்று நாங்கள் அஞ்சலித்தோம். மரணத்தை ஏற்ற மௌனனப் புன்னகையில் நீலாவணனின் ‘துயில்’ கவிதையின் கடைசி வரிகளில் வரும் ‘சாவியலை எள்ளிச் சிரி’ என்பதற்கொப்ப கால்களை நீட்டி என்னி நகைத்தபடி படுத்திருந்தார் சசி.

முன் வறாண்டா கதிரைகளில் நாங்கள் அமர்ந்திருந்தோம். ’ சோடா பரிமாறப்பட்டது. மேற்கை நோக்கிய எங்கள் இருப்பின் இடதும் வலதுமாக நானும் பாறுக்கும் இருக்க, நடுவில் நு.மான் இருந்தார். வரிசையில் உமா வரதாஜன், மருதமுனை ஜெமில் இன்னும் பலர் இருந்தனர். கவிஞர் ஜெமிலை நு.மானுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார் உமா. நு.மான் ஆழ்ந்த

யோசனையில் இருந்தார். அவரது யோசனை சசி தழுவியதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று யுகித்தேன் நான்.

கண்ணிடுக்காத ஒரு புனைக்குட்டியைப் போல நீலாவணைனைச் சந்தித்த அந்தக் காலத்துக்கு முன்னால் சண்முகம் சிவலிங்கத்தோடு நு.மானுக்கு நட்பு இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் இருவரும் ‘கவிஞர்’இதழ் வெளியிட்ட காலம் பொன்னானது. ‘கவிஞர்’ வெளியிட்டில் அதிக பங்கு வகித்தவர் சசி தான். ஆனாலும் தொகுப்பாளராக நு.மானின் பெயர்தான் இடம் பெற்றது. ‘தன் முனைப்பு அற்ற தன்னை ஒளித்துக் கொள்ளும் சசியின் சபாவம்தான் அதற்குக் காரணம்’ என்று ஓரிடத்தில் தான் எழுதிய ஞாபகங்களை நினைத்துப் பார்க்கின்றாரா நு.மான், அல்லது

“நாங்கள் இரு தும்பிகள் பாடிவந்தோம்  
நாங்கள் இரு பறவைகள் பறந்து சென்றோம்  
எங்கும் திரிந்தோம் - புல் - வெளி - மலை - அருவி - ஆறு  
எங்கும் பறந்தோம் கிறவல் - மணல் - கடல் - காற்று”

என்று சசி அவரையும் இணைத்து பாடிய காலங்களை அசைத்துப் பார்க்கிறாரா நு.மான்? அல்லது சசி கொழும்பு போகஸ் ஒழுங்கைப் புதரில் குடி இருக்கையில்

“கோயிலுக்குப் போனோம் - இரவில் குமரிகளைக் காணுதற் கென்று / சிவத்தக் கமில் அணிந்து / தோள் தெரிய நெஞ்சைச் சுமந்த / ஒருத்தியின் பின் ஒடித்திரிந்தோம்.”

என்று சசி ‘பரவளைவுக்கோடு’ கவிதையில் எழுதியுள்ள அனுபவங்களை நு.மான் அசை போட்டுப் பார்க்கிறாரா?

தனது விலகிச் செல்லும் மையங்களில் என்னையும் ஒன்றாக அவர்களுதிய போதும் அது ஒரு பிரமைதான் என்று அன்று ‘சசி’ க்காக தான் எழுதிய எழுத்துக்கள் ஒரு புறம் இருக்க இன்று அவரை விட்டு சசி முற்றுமுறுதாக விலகிச் செல்லும் பிரிவத் துயரை தனக்குள் பிசைந்து மௌன அஞ்சலியில் ஆழந்திருக்கிறாரா நு.மான்? என்று நான் எனக்குள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

2012.04.23 திங்கள் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் மரணச் சடங்குகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ‘பிரகாஸ்ததம்’ இல்லத்தில் ஒரு இரங்கல் அரங்கமும் நிகழ்ந்து முடிந்தது அங்கே.

“சண்முகம் சிவலிங்கம் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மாபெரும் ஆனுமையாக விளங்கியவர். தமது எழுத்திலும் செயற்பாட்டிலும் உண்மைத்தன்மையை வெளிக்காட்டியவர். ஆழத்தின் நல்லை கவிதையாளர்கள் வரிசையில் ‘சசி’ தனித்துவமான தளத்தில் உள்ளவர். மஹாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் போன்று ஒரு யக்க கவிஞராக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் சண்முகம் சிவலிங்கம்”

என்று பேராசிரியர் சி.மெளன்குருவும்....

“சமுத்து நல்லை கவிதையாளர்களான மஹாகவி, நீலாவணன் போன்றவர்கள் வரிசையில் தனித்துவமான இடம் பிடித்த உண்மையான கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம். பின் நல்லைத்துவம், பெண்ணியம் பற்றிய இவரது சிந்தனைகள் சிறப்பானவை. நால்களுக்கு இவரால் எழுதப்பட்ட முன்னுரைகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை” என்று பேராசிரியர் செ.யோகராசாவும்....

“சமுத்து இலக்கிய உலகில் சண்முகம் சிவலிங்கம் ஒரு சளைக்காத உயிர்க் கவிஞர். அவர் எழுதிய ‘தூபாக்கி குழந்தை’ என்னும் கவிதைக்கு ஈடாக எதுவும் இல்லை. அதுபோன்ற துணிச்சலான கவிதைகளை இனி யாரும் எழுத முடியாது” என்று கவிஞர் மு.சடாச்சரமும் அன்று ஆற்றிய உரைகளை நினைத்து அவர் நினைவுகளில் நனைந்து கொண்டிருக்கிறேன் நான்.

- அன்புஷன்

## அமர்ச் சண்முகம் சிவலங்கம் அவர்கள்ன் ஹார்ச் சடங்க்கள்போது (23.04.2012) எழுத்தாளர் உமா வரதராஜன் ஆற்றிய ஹார்ச்கலுரை

ஒரு துயரமான நிகழ் வின் இறுதிக் கட்டத் தில் இங் கே கூடியிருக்கின்றோம். நாம் நேசித்த மிகப்பெரிய கவி ஆனுமையான்று மீளாத்துயிலில் ஆழந்து இன்றுடன் முன்று நாட்கள் ஆகின்றன.... அவரை என் தந்தையென்று சொல்வதா,  
நன்பர் என்று கறுவதா,  
வழிகாட்டி என்று உரைப்பதா,  
எந்த உறவு முறை / வார்த்தை கொண்டு அவருக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவை விளக்குவது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

1974 இல் அவரை நான் முதன் முதலாக சந்தித்தேன். அந்தக் காலத்தில் கல்முனையில் எந்த எழுத்தாளர்களுடனும் நான் தொடர்பு வைத்ததில்லை அவர்கள் நடாத்தும் கூட்டங்களில் பின் வரிசைப் பார்வையாளர்களில் நானும் ஒருவன். அந்தக் காலத்தில் நான் எழுதிய கதையொன்றைப் படித்துவிட்டு அதனைப் பாராட்டி சசி அவர்கள் ஒரு கடிதத்தை அனுப்பியிருந்தார். அந்தக் கடிதம் தந்த உர்சாகத்தில் இந்த வீட்டுக்கு அவரை நான் தேடிவெந்தேன். இந்தத் தொடர்பு 1975 இல் மேலும் நெருக்கமடைந்தது. நானும் அவரும் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக

602/3, ஹெவ்லாக் வீதி, கொழும்பு- 06 இல் சுமார் இரண்டு வருடங்கள் ஒரே அறையில் தங்கி இருந்திருக்கின்றோம்.

இந்த தலைநகர வாழ்வும், சசியின் நெருக்கமும்தான் எனக்கு உலகத்தின் பல ஜனள்களையும், வாசல்களையும் திறந்துவிட்டன என்று சொல்ல வேண்டும். இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் இவரால்தான் கலை இலக்கிய வாதிகள் பலரையும், நாடகங்களையும், நவீன சினிமாக்களையும், ஆழந்த ரசனைக்குரிய நூல்களையும் நான் சந்திக்க நேர்ந்தது.

சசி அவர்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கவிஞர். அதன் முக்கிய காரணம் அவருடைய பன்முக வாசிப்பு என்று சொல்லாம்.

ஏடு வடிவத்திலேயே அவர் பழந்தமிழ் இலக்கியம் பயின்றவர். அதே வேளை நவீன தமிழ் இலக்கிய வாசிப்பும் வாய்த்த ஒருவர். தமிழின் பல முக்கியமான படைப்புக்களை, மொழி பெயர்ப்புக்களை அவர் எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்திருக்கின்றார்.

அதே போல ஆங்கில இலக்கியத்திலும் சசி அவர்கள் நல்ல தேர்ச்சியும், பயிற்சியும் உள்ளவர். மொழி பெயர்ப்பின் வாயிலாக அல்லாமல் உலகின் ஆங்கில நவீன எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை ஆங்கிலத்திலேயே வாசித்த பரிச்சயம் அவருக்கு இருக்கின்றது. இந்தப் பரந்துபட்ட வாசிப்பறிவும், அனுபவச் செறிவும் அவருடைய கவிதைகளுக்குத் தனித்துவத்தைச் சேர்த்தன.

சசி அவர்கள் என் மதிப்பில் இமயமாக உயர்ந்த முக்கியமான தருணம் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று நினைக்கின்றேன். 1975 இல் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க மாநாடு ஒன்று கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சவுவதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அப்போதைய ஆளுந்தரபின் முக்கியமான அமைச்சர்கள் கலந்து கொண்ட அந்த மாநாட்டின் இறுதி நாளன்று தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் வகையில் கவியரங்கு ஒன்று அங்கே இடம்பெற்றது.

நமது சசி அவர்களும் அங்கே கவிதையொன்றை வாசித்தார். அந்தக் கவிதையில் அங்கே அவர் துணிச்சலான கருத்தொன்றை முன் வைத்தார். கவிதை ரூபத்தில் அவர் அங்கே கேட்டார்.

“தமிழர்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து விட்டு பின்னர் தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றிப் பேசுங்கள். - பிரச்சினைகளைக் காண மறுத்துவிட்டு தீக்கோழிகளைப் போல மண்ணுக்குள் தலையை மறைக்காதீர்கள்.”

அப்போது என்னைப் போலவே இருந்த இளந்தலைமுறையினர் பலரும் அங்கே மண்டபம் அதிர கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தோம். என்னுடைய மனதில் - சசியூப், ஸ்ரீ அப்போது பெருமித உணர்வு ஏற்பட்டது. ஒரு துணிச்சலர்ன் மனசாட்சியுள் - விலைபோகாத கவிஞர் ஒருவரின் சீக்பாடியாக அவருடன் நானும் இணைந்திருக்கின்றேன் என்பதால் வந்த பெருமிதம் அது. ஓர் எழுத்தாளன் என்பவன் கூழழக்கும்பிடு போடாமல், கூனிக்குறுகாமல் கம்பீரத்துடனும், செருக்குடனும் எவ்வாறு வாழ வேண்டுமென 35 வருடங்களுக்கு முன்னேர எனக்குத் கற்றுத் தந்தவர் அவர்.

அவர் தன்னை விளம்பரப் படுத்தாத - அற்ப சொற்ப சலுகைகளுக்கு முன்னிடியடிக்காத - தன்னடக்கம் மிகுந்த ஒரு மனிதர். தன் படைப்புக்களில் ஒரு போதும் திருப்தியடையாமல் மேலும் மேலும் அவற்றை செழுமைப் படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர்.

அவருடைய அறிவும் ஆற்றலும் மட்டற்றது. ஆனால் அவர் ஒரு நத்தைபோல தன்னைச் சருக்கிக் கொண்டு வாழ நினைத்தார். எப்போதும் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஓர் அகல்விளக்கு அவரிடமிருந்தது. ஆனால் அது என்றும் ஓர் இருட்குகையோடு தன் ஜீவிதத்தைப் பின்னிப் பினைத்து வைத்திருந்தது.

பீட் என்ற கவிஞர் ஒரு கவிதை எழுதினார்.

இருட்டிலே சிட்டுக் குருவி ஒன்று பறந்து வழி தவறி யன்னல் வழியாக ஒளிமயமான மண்டபத்துள் நுழைந்து விடுகின்றது. சிறிது நேரம் அங்கும் இங்கும் பறந்து தத்தளித்து இன்னொரு யன்னல் வழியாக வெளியேறுகின்றது.

மனிதவாழ்க்கையை சிட்டுக்குருவி ஒளிவெள்ளத்தில் பறந்துதிரிந்த அந்த சொற்ப நேரத்துக்குக் கவிஞர் பீட் ஒப்பிடுகின்றார். நமது இந்தச் சிட்டுக்குருவியும் விட்டு விடுதலையாகிப் பறந்துவிட்டது. அது ஓர் வெறுமையை - வெற்றிடத்தை இங்கே தந்துவிட்டுப் போயிருக்கின்றது. எத்தனை ஆயிரம் ஆறுதல் செய்திகளும், அனுதாப வார்த்தைகளும் அதனை நிரப்பப் போதுமானவையல்ல. என்னை ஆறுதல்படுத்தவே என்னிடம் வார்த்தைகள் இல்லை. எனினும் அவர் மறைவில் பெரும் அதிர்ச்சிக்கும், துயரத்துக்கும் உள்ளாகியிருக்கும் பாரியார், பிள்ளைகள், மைத்துனர்கள், மைத்துனிகள், உற்றார் உறவினர், நன்பர் கள் அனைவருக்கும் தாகத்துக்கு ஒருபோதும் உதவாத கண்ணீர்க் கடலின் உப்புக் கரிக்கும் நீரை சம்பிரதாயங்கருதி மொன்டு தந்து இந்தச் சிற்றுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

29 | நூலாம் தொடரி 22

# ஈழக்கு நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் தடங்கள் - சில குறிப்புகள். பேராசிரியர் செ.யோகராசா

கிழக்கிலங்கை இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியோ வரலாறு பற்றியோ முழுமையாக அல்லது சரியாக எழுதுவதற்குப் பெருந்தடையாக விருப்பது கிழக்கிலங்கைக்கு மட்டுமே சிறப்பாகவுரிய அனர்த்தங்களின் பெருக்கமாகும். கிழக்கு இலக்கிய ஒட்டத்தினாடே இயற்கை அனர்த்தங்கள் சிலவும் (புயல், வெள்ளம், சூராவளி) செயற்கை அனர்த்தங்கள் பலவும் (இனக் கலவரம், இடப் பெயர் வு ஒருபுறம், இலக்கிய அமைப்புக்களினதும் முன்னோடிகளினதும் உந்துதல்களின்மை மறுபுறம். சமூக நோக்குடைய பதிப் பகங் களின்மை இன் னொருபுறம்) பேரவலங்களாகக் (கையெழுத்துப்பிரதிகளின் தொலைவு, பத்திரிகை நறுக்குகளின் இழப்பு, உறவினர்களின் அலட்சியம்) குறுக்கீடு செய்துள்ளன. ஆயினும் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் புனைக்கைகள், கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள் ஆகியன நாலுவருப்பெறாமைக்கு வேறு காரணமுண்டு. தமது ஆக்கங்களை நாலுவரு ஆக்குவதற்கான பின்புலமிருந்தாலும் யாது காரணத்தாலோ அவற்றை வெளிப்படுத்துவதில் அலட்சியமும் தயக்கமும் கொண்டிருந்தவர் சண்முகம் சிவலிங்கம் ('நீர்வளையங்கள்' - 1988, சிதைந்துபோன தேசமும் தூர்ந்துபோன மனக்குக்கையும் - 2010 ஆகிய இரு கவிதைத் தொகுப்புகள் மட்டும் இன்றுவரை வெளிவந்துள்ளன!) நவீன கவிதைத்துறையினுள் 60களின் பிற்பகுதியளவில் பிரவேசித்தவர் சண்முகம் சிவலிங்கம்(சசி). ஆரம்பத்தில் நு.மானின் கவிதைகளினால் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டவரான சசி கால அடைவில் அதிலிருந்து விடுபட்டுத் தனித்துவமான கவிதைகள் எழுதியவர்.

'சசி' கவிதையுலகிலே பிரவேசித்த காலப்பகுதியில் முற்போக்குக் கவிதைப்போக்கு பிரதான போக்காக முகிழ்ந்திருந்தது. எனினும் அவ்வழி எழுதப்பட்ட கவிதைகள் பலவும் பிரச்சாரப் பண்புடையனவாக - கோட்சிகளாக - கட்டுரைகளாக உற்பத்தி செய்யப்படுவனவாக வாய்ப்பாட்டு மாதிரிகளாக விளங்கின. இவ்வாறான கவிதைச் சூழலில் பெருமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர் நு.மான். நு.மானின் முற்போக்குக் கவிதைகள் அன்றாடவாழ்வியல் அனுபவங்களிலிருந்து பிறந்தனவாக - காட்சிப்படுத்தல், நாடகப்பாங்கு, நாட்டற்பாலமைதி, பேச்சோசைப் பண்பு முதலிய பண்புகள் பெற்றனவாகத் திகழ்ந்தன. சசியின் ஆரம்பகால கவிதைகளிலும் இத்தகைய பண்புகளில் சிலவோ பலவோ காணப்பட்டன. பின்னர் தனித்துவப்பண்புகள் பெற்றனவாக அவ்வை பரிணாமம் பெற்றன.

இடைப் பரவலாக மேற்கூறிய கவிதைகளுட்பட அவர்து வேறு கவிதைகளிலும் காணப்பட்ட எடுத்துரைப்பு சார்ந்த தனித்துவமான பண்புகள் பற்றி இவ்வேளை நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது. இத்தகைய பண்புகளுள் தலையாயது சாதாரண மொழிப்பிரயோகமாகும். சாதாரண

மொழியைக் கையாள்வது என்பது மிகக் கடினமானதென்று. அத்தகைய சாதாரண மொழிக் கு அசாதாரணமான உணர்வுகளையெழுப்பும் ஆற்றலையும் கனதியையும் கொடுக்கும் ஆற்றல் சசியிடம் நிறையவே காணப்பட்டது. தவிர பேச்சோசை, உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை, விளித்துரைக்கும் பாங்கு, நாட்டார் பாடல் சாயல், காட்சிப்படுத்தல் உருவகங்கள், படிமங்கள் முதலான பண்புகளும் அவர்து கவிதைகளில் பெருமளவு வெளிப்பட்டிருந்தன. ஆழ்ந்து நோக்கும் போதுதான் பலவகையான வடிவங்களிலும் வெவ்வேறு முறைமைகளினுள் (ஒன்றுபோல் மற்றொன்று இருப்பது அரிது) அவை காணப்பட்டன என்பதும் தெரியவரும்.

முற்போக்கு நோக்குடைய அவர்து கவிதைகளுள் பிரபல்யமான உன்னதமான படைப்புகளினான்று பற்றி இவ்வேளை குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. அதுதான் 'ஆக்காண்டி' என்ற கவிதையாகும். பொதுமக்கள் மத்தியிலே பிரசித்தமானதாகவிருக்கின்ற நாட்டார் பாடலான ஆக்காண்டியை அடியொற்றி உருவான கவிதை அது. "ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி எங்கெங்கே முட்டை வைத்தாய் கல்லைக் குடைந்து கடலோரம் முட்டை வைத்தேன்" என ஆரம்பித்து பின்னர் தடம் மாறுகின்றது.

**"வண்டிகள் கட்டி  
மனிதர்க்குழைத்து  
கையால் பிடித்துக்  
கரைவலையை நானிமுத்தேன்  
....."**

**ஆனாலும் குஞ்சுக்கு  
அரைவயிறு போதவில்லை  
காதல் உருகக்  
கதறி அமுதுநின்றேன்  
....."**

**குஞ்ச வளர்ந்தும்  
குடல்சுருங்கி நின்றார்கள்  
பசியைத்தணிக்க  
பலகதைகள் சொல்லி வந்தேன்  
கடலை இறைத்துக்  
களைத்த கதை சொல்லி வந்தேன்  
வயலை உழுது  
மடிந்த கதை சொல்லிவந்தேன்  
சொல்லி முடிவதற்குள்  
துடித்தே எழுந்துவிட்டார்  
பொல்லாத கோபங்கள்  
பொங்கிவர பேசுகின்றார்.**

“கடலும் நமதே அன்ன  
 கழனியும் நமதே அன்ன  
 கொல்லன் உலையும்  
 கொடுந்தொழிற் சாலையதும்  
 எல்லாம் நமதே” இயன்றார்  
 எழுந்து தடிடுத்தார்  
 கத்தி எடுத்தார்  
 கடப்பாரையும் எடுத்தார்  
 யுத்தம் எனச் சென்றார்  
 யுகம் மாறும் என்றுரைத்தார்  
 எங்கும் புயலும்  
 ஏரிமலையும் பொங்கிவரச்  
 சென்றவரைக் காணேன்  
 செத்து மடிந்தாரோ?

வைத்ததுவோ ஜஞ்சமுட்டை  
 பொரித்ததுவோ நாலுகுஞ்சு  
 நாலு குஞ்சம் போர்புரிய  
 நடந்து விட்டார் என்னசெய்வேன்?  
 ஆனவரைக்கும்  
 அந்த மலைக்கப்பாலே  
 போன வரைக் காணேன்  
 போனவரைக் காண்கிலேன்  
 ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி  
 எங்கெங்கே முட்டைவைத்தாய்  
 கல்லைக் குடைந்து  
 கடலோரம் முட்டைவைத்தேன்:

சர்வதேசத் தொழிலாளர்களின் நீண்டகால வரலாற்றுத் துயரம் பற்றி - கதறல்கள், பற்றி ‘பேசும்’ மேற்கூறிய கவிதை பற்றி இரு முக்கியமான விடயங்களை இவ்வேளை குறிப்பிட வேண்டும். ஒன்று ‘ஆக்காண்டி’ பற்றிய மேற்கூறிய அவதானிப்பு தமிழ் உலகினுள் சசி யின் கற்பனையோயினும் சிறிய கன்னட நாட்டுப் பாடலான்றிலும் மேற்குறிப்பிட்ட கற்பனையொன்றுண்டு. இங்கு நான் கூறவருவது சசியினது அபாரமான கற்பனை யதார்த்தச்சாயல் கொண்டது என்பதையே. மற்றொன்று ஈழத்துக் கவிஞர் சிலர் ஆக்காண்டியை வெவ்வேறு நோக்குகளில் பார்க்கவும் சசியின் கவிதை வழிவகுத்துள்ளது என்பது.

எண்பதுகளில் ஈழத்துக் கவிதைகளில் புதியகுரல்கள் சில ஒலித்தன. இவற்றுள் தலையாயது பேரினவாத ஒடுக்குமுறைக் கெதிரான குரல். இது எதிர்ப்புக் குரலாக சிலரிடமும் தமிழ்த்தேசியம் சார்ந்த குரலாக பலரிடமும் வெளிப்படுகின்றது. முற்போக்குக் கவிஞர்களாக விளங்கிய

சிலரும் தமிழ்த் தேசியக் குரலாக ஒலிக்கத் தொடங்கினர். இவ்வழி முக்கியமான இருவருள் (மற்றவர் புதுவை இரத்தினதுரை) சசியுமொருவர். சசி எண்பதுகள் தொடக்கம் மரணிக்கும் வரை தமிழ்த்தேசிய உணர்வு அலைகளைப் பன்முகத்தளங்களில் சிறப்பான முறைகளில் வெளிப்படுத்தி வந்தவர். ஒடுக்கு முறையின் அவலம் பின்வருமாறு ஒரு கவிதையில் வெளிப்படுகிறது. ‘பிள்ளைக்கறி’

‘சாப்பிடக் குந்துகிறேன்  
 பிங்கான் நிறைய அவித்த ரத்தம்  
 நிமிர்ந்து அவளைப் பார்க்கின்றேன்  
 அசைவற்றுப்போன என்விழிகளில்  
 அவள் எதனைப் பார்க்கிறாள்  
 பாடசாலை வெண்புறாக்கள்  
 தெருவில் சட்சடக்கும்  
 நிறை மதியம்  
 சந்திக்குச் சந்தி  
 காக்கிச் சட்டைகள் துப்பாக்கிகளுடன்  
 கரும்பச்சை வாகனங்களின் யுத்த - நெருக்கடி  
 முற்றுகை - ஒட்டம் - முகமுடி  
 தட், தட்... பட்.... பட....  
 சற்று இடைவெளி  
 தலை உயர்த்த எண்ணுகையில்  
 திட்டென,  
 பஷ்..... பஷ்... பஷ்... எஸம்ஜி,  
 சரி முடிந்தது  
 கொக்கு நாரைகளுடன்  
 எத்தனை குருத்து வெண்புறாக்களோ?  
 ரத்தப் பூக்களில்  
 இந்நேரம் மொய்த்திருக்கும்  
 குனிந்து மீண்டும் உண்ணைப்போகையில்  
 மீண்டும் அவித்த ரத்தம்!’

போராட்ட எழுச்சித் துடிப்பு பின்வருமாறு கவிதையாக உருவாகின்றது.  
**‘இன்று இல்லைங்கினும் நாளை’**  
 எங்கள் புருவங்கள் தாழ்ந்துள்ளன  
 எங்கள் இமைகள் கவிந்துள்ளன  
 எங்கள் உதடுகள் அண்டியுள்ளன  
 எங்கள் பற்களும் கண்டிப் போய் உள்ளன  
 நாங்கள் குனிந்தே நடந்துசெல்கிறோம்.  
 எங்களை நீங்கள் ஆண்டு நடத்துக.  
 எங்களை நீங்கள் வண்டியிற் பூட்டுக.  
 எங்களை கசையால் அடிக்குக  
 எங்கள் முதுகுத்தோல் பியந்துரிந்து போகட்டும்

தாழ்ந்த புருவங்கள் ஒர்நாள் நியிரும்  
கவிந்த இமைகள் ஒருநாள் உயரும்  
இறுகிய உதடுகள் ஒருநாள் தடிதுடிக்கும்  
கண்டிய பற்கள் ஒருநாள் நறநறக்கும்  
அதுவரை நீங்கள் எங்களை ஆள்க  
அதுவரை உங்கள் வல்லபம் ஒங்குகு

போராட்ட உணர்ச்சி சசியின் பிற்காலக்கவிதைகளில் தனிப்பட்ட காரணத்தால். மகன் போராளியான காரணத்தால் - மேலும் ஆழமும் 'நான் கலந்து' பாடும் தன்மையும் பெற்றுத்திகழ்ந்தன. மாவீரனான மகனின் இழப்பு உலகத்து மாவீரர்கள் பற்றிய நினைப்பைச் சசிக்கு ஏற்படுத்துகின்றது.

### 'மாவீரர்களுக்கு'

‘ஒருத்தன் அல்ல என் மகன்  
ஒருத்தன் அல்ல என் மாவீரன்  
உலகின் மிகப் பரந்த  
மலைச் சரிவுகளிலும்  
வனங்களிலும்  
கடைத் தெருக்களிலும்  
கவனிப்பார் அற்று  
சதுப்புகளிலும் சமுத்திரங்களிலும்  
கடல் களிலும்  
வனப்பு மிகு நதிகளிலும்  
வயல் களிலும்  
ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக உயிர்கொடுக்கும்  
அனைத்து மாவீரர்களும்  
எனது அன்புப் புதல்வர்களே, புதல்விகளே  
அவர்களின் புதையலில்  
நிழற்கோடுகளாய்  
துப்பாக்கி நிறுத்தி  
அதன் மீது தொப்பி கவிழ்த்து  
அஞ்சலிக்கின்ற தோழர்களின் அருமைபோல்  
அஞ்சலிக் கிழேன்  
இரவின் நிழலிடையே  
இதை எழுதிய பேனாவைச்  
சுற்றே நிறுத்தி  
அவர் நினைவில்  
தரித்து.....’

மகனிழுந்த துயரம் பற்றிய அவரது கையறுநிலைக்கவிதைகள் நவீன தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றுக்குப் புதியவை. தமது மகனிழுப்பை நெடுங் கதையில் (ஆண்மை - 15) பதிவு செய்த எஸ்.பொ அதுகாரணமாக சிறந்த விமர்சகர்கள் படைப்பாளிகள் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றிருந்தார். அத்தகைய பாராட்டுக்குரித்துடையனவே சசியின் கவிதைகளும்.

சசியின் ஏனைய கவிதைகள் அனைத்தும் தன்றிலைக் கவிதைகள் (Personal poems) என்றவகைப்பாட்டுனுள் அடங்கக்கூடியன. உடல்வேட்கை, நட்புறவுகள், இலக்கிய உறவுகள், ஆண்மீக உணர்வுகள் என்ற விதத்திலும் அன்றாட ஏமாற்றங்கள், விரக்திகள், நிராசைகள், தனிமை, இழபுக்கள் முதலியன சார்ந்தும் இயல்பான முறையிலும் விசித்திரமான மனத்தின் விசித்திரமான வெளிப்பாடுகளாகவும் நனவிலிமன ஒட்டங்களாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளன. இத்தியாதி கவிதைப்போக்கு ஈழத்துக் கவிதையுலகிற்கு புதியது என்றே கூற வேண்டும்.

மேற்கூறிய விதங்களிலான சசியின் கவிதைகளின் தனித்துவம் விரிவான ஆய்வின்போதுதான் நன்கு தூலக்கமுறும். இவை அறிமுகக் குறிப்புகள் மட்டுமே.

(2)

சசி சிறுக்கத சிலவும் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் ஒரு சிலவே வெளிவந்துள்ளன. குறுநாவல்கள் சிலவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை பார்வைக்குக் கிடைக்கவில்லையாயினும் அவற்றின் சிறப்புக்கள் பற்றிய ஏற்கக்கூடிய செவிவழிச் செய்திகள் பலவும் இலக்கிய நண்பர்கள் மத்தியில் (நு.மான் தொடக்கம் குப்பிளான் சண்முகம் வரை) உலாவுகின்றன. உதாரணமாக அவரது நாவல் அல்லது குறுநாவல்களிலொன்று சசி பயின்ற கேரளப் பல்கலைக்கழகப் பின்புலத்தில் உருவான சிறந்த படைப்பு என்பது அத்தகைய செய்திகளிலொன்று.

(3)

சசியின் சில கட்டுரைகளும் பல முன்னுரைகளும் அவரை முக்கியமான விமர்சகராகவும் ஆய்வாளராகவும் இனங்காட்டும் வல்லமை கொண்டவை! ‘இருத்தலியம்’, உலகப்பரப்பில் மஹாகவியின் ‘சாதாரண மனிதனின் சரித்திரம்’, ‘மஹாகவியும் தமிழ்க்கவிதையும்’, ‘இன்றையத் தமிழ்க் கவிதைபற்றிச் சில அவதானங்கள்’ முதலிய ஆய்வுகள் அவ்வழி மிக முக்கியமானவை. முன்னுரைகளும் (கல்லூரான், குகன், யூ.எல், எம், இஸ்மாயில், மலரா, நீலாவணன், அ.யேசுராசா, அன்புஷன் முதலியோரின் படைப்புகளுக்கு எழுதியவை) அத்தகையவை. ஆரம்பகால முன்னுரைகள் குறிப்பிட்ட படைப்புகளின் அடிப்படைகளையும் அதன் வெளிப்படுத்துவதில் பெற்ற வெற்றி தோல்விகளையும் கலையாக்கத் தீரனையும் பற்றிப் பேசுவதை. பிற்கால முன்னுரைகளும் மேடைப்பேச்களும் அமைப்பியல், பின்அமைப்பியல், பின்நாவீனத்துவ கோட்பாடுகளின் தளத்தில் படைப்புகளை அணுகுவதை (உ+ம்: புஸ்பானந்தனின் ‘இரண்டு கார்த்திகைப் பறவைகள்’ பற்றியது. மலர்ச்செல்வனின் ‘பெரிய எழுத்து’ பற்றியது, அனாரூக்கு எழுதிய ஆக்கம் பற்றி அறிய முடியவில்லை.) இவ்விதத்திலான அணுகுமுறை ஈழத்து விமர்சன உலகிற்கு முற்றிலும் புதிது என்றே கூறத் தோன்றுகின்றது. முன்னுரைகளை வெவ்வேறு தளங்களில் ஆய்வுகளாக விமர்சனங்களாக மாற்றிய பேராசிரியர்கள் க.கைகலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி வரிசையில் இவ்விதத்தில் சசியும் அடங்கக் கூடியவரென்றே

கருதுகின் ரேன் . அவை நாலுருப் பெறும் வரை காத் திருக்க வேண்டுமென்பதுதான் ஈழத்து இலக்கிய உலகின் அவப்பேராகும்.

(4)

சமூத்துக் கலிதை வளத்திற்கும் வலுவிற்கும் சமூத்துக் கவிஞர்கள் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டமையும் முக்கியமானதொரு காரணமே. இவ்விதமான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களுள் சசியும் அதிகம் தராவிட்டனும் - கவனிப்பிற்குரிய ஒருவராவார். அவ்விதத்தில் 'கவிஞர்' இதுக்களில் அவர் தந்திருப்பவை முக்கியமானவையே! அவையும் நாலுருப் பெறுமாக!

சீர்ற்றுக் குலைந்த இதயத்தின் பெருந்துறையு  
மூன்றாம் யாமத்தில் என்னை எழுப்பிய போது  
முகமும் நினைவும் வியர்த்தவையில் நன்றை  
தலைமாட்டில் எப்போதும் கிருக்கும்  
தெந்த்ரோ கிளிச்ரினைப் பற்றுகின்றேன்.  
அது சிவப்பு நிறம்

சசி,

உன்னுடையதும் சிவப்பு நிறமா?

நேற்றிரவு

தூரத்தில் கிரைகிற கடல் கில்லை  
வியப்பு கில்லை

பரல் கற்களின் மீது செந்காற்றுப் புரண்டு செல்லும்  
சீர்றாறு கில்லை

மகனின் கிருமல் நின்று போய்  
நீண்ட நாளாகி விட்டது.

அவனைக் கொண்டு போன காற்றும் நெருப்பும்  
உன் வாயிலுக்கு வராது  
தெருவில் கிருந்து ஒழுங்கைக்குள் திரும்புகிறது  
ஒரு சைக்கிள்  
அதில் நீ கில்லை

- சேரன் (20.04.2012)

**எங்கள் பெரு மதிப்பிற்குரிய குரு,  
எம்மை நெறிப்படுத்தி வழிகாட்டிய ஆசான்  
அமர்சன்முகம் சிவலிங்கம் சேர்  
என்றும் எம்மனங்களில் நிலையாக வாழ்கிறார்.**

1965 பெற்றவரி முதல் வாரம்!

கல்முனை சாலூரிராவில்

கல்வித் தாகத்தால் வாழ, முசம்பறில்  
'ஒன்ஸ்' பர்ட்சைக்கு தோற்றுவிருந்த  
மாணவர்களாகிய எங்களுக்குத்  
தாகம் தணிக்க வந்தாறிவடை ஆசான்  
சன்முகம் சிவலிங்கம் சேர் -  
ஏனியாய்த் தோணியாய் நின்று  
எமை உயர்த்திக் கரை சேர்த்துவிட்டவர்.

பான்றிருப்பிலிருந்து புஷ் சைக்கிளில்  
காலை ஏழு மணிக்கு வந்துவிடோர் கல்லூரிக்கு!  
எட்டுமேணிவரை எமக்குப் பிரத்தியேக வகுப்பு,  
அசைம்பிளி முழங்கத்தும் தொடரும் அவர்கடமை.  
இரசாயனவியல், உயிரியல், ஆங்கிலம் - மீம்முன்று  
பாடங்களுக்கும் எமக்கு ஆசான் அவரே!

வேம்பாய்க்கசந்த இரசாயன பாடத்தை  
தேனில் குழழுத்து கையிப்பாக வழங்கியவர்.  
உபகரணங்கள் எதுவும் ஓல்லாத காலகட்டம்  
எங்கள் சேரின் கைகளால் பல உபகரணங்கள்  
உருப்பெற்று எமது கற்றலுக்கு உதவின.  
பரிசோதனைகள் மூலமே இரசாயனவியலை  
கிளுவாகக் கற்கலாம் என்ற உண்மையை  
எமக்கு அனுபவத்தால் உணர்த்தியவர்

கணிதப்பிரிவில் கற்று வந்த எம்மிருவருக்கு  
உயர் கணிதம் கற்பிக்க ஆளில்லா வேகள்!  
ஆசான் வழிகாட்டினார் பாடத்தை மாற்ற

உயிரியல் பாடம் உள்ளனார் உக்கழும் அளித்தார்  
உயிரியல் இருவருக்கும் புதிது - மூயினும்  
முன்றாண்டு பாடத்திட்டம், பத்து மாதங்களில்  
மற்றவரோடு எமக்கும் பூர்த்தியானது,  
ஆசானின் அயராத முயற்சியால்.

ஆங்கிலப் பாடம் அழகாய்ப் போதிப்பார்  
ஆங்கில அரிச்சுவழ தெரியாதோரும் அதை  
அவரிடம் கற்றுத் தெளிவுற ஆசை கொள்வார்!  
மனதைக் கவரும் ஆங்கிலக் கதைகளை  
எனிய சொற்களில் எமக்காக மொழிவார்.

அலுபடு வரும் வேளைகளை அறிந்து கொண்டு  
சேக்ஸ்பியரின் படைப்புக்கள், கம்பனின் ராமாயணம்,  
காப்பியங்கள், கவிதைகள், நாவல்கள் - இவையெல்லாம்  
அவர் சொல்லி எம்மை உற்சாகப் படுத்துவார்.  
சேர் கதை சொல்லும் அழகில் கட்டுண்டு  
நாழும் அவற்றைத் தேடுக் கற்று மகிழ்ந்தோம்.

பெளதிகவியல் பாடத்திற்கு எமக்கு ஆளில்லை  
பிரயோக கணிதத்திற்கும் ஆசிரியர் இல்லை  
ஓங்கள் சேர்ளங்களுக்காகத் தேடனார்  
பல்கலைக்கழகத்தில் இறுதிப் பரிட்சை  
எழுதிவிட்டு வந்த இளைஞர் வெற்றிச் சேரை  
எமக்காக்கொண்டு வந்தார்.. நாம்  
வெற்றி பற வெற்றி சேரும் காரணமானார்.

சாஹிராவில் ‘இள்ள’விஞ்ஞானப் பிரிவின்  
முதல்தொகுதி மாணாக்கர் நாங்கள்  
ஓங்கள் பெறுபேறு பலரின் ஏதிர்பாற்ப்பு!  
சாஹிராவின் எழுச்சியா? வீழுச்சியா?  
ஓங்கள் சேர் ஓங்களுக்காய் முழு முச்சாய்  
இயங்கினார், ஓய்வின்றி உழைத்தார்  
மாணவர்களைக் கரைசேர்க்க!

காலையில் ஏழிலிருந்து எட்டுவரை  
மாலையில் மூன்றிலிருந்து ஏழுவரை  
ஆசானின் வகுப்புக்கள் தொடர்ந்தன...  
கல்வியால் மட்டுமல்ல, அவரது  
பாசத்திலும் அன்பிலும் கட்டுண்டோம்  
அறிவுடன் இலக்கியங்களும் போதனைகளும்  
எமக்குள் கலந்தன, பொதிந்தன  
சிவலிங்கம் சேர் என்றால், அது ஒரு  
அறிவுக்கடல், பொக்கிசம் - தீதுகான்  
எம் அனைவரினதும் ஏகோபித்த முழவ!

மேலதிக வகுப்புக்கள் ஏராளம், தாராளம்!  
சனி, ஞாயிறு திணங்களா? விடுமேறை நாட்களா?  
ஓய்வில்லை அவருக்கு! எமையும் ஓய்விடமாட்டார்.  
தீத்தனைக்கும், மேலதிக வகுப்புக்காய்  
ஒரு சுதமேனும் எம்மிடம் பயற்றலில்லை  
எமக்காக அவர்தன் பணம் செலவிட்டார்  
கற்றுக்கொடுப்பது சேவை என்பதும்  
நிரந்தர தர்மம் என்பதும் செம்மல்  
செயலில் நாம் தெரிந்து கொண்டோம்.  
எம் வகுப்பு மாணவர், அவர் வாயால்  
ஒரு சுடு சொல் கூட்கேட்டிரார்  
அட வாங்கிப் பழகிய மாணவர் குழாமுக்கு  
அன்பினால் எமை அழை கொண்ட எம் சேர்  
என்றும் ஓர் மேயம்! மேன்மைகள் பெற்றதுரு!

பரிட்சை எடுக்கும் மாணவர்களுக்குப் பிரியாவிடை  
எனுமோர் சம்பிரதாயத்தைச் சாஹிராவில்  
தொடங்கி வைத்தவரே ஓங்கள் சேர்தான்!  
நாங்கள் சேகரித்து வழங்கிய  
சிறு தொகைப் பணத்தோடு  
தானுமோர் பெருந்தொகை செலவிட்டதனால்  
சிறப்படைந்த அந்த வைபவத்தால்  
எமது நெஞ்சங்களை நெகிழுச் செய்தார்.

பர்த்சை எழுதி முழந்ததும்முடவு கிடைக்குமுன்  
தாமதியாது உயர் கல்வி கற்க ஆற்றுப்படுத்தினார்.  
நல்ல பெறுபேறு கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையில்  
விஞ்ஞானம் பிரிவில் உயர்கல்வி கற்க  
ஊரைப்பிரிந்து பல திசைகளில் வேறாயினோம்,  
நெஞ்சில் சிவலிங்கம் சேரூச் சுமந்துகொண்டு,

“ஓஎல்’ பெறுபேறு வெளியானது....  
சாஹிறா, கல்வியில் எழுச்சி கண்டது  
இது முழவல்ல, ஆரம்பமே என்று - மேலும்  
முயன்றனர், தொடர்ந்து எழுச்சியும் கண்டனர்  
அன்று எழுந்த சாஹிறா, என்றும் - தலை  
நியிர்ந்து நிற்கிறது - வெற்றிகளைக் குவித்து!

உயர்த்தி விட்டவர் ஓய்ந்துவிட்டார் - மூயினும்  
சாஹிறாவின் வளர்ச்சியிப் பதையில்  
சிவலிங்கம் சேரால் டெப்பட்ட அத்திவாரம்  
நிலைத்து நிற்கும்! என்றும் அவர் புகழ் பாடும்!

அப்துல் பலீர், அகமது லெவ்வை, முசம்மில்கள்,  
அப்துல் காதர், உதுமா லெவ்வை, ஜப்பார்கள்,  
அப்துல் கனி, சுலைமா லெவ்வை, அலியார்,  
அப்துல் றசாக், இப்ரா லெவ்வை, குஸரத்தினம்,  
அகமட் ஹாலித், ரைத்தினவேல் கிவர்களோடு  
நூர் நபீசா எனுமோர் பெண் பிரதிநிதி  
வெர்களைல்லாம் எமது சேரின் மாணவச்செல்வங்கள்.

எத்தனையோ ஆசாங்களிடம்நாம் கற்று உயர்ந்தோம்  
ஆயினும் எம் மனத்தில் சிம்மாசனமிட்டு  
அமர்ந்திருக்கும் நிலையான ஆசான் நீங்களே!  
எங்களின் தீந்த அடைவுக்கு அழியடையும் நீங்களே!  
எங்களின் உயர்வைக்கள்கூடு மகிழ்ந்தவரும் நீங்களே!  
உங்களை உருக்கி எங்களை வாழவைத்தீர்கள்!  
தீந்துமாரு சிவலிங்கம் சேரூச் நாங்கள்  
எங்களும் ஜயா காணப் போகிறோம்?

இய்வு காலத்திலும் எமது வேண்டுதலை மதித்து  
கல்முகன பாளிகாவின் ஆங்கில லைக்கியத்திற்கும்  
“ஓஎல்” ஆங்கில மொழி பாடத்திற்கும்  
ஆசாநாய் வந்து மாணவிகளைக் கரை சேர்த்தீர்  
பாளிகா மாணவிகளின் மனங்களில் ‘சசி’ சேராய்  
நிலைப் பேறு பெற்றுவிட்டேர்!

பணம் கொஞ்சம் சேர்ந்துவிட்டால்  
படாடோபமாக வாழ என்னும் மனிதருக்கள்  
ஆடம்பரமாகக் காலம் கடத்த வழியிருந்தும்  
எளிமையில் நிறைவுகள்கூடு ஏழைகளின் தோழரானீர்  
மற்றவர்களின் மனங்களில் கிள்று  
மாபெரும் மேதையாக உலா வருகின்றீர்!

உறவுக்குப் பிரிவும் நட்புக்குப் பகையும்  
இரவுக்குப் பகலும் வரவுக்குச் செலவும்  
சோழயாய் வைத்த திறைவன் - பிறப்புக்கு  
இறப்பையும் சோழயாக்கிவிட்டானே!  
இருந்தாலும் தையம் கனக்கிறது - உம்  
பிரிவைத்தாங்க வழி தெரியாது!

உங்கள்பாதை எப்போதும் நேரானது, சீரானது!  
கொள்கைக்காக வாழ்ந்தவர் நீங்கள்!  
உங்கள் சேவைகளும் தியாகங்களும்  
எம்மனதில் உங்களை நிலைக்க வைக்கும்!  
உங்கள் கவிதைகளும் ஆக்கங்களும்  
உங்களை என்றும் எம்மிடையே  
வாழவைத்துக் கொள்ளிருக்கும்!

உங்கள் சேவைகளை திறைவன் அங்கீரிக்கட்டும்!  
உங்கள் ஆத்மா சாந்தி பெறட்டும்!  
உங்களுக்காய் திறைஞ்சுகின்றோம்!

- உங்கள் அன்புக்குரிய மாணவர்களில் ஒருவன் ஏ.எச்.ஏ.பலீர்,

மற்றுத்தமகளிர் கல்லூரியின்முன்னாள் அதிபர்

## சசு என்னும் சண்முகம் சவுலங்கம்

### இரு கவிஞர் - ஒரு கலைஞர் - ஒரு படைப்பாளி

கல்முனை பாண்டிருப்பில் அண்மையில் அமரத்துவம் அடைந்துபோனான் முன்று நாட்களாக வீட்டிலிருந்த அவனுடைய பூதவுடலுக்கு கற்றவர்களும் மற்றவர் களுமாக பலர் அலை அலையாக வந்து அஞ்சலி செலுத்திப்போனார்கள். உண்மையைச் சொல்லப்போனால் சண்முகம் சிவலிங்கம் ஓய்வு பெற்ற ஒரு அதிபர் என்பதானாலோ அல்லது ஆங்கில இலக்கியத்தில் புலமை பெற்ற ஒருவர் என்பதனாலோ இவ்வாறு நிகழவில்லை. மேலே கூறப்பட்ட முன்று விடயங்களுமே அச்சனக் கூட்டத்தை அவ்வாறு அழைத்து வரக் காரணமாயிற்று.

தனது உத்தியோகத்திற்கு மேலதிகமாக, சண்முகம் சிவலிங்கம் கதை, கவிதை, நாடகம் மூன்றிலுமே அதீத அக்கறை காண்பித்தாரென்றால் அதுமிகையில்லை. தனது விஞ்ஞானப் பட்டப்படிப்பை இந்தியாவில் முடித்துவிட்டு, இலங்கை திரும்பிய அவர், ஆசிரியத் தொழிலைப் பொறுப்பேற்றார். சிறந்த ஆசிரியனாக இருந்து கொண்டே தன்னை ஒரு கலைஞராகவும் வெளிக்காட்டுவதில் ஆர்வம் கொண்டவராக அவர் இருந்தார். இதனால் பல நாடகங்கள் தானே எழுதி நடித்ததுமட்டுமின்றி, ஏனைய ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் அவற்றில் நடிக்க வைத்தார். இதனால் அந்நாட்களில் இவருடைய பெயர் பல பாடசாலைகளிலும் பிரபல்யம் பெற்ற தொடங்கிறது.

பாடசாலைக்கு வெளியில் இத்துறைகளில் ஈடுபாடு உடைய பல நண்பர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களுடன் ஒருமித்து இயங்கத் தொடங்கினார். நீலாவணன், நு. மான், மருதூர்க் கொத்தன், மருதூர்க்கனி, மு.சடாச்ரன், பாண்டியரன் ஆகியோரை இவ்வகையில் இங்கு நினைவு கூறலாம். 1967, 1968 காலப் பகுதிகளில் நீலாவணன் கல்முனை தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தலைவராக இருந்த காலத்தில் அவருடன் இணைந்து ‘பாடுமீன்’ சஞ்சிகையை அச்சில் கொண்டு வந்தார். துரதிஷ்டவசமாக அச்சஞ்சிகை இரண்டு இதழ்களுடன் நின்று போனது. ஆனாலும் இத்துறையில் சோர்வடையாத அமரர், பேராசிரியர் நு. மான் அவர்களுடன் சேர்ந்து ‘கவிஞர்’ சஞ்சிகையைக் கொண்டு வந்தார். ஆனால் அதுவும் நீண்ட நாட்கள் நிலைத்திருக்கவில்லை.

1978 காலப்பகுதியில் இவரதுஇயக்கத்தில் நடித்துக்காட்டப்பட்ட ‘பூசாரி புதுசு’ என்னும் நாடகத்தில் புதிய பூசாரியாக சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களும் பழைய பூசாரியாக ஓய்வு பெற்ற அதிபர் திரு.கா.சந்திரவிங்கம் அவர்களும் மேடையேறி நடித்தனர். இவர்களுடன் ஓய்வு பெற்ற உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் மு.சடாச்ரன், ஓய்வு பெற்ற அதிபர் க.இரத்தினவேல் முதலியோரும் நடித்தனர். இக்காலப் பகுதியில் குறிப்பிட்ட இந்நாடகத்தைத் தவிர வேறுபல நாடகங்களையும் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் மேடையேற்றியதாக அறிய முடிகிறது.

காலம் ஓடிக்கொண்டே இருந்தது. 1983 களில் நாட்டில் அரசுக்கெதிரான உள்நாட்டுக்கிளர்ச்சிகள் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கின. கூட்டங்கள் கூடித் தமிழ் வளர்ப்பதும், மன்றங்கள் மூலம் நாடகம் நடிப்பதும் மறைந்து போகத் தொடங்கியது. மாலையானதும் மக்கள் வீட்டிற்குள் அடையத் தொடங்கினார்கள். கலைஞரை, கவிஞரை, எழுத்தாளரையும் அப்பயங்கரம் விட்டுவைக்கவில்லை. சண்முகம் சிவலிங்கம் வீட்டிற்குள் இருந்து கொண்டே எழுதிக் குவிக்கத் தொடங்கினார். கவிதைகள், கதைகள், நாவல்களை அவர்களுடையார். ஆனால் அவற்றை அச்சேற்றி மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செலவ்தற்கு அவர் முயற்சிக்கவில்லை.

உள்நாட்டு யுத்தம் குறுகிய காலத்தில் முடிவடையா தென்பதை உணர்ந்த சண்முகம் சிவலிங்கம் மீண்டும் இத் துறையில் ஈடுபாடுள்ளவர்களை ஒன்று கூட்டத் தொடங்கினார். 1987களில், இளையதலைமுறைகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் உமா வரதராஜன், சபா.சுபேசன், எஸ்.ருத்ரா, எஸ்.அரசரெத்தினம், சிவ.வரதராஜன் ஆகியோருடன் இணைந்துகலை இலக்கிய நண்பர்களுடாக தனது பணியைத் தொடர்ந்தார். நண்பர்கள் பலரின் விடாமுயற்சியினால் இவர் 1988இல் ‘நீர் வளையங்கள்’ என்னும் கவிதைத் தொகுதியையும், 2010இல் ‘சிதைந்து போன தேசமும் தூர்ந்து போன மனக்குகையும்’ என்னும் கவிதைத் தொகுதியையும் அச்சேற்றி வெளியிட்டு வைத்தார். இன்னும் பல கவிதைகளும், கதைகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக அவரது வீட்டில் இருப்பதையும் நம்மால் அறிய முடிகிறது.

கலை இலக்கிய நண்பர்களுடன் இணைந்து மருதார்க்கொத்தனின் நினைவுக் கூட்டம், கவிஞர் கல்லூரியின் ‘வெளிக்குள் வெளி’கவிதை வெளியீடு, சோலைக்கிளியின் பாராட்டு, கவிஞர்ஜீவா ஜீவரெத்தினம் அவர்களின் அஞ்சலிக் கூட்டம், டாக்டர் முருகேசபிள்ளையின் சேவைகளைக் கெளரவித்தல் போன்ற பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்த உதவினார்.

சண்முகம் சிவலிங்கம் இறக்கும்வரை கல்முனை கலை இலக்கிய நண்பர்கள் அமைப்பின் ஆலோசகர்களில் ஒருவராக இருந்தார். சண்முகம் சிவலிங்கம் என்னும் நல்லதொரு கவிஞரை, நல்ல தொருகலைஞரை நல்லதொரு படைப்பாளியை எங்களும் இலகுவில் நம்மால் மறந்துவிட முடியும்? அவனுடைய இறப்பின்போது இரங்கல்கவிதை வடித்த சேரனின் கவிதையின் கடைசிவரிகள் நமது கண்களைக் குளமாக்குகின்றன.

**தெருவில் இருந்து ஒழுங்கைக்குள் திரும்புகிறது  
ஒருசைக்கிள்  
அதில் நீ இல்லை**

**எஸ்.அரசரெத்தினம்**  
செயலாளர்,  
கலை இலக்கிய நண்பர்கள்,  
கல்முனை.

# ஒரு யூக்சாலியன் மௌனம்

திருமதி க. லோகிதராஜா

பொதுமாம் காரணகாரியங்களை அறிவதில்லை. மனிதன் இறப்பதொன்றும் புதிதில்லை. அவன் எங்களுர்க் கவிஞராக இறந்தது வலிக்கிறது.

அமரர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் பாண்டிருப்பின் சொத்து. அவர் இவ்வழக்குப் பெருமையீட்டிக் கொடுத்தவர். கவிஞர். விஞ்ஞானப்பட்டதாரி ஆசிரியர், கல்வியியலாளர், அதிபர் என்ற பல முகங்களைக் கொண்டவர்.

பட்டதாரி ஆசிரியராக இனபேதமின் றி மாணவர் களைப் பல்கலைக்கழகம் செல்லக் கற்பித்து உயர்த்திய கதை இப்பகுதி மாணவர்க்குப் புதிதல்ல. உவெஸ்லி உயர்தர பாடசாலையில் விஞ்ஞானப்பிரிவை உயர்தர வகுப்புக்கு ஆரம்பித்த போது அயராது உழைத்து வைத்திய பீத்திற்கு மாணவர்களை தெரிவாகச் செய்த பெருமை உடையவர்.

கார்மேல் பற்றிமாக் கல்லூரியிலிருந்து பாண்டிருப்பு மகாவித்தியாலயத் திற்கு அதிபராக பதவி ஏற்றுப் பணிபுரிந்தார்.

போர்க்காலச் சூழலில் சிக்கிய தனது அருமை மகன் நவலோகப் பிரகாஷை இழந்து துயருற்றார். இத்துயரின் வடிகாலாய் அக்கால கட்டத்தில் அவர் எழுதிய கவிதைகள் மினிர்ந்தன.

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தில் கல்வியியலாளராய்க் கடமை ஆற்றினார். அக்காலத்தில் கிழக்கிலங்கையின் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் பாடப் புத்தகங்களில் இடம்பெற்றன.

சண்முகம் சிவலிங்கம் நீலாவணனுடைன் சேர்ந்து தமிழ்ப்பணி ஆற்றினார். கவிஞர் நீலாவணன் கல்முனைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த பொழுது ‘பாடும் மன்’ சஞ்சிகையை வெளிக் கொணர சண்முகம் சிவலிங்கம் உதவினார். நீலாவணனின் மறைவிற்குப் பின் 1980ல் கல்முனைத்தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு தலைவராய் பணிசெய்தார்.

இளமைக்காலத்தில் பாண்டிருப்பில் புதுவருட நிகழ் வுகளில் வருடாவருடம் நாடகம் நடிப்பார். சக்தி நாடகசபைக் காக ‘இலங்கையர் கோன்’ என்ற நாடகத்தை எழுதி இயக்கி,

இலங்கேஸ்வரனாக நடித்தார். ‘ஆக்காண்டி’ என்ற இவருடைய நாடகம் தமிழ்த்தினப் போட்டியில் முதலாம் பரிசை வென்றிருத்தது. கல்முனை சாவுரிராக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு இந்நாடகத்தைக் கவிஞர் பயிற்றியிருந்தமையைக் குறிப்பிடல் அவசியம்.

சிறந்த கவிஞராக தடம்பதித்த இவர். ‘நீர் வளைங்கள்’ (1988), ‘சிதைந்தபோன தேசமும் தூர்ந்தபோன மனக்குகையும்’(2011) என்ற இரு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளிக் கொணர்ந்தார். இக்கவிதைகள் போர்க்காலச் சூழல், இழப்புகள், ஆற்றாமை, கழிவிரக்கம், கவிஞருடைய ஆதங்கம் துயர் அனைத்தையும் வெளிக் கொணர்வன.

இவருடைய ‘மரணத்துள் வாழ்வோம்’(1985) என்ற கவிதைத் தலைப்பு இன்று சாதாரணமாக எல்லோராலும் பயன்படுத்தப்படும் தொடராகும். மனிரத்தினம் இயக்கிய ‘கணாத்தில் முத்தமிட்டால்’ என்ற படத்தில் இவருடைய கவிதை வரிகளை இயக்குநர் கையாண்டுள்ளார். ‘இமைகள் தாழ்ந்துள்ளன’ என்ற கவிதை வரியும் இதில் ஒன்று. கணடாவில் வசிக் கும் செல் வாகனகரைத்தினத்தின் சஞ்சிகையான ‘Lutesong and lament’ என்றதில் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் பல கவிதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவருடைய பலஸ்தீன்க் கவிதை ஒன்றின் மொழிப்பெயர்ப்பும் இவரைச் சிலாகித்துப் பேச வைத்தது. ‘முள் முருக்கம்பு’ என்ற கவிதை எழுதப்பட்ட காலத்தில் பல கவிதைகளை எழுதினார். இவருடைய ஆரம்பகாலக் கவிதைகளில் ‘ஆக்காண்டி’யும் ஒன்று.

நாலுருப் பெறாத நாவல், வெளிவந்தால் நாவலாசிரியராகவும் இவர் பேசப்படுவார். சிறந்த சிறுக்கை ஆசிரியர், விமர்சகர், கட்டுரையாளர் என்ற பன்முக ஆளுமை இவருடையது. எம்.ஏ.நு. மானுடன் சேர்ந்து கவிதை இதழான ‘கவிஞரை’ வெளிக் கொணர்ந்தார். இலங்கையில் கவிதைக்காக வெளிவந்த இந்தச் சஞ்சிகை முதலாவது என்றால் மிகையானதல்ல. பல சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் நாலுருப் பெறாத ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்தில் பலராலும் ஒதுக்கப்பட்ட மகாகவி என்னும் உருத்திரமுர்த்தியை வெளிச்சத்திற்குக் கொணர்ந்தவர் சசி. இவர் ஆங்கில இலக்கியத்தில் பரிச்சிய மூளைவர். தேசந்தாண்டியும் பேசப்படுகின்ற கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவருடைய கவிதைவரிகளில் அழியாத இடம் பெற்றுள்ளார்.

# ‘நான் போய்விட்டேன்.....

## உங்களுக்கு நினைவிழுக்காது’

- றமீஸ் அப்துல்லா

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழ் - முஸ்லிம் சமூகங்கள் இணைந்து வாழ்கின்ற கல்முனைப் பிரதேசத்தில் பாண்டிருப்பு என்ற சிறிய கிராமத்தில் பிறந்தவர் சண்முகம் சிவலிங்கம். இப்பிரதேசம் ஒரு முஸ்லிம் கிராமத்தை அடுத்து தமிழ்க் கிராமமும் தமிழ்க் கிராமத்தை அடுத்து முஸ்லிம் கிராமமும் என மிக நெருக்கமாக அமைந்துள்ளது. கல்வியாலும் பொருளாதார முயற்சிகளாலும் கலாசாரப் பண்புகளாலும் இவ்விரு சமூகமும் பெரிதும் இணைந்தே வாழ்கின்றன.

இவை போன்றே இலக்கியமும் இப்பிரதேச மக்களை இணைத்த மிகப் பெரும் இயக்கமாகும். நவீன் இலக்கியத்தின் ஊற்றாகத் திகழ்ந்த நீலாவணின் பாசறையில் உருவான சமூத்தின் மிகப்பெரும் கவிஞர்களான சண்முகம் சிவலிங்கமும் நு. மானும் இப்பண்பின் குறியாக அமைகின்றனர். இந்த இலக்கியச் செயற்பாடு பின்னொரு காலத்தில் ‘மரியாத உயிர்ச்சுவடும் விலகிச் செல்லும் மையங்களும்’, என்று விலகலாக அமைந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், இன்று இந்த இலக்கிய உறவு மீண்டும் மரியாத உயிர்ச்சுவடாகவும் உயிர்த்தெடும் உறவுகளாகவும் பரிணமிப்பது மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாகும். இந்த அறிமுகம் கல்முனைப் பிரதேசத்தில் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் இலக்கியச் செயற்பாடடை அறிந்துகொள்ள உதவும் என்றே நம்புகின்றேன்.

1960 முதல் கவிதை எழுதிவரும் சண்முகம் சிவலிங்கம் சிறந்த சிறுக்கை ஆசிரியரும் விமர்சகருமாவார். நாவ்ல் ஒன்றினையும் இவர் எழுதியுள்ளார். பிறமொழிக் கதைகள் பலவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் எழுத்திலக்கிய முயற்சி பற்றி மருதார்க் கொத்தன் (இஸ்மாயில், வீ.எம்., 1975:7) குறிப்பிடுவது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது:

“சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதக் தொடங்கிய காலத்தால் இளவல். கவிதைகளின் தரத்தால் முதியார். ஆங்கில அறிவின் காரணமாக மேனாட்டுக் கல்வித்துப் போக்குகளையும் சோசலிச் நாடுகளின் கவிதா மரபுகளை நன்கு புரிந்து எழுதுகிறார். கவிதை மொழிபெயர்ப்பிலும் இவர் வல்லவர்.”

உண்மையில் சண்முகம் சிவலிங்கம் குறைந்த அளவிலே எழுதியபோதும் அவருடைய எழுத்துக்கள் பலராலும் பேசப்பட்டன. ‘நீர் வளையங்கள்’ (1988) என்ற கவிதைத் தொகுதியைத் தந்த அவர் பின்னர் ‘சிதைந்து போன தேசமும் தூர்ந்து போன மனக் குகையும்’ (2010) என்ற இரண்டாவது தொகுதியைத் தந்தார். அவருடைய கவிதைகள் பற்றிய நு. மானின் கூற்று இங்கு கவனிக்கத்தக்கது:

“சண்முகம் சிவலிங்கம் தன் சுயத்தை முழுமையாக வெளிச்சுத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்பும் ஒரு கவிஞர். ‘இருத்தலும் இருத்தலுக்குப் பிரக்ஞூயாய் இருத்தலும்’ முக்கியமானது என்று கருதுபவர். தனது மூலவிக்கிரகத்தை நாம் காணவேண்டும் என்பதற்காக – அதில் நமது மூலவிக்கிரகத்தையும் தரிசிக்க வேண்டும் என்பதற்காக – தன்னைத் திரை நீக்கிக்காட்டுகிறார்

அவர். எல்லா நல்ல கவிஞர்களினதையும் போல அவரது கவிதைகள் அவரது முகமாக இருக்கிறது.” (நீர் வளையங்கள், 1988:xxii)

தமிழகத்துக் கவிதைகளோடு ஒப்புகின்றபோது சமூத்துக் கவிதைகளின் ஆளுமை வேறாகப் பார்க்கப்பட வேண்டியது. அவ்வகையில் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் கவிதைகளும் தனித்துவமானதும் வேறானதுமாகும். ‘தனித்துவமான இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதை மரபின் ஒரு தீவிர வளர்ச்சி நிலையை – பாய்ச்சலை இவரது கவிதைகளில் காணமுடிகிறது’ (நீர் வளையங்கள், 1988:xv) என நு. மான் கூறுகின்றார். மேலும், ‘நீர் வளையங்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுதிக்கு நு. மான் எழுதிய முன்னுரை தமிழ்க் கவிதை மரபின் மிக முக்கியமானவராகச் சன் முக ம் சிவலிங்க கத்தை அடையாளப்படுத்துவதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

‘கவிஞர்’ என்ற இதழை நு. மானோடு சேர்ந்து வெளியிட்ட இவர், கவிதை தொடர்பான பலவேறு கருத்துக்களை அதன் மூலம் வெளிக்கொண்ரந்தவர்.

“1969இல் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து ‘கவிஞர்’ என்ற காலாண்டு இதழை வெளியிட்டோம். அதன் வெளியிட்டில் என்னை விட அதிக பங்கு வகித்தவர் சசி. தன் முனைப்பு அற்ற தன்னை ஒளித்துக்கொள்ளும் அவரது சபாவத்தின் காரணமாக அதன் தொகுப்பாளராக எனது பெயரே இடம்பெற நேர்ந்தது. அவரது ஆரம்ப காலத்தில் எனது பாதிப்பு தன்னில் இருப்பதாக அவரே கூறும்போதிலும் எனது ஆதர்சமாகவும் நான் விரும்பி வியந்து படிக்கும் கவிஞராகவும் அவர் விரைவாகவே வளர்ந்துவிட்டார். (எனினும் கவிதையில் எனது பாண் வேறாகவும் அவரது பாணி வேறாகவுமே இருந்து வருகின்றது. எவ்கள் தனித்துவம் அப்படி). இன்று தனது விலகிச் செல்லும் மையங்களில் என்னையும் ஒன்றாக அவர் கருதிய போதிலும் அது ஒரு பிரமைதான்.” என ‘நீர் வளையங்கள்’ இன் முன்னுரையின் நு. மான் குறிப்பிடுகின்றார். ‘கவிஞர்’ இதழ் மூலம் சண்முகம் சிவலிங்கம் கவிதை தொடர்பாகப் பலவற்றைப் பேசியுள்ளார்.

‘அது வேறு ஆள்’, ‘மழை’, ‘நீக்கம்’, ‘காட்டுப் பூச்சிகள்’, ‘மனித நேயமும் மண்ணாங்கட்டியும்’, ‘கன்னிகா’, ‘கள்ளிப் பூ’, ‘பூச்சிகள்’, ‘பூனச்சியக்கா’ முதலான் சிறுக்கதைகளை வாழ்க்கையின் சிறிய சிறிய அனுபவங்களைக் கொண்டு கலாழுப்பவராகச் சித்திரித்துவர்கள் சண்முகம் சிவலிங்கம். இப்பிரதேசச் சிறுக்கதையாளர்களுடன் வழிவப் பிரக்ஞையுடன் கதைகளை எழுதிய மிக முக்கியமான எழுத்தாளர் இவர். இவருடைய சிறுக்கதைகளைக் கொண்ட தொகுதியொன்று வெளிவருவதன் மூலம் இந்த ஆளுமையை இலகுவில் கண்டுகொள்ள முடியும். (றமீஸ் அப்துல்லா, 2003)

இலக்கிய மேடைகளில் ஜிடம்பெற்ற அவர் உடைகள் மிகக் கனதியானவை. அவைகள் பதிவு செய்யப்படவுமில்லை; தொகுக்கப்படவுமில்லை. நூல்களுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. உதாரணத்திற்கு அதிகம் அறியப்படாத கவிஞர் சமூத்தொண்டன் இல்மாயில் என்பவரது ‘கூன் நிபிர்க்கிறது’ (2008:15) என்ற கவிதைத் தொகுதிக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரை மிக நீளமானதும் கனதியானதும். அவருடைய முன்னுரைகளை வாசிக்கிற பொழுது சிலவேளைகளில் பேராசிரியர் கைலாபதியின் முன்னுரைகளின் ஞாபகம் வரும். இஸ்மாயிலின் நாலுக்கு ஒரு கனவின் எல்லையில் என்று அவர் எழுதிய குறிப்பு பலவேறு சிந்தனைகளை நமக்கு மத்தியில்

கிளரிவிடுகின்றன. அதன் ஒரு சிறு பகுதியை உதாரணத்திற்குக் குறிப்பிட முடியும்.

“..... தோழர் ஆளந்தன், தோழர் அன்புமன், தோழர் ஈழக்குயில் இத்ரீஸ், தோழர் இஸ்மாயில் முதலியோரின் உருவாக்கம் பாட்டாளி, விவசாய வர்க்கத்துக்கு உள்ளிருந்தே பாட்டாளி – விவசாய கவிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் பரிணமித்த பெருமிதம் - உயிர்த் துடிப்பும் உறுதியும் உற்சாகமும் கொண்ட இளைஞர்கள் சமதர்மப் பாதையில் சகல சமூகங்களையும் இணைத்துச் சுரண்டலற்ற சமுதாயத்தைத் தொழிலாளர் தலைமையில் நிச்சயமாகப் பெற்றுவிடலாம் என்று நம்பிய இளைஞர்கள் .....

“எல்லாம் ஒரு மாயக் கனவாகிப் போய்விட்டதே”

“இமோம்”

“ஸழக்குயில் இத்ரீஸ் கூட பூர்ஷுவாஹிப் போனாரே!”

“இமோம்”

“தோழர் இளங்கீரன் கூட”

“இமோம்”

“தேசிய அலை எவரை எவரை எல்லாமோ எங்கெங்கோ கொண்டு சேர்த்திருக்கிறதே”....

“ஆளந்தனின் மரணம் கூட இந்தத் தேசிய அலைக்குச் செலுத்திய மிகப்பெரிய விலை அல்லவா?”

“தேசிய அலை மட்டுமல்ல சர்வதேச விலைகளும்.....”

அவ்வப்போது சிறு சஞ்சிகைகளில் பத்தி எழுத்துக்களைக் கூட சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதியுள்ளார். அவ்வகையில் ‘களம்’ (ஜூலை 1996:3) என்ற சஞ்சிகையில் ‘எழுத்தும் ஆளுமையும்’ என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய குறிப்பின் ஒரு பகுதி:

“என்னைப் பொறுத்த வரையில், எழுத்து என்ற இந்த மாய மானைத் தூரத்தி ஒட நான் தொடங்கியிரா விட்டால் மற்றெல்லா வகையிலும் நான் சிறந்து விளங்கி இருப்பேன். பாரதி சொல்வதைக் கூட நாம் ஞாகப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.”

கதைகள் சொல்லிக் கவிதை யெழுதுதன்பார்;

காவி யம்பல நண்டன சுட்டென்பார்;

விதவிதப் படு மக்களின் சித்திரம்

மேவு நாடகச் செய்யுளை மேவென்பார்;

இத்யமோ எனிற் காலையும் மாலையும்

எந்த நேரமும் வாணியைக் கூவுங்கால்,

எதையும் வேண்டில் பராசக்தி

இன்ப மொன்றினைப் பாடுதல் அன்றியே.

நாட்டு மக்கள் பினியும் வறுமையும்

நையப் பாடென் றொரு தெய்வங் கூறுமே;

கூட்டி மானுடச் சாதியை ஒன்றெனக்

கொண்டு வையம் முழுதும் பயனுறப்

பாட்டி வேயறங் காட்டெனு மோர் தெய்வம்;

பண்ணில் இன்பமுங் கற்பனை விந்தையும்

ஊட்டி எங்கும் உவகை பெருகிட  
ஒங்கும் இன்கவி ஒதெனும் வேறொன்றே.  
நாட்டு மக்கள் நலமுற்று வாழுவும்  
நாளிலத்தவர் மேனிலை யெய்தவும்  
பாட்டிலே தனி யின்பத்தை நாட்டவும்,  
பண்ணிலே களி கூட்டவும் வேண்டி, நான்  
மூட்டம் அன்புக் கனலோடு வாணியை  
முன்னு கின்ற பொழுதிலெல்லாங்குரல்  
காட்டி அன்ன பராசக்தி எமையேன்  
கவிதை யாவுந் தனக்கெனக் கேட்கின்றாள்.

உண்மையில், பல்வேறு கோணங்களில் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய மிக முக்கியமான படைப்பாளி சண்முகம் சிவலிங்கம். காலத்தின் சோகங்களால் சீல தனி மனிதப் பலவீணங்களுடன் நம்மை விட்டும் ஒதுங்கி வாழுந்த அவர், தனது 75வது வயதில், ஏப்ரல் 20, 2012இல் நம்மை விட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிந்து விடார். ஆனால், அவருடைய எழுத்துக்கள் நம்மை நிறைய எழுதவும் பேசவும் சிந்திக்கவும் வைக்கின்றன.

உங்கள் சேட்டில்

ஒட்டியிருந்த தூசியைப்போல்

என்னைத் தட்டிவிடுங்கள்

போய் விடுகிறேன்.

.....  
எல்லாம் ஒரு நொடியில்தான்  
பின்னர் அதுவும் இல்லை.

ஒரு பெருவெளியின் சிறுமணல் கூட இல்லை

என் வெறுமையில்,

நான் அற்ற அந்த  $2 \times 5\frac{1}{2}$  வெளியில்,

அங்கு

இனி

ஒரு வெயில் சுடரும்

ஒரு மெல்லிய காற்று வீசும்

நான் போய் விட்டேன்

ஓம் ஓம்

உங்களுக்கு நினைவிருக்காது.

(சி)

01. இஸ்மாயில், வி.எம்., (1975), கல்முனைப் பிரதேச கலை, இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் - ஒரு மதிப்பீடு, சாகித்திய விழா மஹர், கல்முனை.

02. இஸ்மாயில், யூ.எல்.எம்., (2008), கூன் நிமிர்சிறநு, தேசிய கலை இலக்கிய தேனைக் கம், சம்மாநதுறை.

03. சண்முகம் சிவலிங்கம், (ஜூலை 1996), எழுத்தும் ஆளுமையும், களம், கமலகம், அக்கரைப்பற்று.

04. சண்முகம் சிவலிங்கம், (1968), கல்முனைத் தொகுதியின் இலக்கிய முயற்சிகள் ஒரு தாகம், வீரகேசரி 09.01.1968.

05. சண்முகம் சிவலிங்கம், (1988), நீர் வளையங்கள், துமிழியல், மெட்ராள்.

06. றமீஸ் அப்துல்லா, (2003), அம்பாரை மாவட்டத் துமிழ்ச் சிறுகதைகள் - ஒரு விமர் சன மதிப்பீடு, (தமிழ் த் துறை, பேராதனைப் பல கலைக் கழகத் துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை, பதிப்பிக்கப்படாதது).

49 | செங்கிய வெளி 202

# ஈடுசெய்ய முடியாத கிழப்பு

அன்மையில் எம் படைப்புலகே...

ஆற்றவாணாத் துயரத்துள்

அம்ந்து போச்சு

சன்முகம் சுவல்ந்கம் தலைசாய்ந்தார் என்றநந்து  
தவத்துப் போச்சு

உன்மையிலே ஏதை எழுத்தாய் உழுதாலும்  
தரத்தல் மக உயர்வாயிச் செய்யும்

பன்முகத் தறணாளர்

அவர்கூழப்பு..... உயர்கூழப்பு.....  
பேரிறப்பே.

தம்முக்குப் பேரிறப்பு.....

கவ்தக்குப் பேரிறப்பு.....

அவர் டெத்தை

னீர் ஒருவ ரால்ந்ரப்ப முடியாது.....  
யேலாது..... என்ற உன்மை

அழிவுகைம் அழிந்ததுதான்...!

அவர்போல் ‘நீர்வகையைம்’, ‘சுதந்த தேசம்’  
எவ்வாலும் தரமுடியா(து)  
என்றென்றும் அவர் கூமயம்,  
கூமயமேதான்.

நீளமன்றும்..... அகலமன்றும்....

கவியியல் சுவல்ந்கம்

நெடுதூரும் போய்வந்தவர்....

நிபுணக்துவமாக ஆய்ந்தறந்து தன்கருத்தை  
நீருப்பத்து வெற்றி கண்டவர்.....

ஆழ உழுவதறும்.... வீரயத்தை மதப்பதறும்  
அன்னைக்கு நகரானவர்.....

அடுப்புமையில் பொர்த்ததையே சரியென்று கொக்கர்க்கும்  
அதைகளுக்கு எத்தானவர்.

நீளமானார்

ஙழத் தெழுத்துக்கைல் பெறுமான முள்ளபல  
ஆய்வுகளை வெளியாக்கனார்,

எழுபத்தே பதுஉருஞ்சு மேவாத கவ்மூத்  
வரலாற்றற் பதவாக்கனார்

வெர்க்கஞ்சுர், ஆய்வாளர், ஆற்றல்களை மதக்கிள்ற  
கைணயற்ற நேசவங்க்சர்,

என்றைக்கும் சன்முகம் சுவல்ந்கம்  
பெயர்வாலும் கைக்கூய்ம் உள்ள மட்டும்

புகழ்தேட, பொருள்தேட,

எவர்ப்பன்றும் போய் ஓடு

‘வருதுக்காய்’ அலையாதவர்....

புலமையால்... பலபேற,

தனைத்தேடி வரவுவைத்த

புனையற் தறமையாளர்...

கடல்தந்த முத்தாகச் சீபிக்குள்

ஏருந்தமா கலைஞரைப் பற்கொடுத்தோம்  
கல்லுரையைத் தாய்ந்த சன்முகம் சுவல்ந்கம்

கவ்தைச் சகாப்த மன்றோ.

ஆற்றவாணாத் துயர்க்கூ,

உயர்க்கலை அகறும்தூர்

அன்னையை மூந்துவீட்போம்.

அவர்போல ன(ன்)நூம் ஒரு கவ்ஞன் க்கைப்பது  
அந்தலூம் அந்து என்போம்.

முத்தவர்..... முத்தற்கவர், நேற்றுவரை

தமிழ்மூத் முழந்தவாயிப் பற்றைத்த

முதுகலைஞர், அவர்ஜூதும் சாந்தக்காய்

எல்லோரும் சேர்ந்தாஸ்திப் பிரார்த்தப்போமே.

# சறுபோகத்துக்கு காத்திருக்குட் டண்

நீவைகள் ஏழு லிரு புரைக்கின் விடயில் நிற்றுபேசு 'வேளைக்கை' கூவியதுன் சென்றுப்பிரிய 'விளைக்கை' என்ற பெயரில் எடுத்திருக்கின்றன. கூவியதுன் முறையிட்டு 'ஒலை' கூவியக்கை கூராக வேளைக்கை பிற்கு நிற்றுப்பு 'பொக்கை' அல்ல பிரத்திரை இற்றுப் பெற்றுத் 'விளைக்கை' கூவியதுன் சென்றுக்கூட்டும் இயற்றி படித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சில 'விளைக்கை' கூவியதுன் சென்றுக்கூட்டும் சென்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

- சிவந்திரேன்

இதோ செங்கத்திரோனின் 'விளைக்கை' குறுங்காவியம் என் கண்முன். அது நீலாவணனின் 'வேளாண்மை'க் காவியத்தின் தொடர்ச்சி எனக் கவிஞர் கூறுகிறார்.

'விளைக்கை' குறுங்காவியத்தின் கருந்பொருள், தொடுப்பு, கதையாடல், மொழியாடல், பாத்திரப் படைப்பு எல்லாவற்றையும் காண்கிறேன். அவைகளுக்கு அப்பால் வேறுசில விஷயங்களையும் காண்கிறேன். எல்லாவற்றையும் சொல்ல இடம் இருக்குமோ என்றும் சந்தேகிக்கிறேன்.

வேளாண்மையின் கருப்பொருள்தான் விளைக்கைன் கருப்பொருள் என்பது கவிஞரின் உட்கிட. விளைக்கை வேளாண்மையின் தடயத்தைக் கொண்டுள்ளது உண்மையே. எனினும் கேட்டுப்போதல், கலியாணம், மகப்போறு ஆகியவை தொடர்பான சடங்கு சம்பிரதாயங்களை மட்டுமே தொட்டுச் செல்லக் காண்கிறேன்.

வேளாண்மையின் தொடுப்பு(Plotting) non linear - குறுக்குமறுக்கானது. மோதலும் முரண்களும் உள்ளது. எனினும் விளைக்கைன் தொடுப்பு Linear - நேரானது. கூபானது. கலபமானது. முரண்கள் அற்றது. மோதல் அற்றது. தொடுப்பின் உள்ளோட்டம் குறைவு. சகலதுமே வெளியோட்டாக வெளிப்படுத்தாக உள்ளது.

கதையாடல்(Narrative) பெரும்பாலும் நேரடியான கூற்றுக்களாக உள்ளன. நாடகப்பாங்கு குறைவு. பின்னோக்கல் இரண்டொன்று மாத்திரம்.

மொழியாடல் என்னும் பத்தில் வடிவம்(உருவம்), உருவகித்தல், உருவகம், சொல்ல-உருக்கள், சொற்தேர்வு போன்ற பல விடயங்களைக் கருதுகிறேன்.

விளைக்கைன் பிரதான மொழிவடிவம் அல்லது உருவம் அறுசீர்விருத்தம். சிறிய அறுசீர் விருத்தத்தை பறவலாகவும் பெரிய அறுசீர் விருத்தத்தை இரண்டொரு இலக்கியிலும் உபயோகித்து இருக்கிறார். முதற்சீரும் நாள்காம் சீரும் காய்ச்சிர்களாக அமைய ஏனையை மாச்சீர்களாய் அமையும் சந்தத்தைக் கொண்டது சிறிய அறுசீர்விருத்தம். முதல் நான்கும் காய்ச்சீர்களாகவும், ஐந்தும் அடும் மாச்சீராக அமையும் சந்தத்தைக் கொண்டது பெரிய அறுசீர் விருத்தம்.

விளைக்கை காவியத்தின் உருவத்தைப் பொறுத்தவரை செங்கத்திரோனின் முதல்வெற்றியும் முக்கியமான வெற்றியும் அறுசீர் விருத்தத்தை வாலாயமாக்கிக் கொண்டதே. 'கம்பன் வீட்டுத் தறியும் கவிபாடும்' என்று சொல்வார்களே, தறியின் ஒத்திசைவு கம்பனின் பாக்களில் உள்ளது என்று பொருள் கொள்வதா, அல்லதுதறி தன் ஒத்திசைவை கம்பனின் பாக்களிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டது என்று பொருள் கொள்வதா? கம்பனு பாக்களின் ஒத்திசைவை கேட்டுக் கேட்டு தறி தன் ஒத்திசைவைப் பெற்றுக் கொண்டது என்ற பொருளைத்தான் கொள்கிறேன் செங்கத்திரோனின் விருத்தப்பாக்களை படிக்கும்போது. செங்கத்திரோன் வேளாண்மையின் அறுசீர்விருத்தப் பாக்களை படிக்கபடிக்க அவற்றின் சந்தம் ஒரு ஆவிபோல் செங்கத்திரோனுள் புகுந்துகொள்ள யாப்பை

சற்றுப்பிரிச்வித்து புரிந்து கொண்ட ஏகலைவனாகத்தான் சொங்கத்திரோன் இந்த வித்தையை கற்றுக் கொண்டார் என்று நினைக்கிறேன். சிறந்த மொழியாட்சையைக் கொண்டவராகக் காணப்படும் செங்கத்திரோனுக்கு இது எளிதில் கை கூடியது வியப்பில்லை.

வேளாண்மையில் ஆருவகையான சந்தம்கள் உண்டு என நினைக்கிறேன். அவைகளில் இரண்டை செங்கத்திரோன் விளைக்கைவில் உருப்போட்டிருக்கிறார். மேலும், வேளாண்மையின் 273 அறுசீர்விருத்தங்களுடன் 67விருத்தப்பாக்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது அண்ணின் தோளுக்கு இன்னும் ஒரு அடிதான் வரைவேணும் என்தமிடி குதாகலிப்பதைப்போல்தான் உள்ளது எனக்கு. இது ஒரு முக்கியமான சாதனை மட்டுமல்ல இன்னும் சாதிப்பதற்கு பாதையைத் திறந்துவிட்ட சாதனையாகும்.

உவமை, உருவகம், குறியீடு, உருவகிப்பு, பழம் ஆகியவை சார்ந்த விளைக்கலைன் உருவகமொழி தொடர்பாய் சற்று விரிவாகச் சொல்ல வேணும் போலிருக்கிறது.

பத்து உவமைகள் ஒரு பக்கத்தை நிறைக்குமோ அறியேன்.

1. பார்வதிப் பெத்தாவோடு பள்ளயம் பார்க்கப்போன நேரத்தில் நீயும் அத்தான் நிழல் போல பின்னே வந்தாய்
2. நேசத்தால் நெஞ்சமெல்லாம் நெய்யைப்போல் உருகநின்றார்.
3. அன்னமோ அறையின் உள்ளே அணங்கென அழுகுக்கோலம்
4. பூ ஒன்று நகர்ந்தாற்போல.... அன்னப்புள் நடையில் செல்லன் அருகிலே வந்து நின்றன.
5. புன்னைப் பூ சொரிந்தாற்போல பொண்டுகள் முறுவல் பூதார்.
6. செந்தளிர் மாவிலை போல் சிவந்தனள், சிலையைப்போல வந்தனள் கூறை மாற்றி
7. சங்குக் கழுத்தில் சரமெனவே கை கோர்த்து
8. முழுமதி தினசத்தில் அன்று முகில் இலா வான் பரப்பில் எழுகின்ற நிலவைப்போல எழில்கொரும் மகளை...
9. குருத்தோலை போலும், கன்னிக்குலை ஈன்ற தென்னையாக உருதோற்றம் உடைய அன்னம்
10. பின்னியிடல் பாம்பிருண்டாய் பினைந்தார்கள்

இவைகளில் பல மரபுத்தியான உவமைகள் என்று சிலர் சொல்லக்கூடும். எனினும் 8ம், 9ம் உவமைகள் போன்றவை நம்முள் புதிய கோலங்களை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதும் உண்மை.

உருவகம்களிலும் ஒரு பத்தை அள்ளிக் கொள்கிறேன்.

1. காதல்வெறி கணர்புள்
2. விரிமார்பில் மென்விரல்கள் விணைமிட்ட
3. மலிதுதில் ஊறிவரும் மது
4. இன்ப வெள்ளம் பீறிப்பாய்
5. முற்றிப் பழத்த கனியின் முழுச்சாறு பற்றி இதழின் || பறித்து
6. கன்னியவள் சொர்க்கத்தின் கதவுகளை திறந்துவிட்ட கனிப்பிலுறையாள்
7. வேலி இடவில்லை விரல்கள் -
8. குழந்தாள் நிலா
9. தங்கக்குடங்கள் தழுவினான்
10. பார்வதி பெத்தா நெஞ்சில் பால் பொங்கி வழிய

மொழி உருக்கள் (figures of speech) பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலும் நவீன தமிழ்

இலக்கியத்திலும் நன்றாகவே இடம் பிடித்துள்ளன. சிலேடை (Pun), அங்கதம் (Satira) தமிழ் பதங்களே. தற்கொலத்தில் முரண்ணல் (Paradox), முரண்ணகை, (Irony), நனக்கலை (Humour) ஆகியவை பற்றியும் பேசப்படுகின்றன. எனினும் இவற்றை பொதுப்பட கூட்டுவதற்கு உள்ள (அல்லது இல்லாத) தமிழ் பதத்திற்காக மொழியுருக்கள் என்ற பதத்தை பயன்படுத்துகிறேன். ஆகீலைப் பதங்களோடு இவற்றை ஓப்பிடுவதில் யாரும் அகுசைப்படவேண்டியதில்லை. மரபார்ந்த தமிழ்மொழி ரதியாக தற்காலத் தமிழ் பெரியவளம் பெற்றாகவும் சொல்லமுடியாது. மனிப்பிரவாளம் அன்றும் இன்றும் தவிர்க்கமுடியாததாகவே உள்ளது. அதனால் கண்ணித்தமிழ் தன் கண்ணிமையை இழக்க வேண்டும் என்பதும் என் கருத்துல்ல. நானும் தனித்தமிழ்தான். தேவையானபோது கடன்வாங்கி தமிழ் மயப்படுத்துகிறேன்.

விளைச்சலில் கேள்க்கும் கிண்ணலுக்குரிய சிலேடை, அங்கதம், முரண்ணல், முரண்ணகை போன்றவை கணப்பாதது வியப்பல்ல. இவைகளை விளைச்சல் ஓரளவு கருத்துமோதல் அற்ற, எல்லாம் கூபமாய் முடியும் ஒரு பட்டப்பில் காண்பது அரிது. வேளாண்மையில் அவை நிறையக்காணப்படுவது வேறு விடயம். நீலாவணனே அங்கதமும், முரண்ணகையும், முரணியலும் கலந்த ஒரு ஆளுமைதான்.

எனினும் நைகச்சலை விளைச்சலில் நன்றாக விளைந்துள்ளது. விருந்துகளில் மது உபசாரங்கள் நைகச்சலை உபசாரங்காக மாறுகின்றன.  
(i) மடியவிழ்ந்து வீழ மாணிக்கம் ஆடுகிறான்.  
(ii) தொந்தி வயிறுடையான் துரைசிங்கம் அன்னாவி குந்தி வருகையினைக் கூத்தாடிக்காட்டுகிறான்.  
(iii) ..... சாமி

அறைக்குள்ளே போய் அளவாய் அனுங்கினான் சடற்றுப்பின்னர் மறைவாக மற்றொன்றை மடிக்குள்ளே கட்டிவந்தான்.  
(iv) வடிவேலும் விடுவானா போய் வார்த்துவிட்டு வந்துவின்றான் அடிசக்கல் அமர்க்காம்தான் அவனுமதான் ஆடுகிறான்.  
(v) உப்பென்று கேட்டார்கள் உறைப்பெங்கே மற்றொருவர் தப்பாமல் தமிக்கு வை தயிர்ச்சிக்கோடு தங்கம் அப்பாடா நல்ல வெட்டு ஆண்த்தில் கொஞ்சம் ஊத்து.

பாத்திரிப்படைப்புக்கு வருகிறேன். விளைச்சல் காவியத்தின் சம்பவங்கள் மேலோட்டானவை நடைமுறையில் உள்ள வெறும் பொதுவான சம்பிரதாய நிகழ்வுகள். இந்த நிகழ்வுகளுக்கு ஒரு கதைப் பின்னணியைக் கொடுப்பது, வேளாண்மைக் காவியத்திலிருந்து பெற்றிப்பட்ட கதாபாத்திரங்களே.

எனினும் வேளாண்மைக் கதாபாத்திரங்கள் விளைச்சலில் சில மாறல்களைக் காட்டுவதும் தவிர்க்கமுடியாததே. வேளாண்மையில் உள்ளதுபோலவே விளைச்சலிலும் மிகச் சிறப்பாக வெளிவந்துள்ளது பார்வதிப் பெத்தாவின் பாத்திரம். வேளாண்மையில் உள்ளதைவிடவும் வெளிபாக உள்ளது அன்னமாவின் பாத்திரம். திரிந்து போய் இருப்பது சாமித்துபியின் பாத்திரம். மிகக் குறைந்துபோய் இருப்பது கந்தப்போடு யாரின் பாத்திரம். உறைந்துபோய் இருப்பது பொன்னம்மா, அழகிப்போடி, கணக்மா பாத்திரங்கள், புதிதாப் புகுந்திருப்பது சில விருந்தாளிகள். முற்றும் மறைந்து போய் இருப்பது வண்ணயூரின் மக்கள் பாத்திரங்கள்.

விளைச்சல் காட்டும் பார்வதிப் பெத்தாவை விளைச்சலின் சில வரிகளிலேயே விபரித்து விடலாம். ஒர்நாள் பெத்தா/என்னடி கனகம்மா உன் / இளையவள் கலியாணத்தை / கண்ணை நான் மூடுமுன்னம் / காணத்தான் ஆசை என்றாள். மெல்லமாய் கனகம் காதில் / மென்மேலும் ஒதி ஒதி / செல்லனைக் கேட்டுப்போகச் / சிரத்தையாய் நின்று வென்றாள்.

பந்தியின் நடுவில் பெத்தா / பார்வதி வைத்தாள் சத்தம்/..... சோறெடுத்து வா சொர்ணம்/ கண்டலையும் கொண்டு வாகா/ ஆரெடுக்கப் போனா பார்/ஆட்டிறைச்சிக் கறியை தன் / ஸீர் எடுத்து வைவள்ளி / நீாத்தில் பாயை வரி..... ஆலாத்தி எங்கே என்று / அவசரப்பட்டாள் பெத்தா. சரி என்றாள் பெத்தா மேலும் / சடங்கினைத் தொடரவுற்றாள்...

பெட்டையை உள்ளீட்டுக்குள் பெத்தாதான் கூட்டிப்போனாள்...  
பார்வதிப் பெத்தா பார்த்து / பகிடியும் விட்டாள், பின்னர் / ஆரப்பாங்கே பந்தி / அலுவலைக் கவனி என்றாள்...

பந்தியை முடித்தபின்னர்/ பார்வதிப் பெத்தா கொஞ்சம்/ குந்தினாள் இல்லை..... வந்தவர்க்கெல்லாம் முன்னே / வட்டாவை நீட்டி நீட்டி / தந்தனீ மகிழ்ச்சியோடு / தாம்புலம் தரித்தார் ஊரர்.

.....கள்ளி நீ அன்னம் என்று/ கத்தினாள், பின்னர் கையால் / அள்ளினாள் அன்னம்மாவை/ ஆசையில் முத்தமிட்டாள்.

....பார்வதிப் பெத்தா ஒடி / பரிகாரம் பண்ணலானாள். வேப்பிலைக் கொத்தைப் பியத்து வெளியிலே காவல் போட்டாள்.

.. பெத்தா - துள்ளினாள் குமரிபோல / தூக்கியே மடியில் வைத்து / பிள்ளையைக் கொஞ்சிக்கொஞ்சிப் / பேராசை தீர்த்துக் கொண்டாள்.....

....வேர் அவள் குடும்பத்தார்க்கு / விழுதினாய் வந்த கொள்ளுப் / பேரனின் பேரை எங்கும் / பெருமையாய்சொல்லி சொல்லி / ஊரெல்லாம் வந்தாள் ஒடி / உடம்பும்தான் களைத்துப் போனாள்.

அன்னம், வேளாண்மையில் உள்ளதை விட விளைச்சலில் எப்படி வெளிப்பாக உள்ளாள் என்பதை இப்போ என்னுகிறேன்.

வேளாண்மையில் தெரிந்த அன்னம்மா நேருக்குப்பார்த்த கண்ணை நிலத்திலே புதைத்துவிட்டு/ மேலுக்கு விரலால் சீய்த்து மிரண்ட..... அன்னம்மா, செல்லனீ அருகிலே மடியை மெல்ல அவிழ்த்தவல் அள்ளி அவனுக்குத் தர எடுத்தவள்தான் அன்னம்மா...., தடுக்கியே வரம்பில் சாய்ந்தவள் அன்னம்மா, செல்லன் அவனை இருகையால் தூக்கிக் கொஞ்ச இடித்தவள் அன்னம்மா, கோபமா மச்சான் என்று குறுநகைபுரிந்தவளும்தான் அன்னம்மா.

வரால்மீன் துள்ளி, பொக்கென நீரில் பாய்ந்து ஒட்டமாய் ஒட அஞ்சி ஒழியவள் அன்னம்மா, வடிவேலவிட்டிடல்(செல்லனின்) சத்தத்தை மதித்தும் போலிச் சாமிபோல உள்ளே இருந்தவள் அன்னம்மா. எழுமிச்சை ஓரமாக நெஞ்சை இழந்து(செல்லனை) ஒளிந்திருந்து பார்த்தவள்தான் அன்னம்மா, பாயால் தன்னை மறைத்துக் கொண்டே செல்லனின் பக்கம் பாயை வீசி, விரைந்து ஒடி வீட்டுக்குள்மறைந்தவளும்... அன்னம்மாதான்.

இவைதான் நீலாவணன் காட்டும் அன்னம்மா, செல்லனை விரும்பியிருந்தும் அதை வெளிக்காட்டாவதென். அவனுடைய கொஞ்சலுக்கு இடர்பண்ணி இடத்தவள், செல்லனின் சத்தத்தைக் கேட்டு போலிச்சாமியாய் மெளனித்தவள், ஒளிந்திருந்து பார்த்தவள், பாயை வீசிவிட்டு ஒடிப்போனவள். (ஆக, கோபமா மச்சான் என்று அவள் குறுநகை புரிந்த அன்றுதான், அவனுடைய குரல் நேரடியானது) ஆக, அவள் வேளாண்மையில் ஒரு கொத்துக்குள் மாம்பழும் வோடஸ் போர்த்தின் லூசி போல (A Violet half hidden by the rossy stone)

அனாள் விளைச்சலில் அவள் மறைந்திருந்து பேசும் ஒரு காதலி, சமைந்து இரண்டோரு

ஆண்டுகள் கழிந்த பின் - இது அவர்க்கு இயல்பே - பிள்ளைக்கலாக அவன் தனக்குத்தானே பேசுகிறாள் எனினும், அது ஒரு மனம்திறந்த சூசனை; ராச்சரைப் பொறுத்தவரை அவனை வாசகர் கூடுதலாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. "சத்தியம் அத்தான் உன்னை சந்திக்க ஆசை உத்தமம் இல்லை நாளை ஊர்வாயை மூடலாமோ, "ஊர்வம்பு பேசுமென்றே உன்னோடு பேசுவில்லை." "தாலிக்கு நாளைப் பார்த்து தவித்தானே இந்த அன்னம்."

எனினும் இது ஒரு சிறு நீக்கல்தான். இந்த நீக்கலைத்தவிர அன்னத்தை விளைச்சலில் தனித்தவரைக் காணமுடியவில்லை என்பதும் உண்மைதான். தோற்றுத்தைப் பொறுத்தவரை நீலாவணனின் "சந்தாங்கத்தை கடைந்து சிற்பி சமைத்தெடுத்த மாரியம்மன் சிலை" என்பதற்குள்ளேயே செங்கதிரோன் அடங்கிவிட்டார் போன்றும் தெரிகிறது.

மற்றவை எல்லாம் வழமையான தோற்றங்களும் மாற்றங்களும்தான். எனினும் அன்னம்மாவின் உருவப் பொலிவை அவர்ணதைய உணர்ச்சி நிலைகளுடன் காட்ட செங்கதிரோன் பெரிதும் முயன்றுள்ளார் எனலாம்.

வண்டில்கார சண்டியன் சாமித்தம்பி விளைச்சலில் எவ்வாறு திரிந்து போனான்... என்பது அடுத்த கேள்வி. சாமி பற்றிய விளைச்சல் வரிகள் விடை பகர்கின்றன.

1. மாப்பிள்ளை செல்லனோடு மகிழ்ச்சியில் நின்ற சாமி கூப்பிட்ட சத்தும் கேட்டு குதித்தோடு வந்தான். கந்தர் ஏற்பாட்டை பார் என்றோத ஏகினான் உள்ளே, விக்கர ஷாப்பிலே வாங்கி வந்த சரக்கொண்றைத் தூக்கி வந்தான்.
2. அறைக்குள்ளே போய் அளவாய் அனுக்கினான். சற்றுப்பின்ற மறைவாக மற்றொன்றை தன் மடிக்குள்ளே கட்டிவந்தான்.
3. சந்திக்கு போன சாமி சாராய வெறியில் மீண்டான்
4. கூப்பாடு போட்டான் சாமி குடிவெறியில் கூச்சலிட்டான்.
5. என்னடா இளையபோடி இன்னுமா ஒன்றுமில்லை அன்னம்மா வயிற்றில் இன்னும் அடையாளம் காணேனாம் என்று பொன்னம்மா பொருமுகின்றாள். பொடிச்சியின் நிலைமை என்ன?
6. சாமியோ விட்டான் இல்லை சாராய வெறியில் நின்று பூமியில் தள்ளம்பாறி புழுதியில் விழுவும் பார்த்தான்.
7. காலையில் இருந்தே சாமி கணக்காகப்போட்டுக் கொண்டான். வேலைக்கு ஆள்தான் கந்தர் விருந்துக்குப் பொறுப்பாய் விட்டார் சாலையில் போனோர் எல்லாம் சாமியை பார்த்து வேலி ஒலைக்கு மேலால் எட்டி உன்பாடு ஒகோ என்றார்.

விளைச்சலில் வரும் வண்டில்கார சண்டியன் சாமித்தம்பி இவ்வளவுதான். வேலாண்மையில் வரும் சண்டியன் சாமித்தம்பி பற்றி சொல்ல என்வளவோ இருக்கிறது. இங்கு இடமும் இல்லை. பொருத்தமும் இல்லை. சாமி வேலா கதையோடாட்டிப்பெறும் அதிமுக்கியமான பாத்திரத்தை விளைச்சலில் பெற முடியவில்லை. விளைச்சலில் அவன் வெறும் எடுப்பி ஆளாகவும் மேலாண்மை அற்ற பலவீனமான குடிகாரங்காகவும் திரிபு அடைந்திருக்கிறான். விளைச்சலில் கேட்டுப் போவதும் பறிவுக்கு போவதும் சம்மிரதாய வைவங்கள்தானே. சாமியைப்போல கலரும் குடிவெறிப் பண்பாட்டின் குதூகல சித்தரிப்புகளாக இருக்கும் போது சாமிக்கு

வேறென்ன வேலையும் விசேஷமும் கொடுக்கமுடியும் விளைச்சலில் கொங்கதிரோனால்!

கந்தப்போடியின் பாத்திரம், திறந்த சோடாப் புட்டியாய் காரம் குறைந்து போனதுதான் பிரிதாபம். வேளாண்மையின் ஆரும்பத்தில் பல எதிர்பார்ப்புகளைத் தந்து கதைமரனின் காலாகத் தோன்றிய கந்தப்போடியை எந்த ஊசலாட்டமும் இல்லாது, இலக்குத் தவறி கரைந்துபோன ஒரு பாத்திரம். இவ்வாறு வேளாண்மையிலேயே குறையத் தொடங்கிய கந்தப்போடியின் பாத்திரம் விளைச்சலில் மேலும் குறைவடைந்து அழகிப்போடியின் சாயலுக்கு தள்ளப்படுகிறார். வேளாண்மையில் நாகுக்காகவும், நயந்தும், நறுக்கென வெட்டி ஓட்டிப் பேசியும், உற்சாகமே உருவானதுபோல தோன்றிய போன்னம்மா கூட விளைச்சலில் அழகிப்போடி, கனகம்மா போன்ற சம்பிரதாய பூர்வமான பெற்றோர் பாத்திரமாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. முரண் அறுந்து போன கதையில், அவர்கள் வேறுவிதமாய் இருக்க முடியாது போலும். பார்வதிப் பெத்தா வேளாண்மையிலேயே அன்னம் செல்லன் கலியானத்திற்காக சார்பு கொண்டுவிட்ட முரண்நிலை பாத்திரம். அந்த முரண் பார்வதிப் பெத்தாவை கடைசிவரை இயக்க விளைச்சல் அனுமதிக்கிறது. அதே சார்பு நிலை கொண்ட சாமி கதைமுரன் தவறிய காரணத்தால் இடமில்லாமல் போய்விட்டது. வேளாண்மை காட்டும் ஊர்முகங்கள் விளைச்சலில் தொர்ந்து காணப்பட வில்லை. வேளாண்மை பெரும் பரப்பை தவிர்த்து இரண்டு குடும்பங்களின் உறவை மாத்திரம் கருத்தில் கொண்ட விளைச்சலுக்கு பரந்த பிரதேசப் பின்னனியும் பரந்த மக்கட் கூட்டமும் அவசியப்படவில்லை.

அப்படியானால் விளைச்சலை வேளாண்மையின் தொடர்ச்சி என்று சொல்லலாமா என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. அல்லது எந்த அளவுக்கு விளைச்சல் வேளாண்மையின் தொடர்ச்சியாக உள்ளது என்ற கேள்வியாகவும் இருக்கலாம். எப்படியிருந்தாலும் இப்போது நாம் பாத்திரப்படைப்பிலிருந்து பிரிந்து வேறு பிரதேசத்துக்குள் புக வேண்டியள்ளது. விளைச்சல் வேளாண்மையின் தொடர்ச்சி என்றால் வேளாண்மையின் தொடுப்பை (Plotting) விளைச்சல் தடிக் கழிக்கமுடியாது. வேளாண்மையின் தொடுப்பு கதைமுரனை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கதைமுரன் என்பது கதையை ஆரம்பப்புள்ளியாக கந்தப்போடி - அழகிப்போடியின் பகைமுரன் இருந்தது. அன்னம்மா சமைந்த செய்தி உரிய காலத்தில் உரியமுறையில் வழங்கப்படாததால் நீரு பூத் நெருப்பாகவிருந்த பகைமுரன் புகையத் தொடங்கியது. அந்தப் புகைச்சலே கதையின் விற்விற்புக்கும் தூபமிட்டது. அந்த புகைச்சல் கவாலை ஆவற்கு முன் நீலாவணனின் மரணம் நேர்ந்தது. கனன்று கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த கவாலையில் நீர் ஊற்றுவதுபோல நீலாவணனின் மரணத்தினின் அபர் கடைசியாய் எழுதிய "கதிர்"பாவில் ஒரு இடைசெருகலும் புகுந்தது. எனினும் அன்னம் சமைந்த தண்ணீர் செலவுக்குப் பின்னும் அன்னம் - செல்லன் தொடர்பை விரும்பவில்லை. அதனால்தான் வேட்டைக்குச் செல்லனைக் கூட்டிப்போன வடிவேல்சாமியின் கூட்டடை வெறுத்து "வடிவேலைக் கண்டு நாலு வார்த்தை சொல்லாமலுக்குச் குடியேன் நான் தண்ணீர், அந்தக் கூட்டத்தால் வந்ததெல்லாம் கடவுளே என்றார் கந்தப்போடி கவலையோடு"

வேளாண்மையின் மற்றுமோர் கதைமுரன் செல்லனின் முறைமச் சாரஞ்சம் காதலுக் குரியவான அன்னத்தின் மீது கண்ணமுத்துடையான் பெற்ற கணைதிப்பிள்ளைக்கு இருந்த கண்! இதைத் தண்ணினைவுகள் குதிர்தலில் முதலில் வெளிப்படுத்தியவள் பார்வதிப்பெத்தா. அடுத்து வெளிப்படுத்தியவன் சந்தி வம்பியின் கீழ் தாயமாடிய வீண் (செல்லையா என்றால் சிம்ம சொப்பனம் கணபதிக்கு பொல்லாத போட்டி அந்த பொடிச்சி அன்னம்மாவோ) முன்றாவதாக இந்த முரண்வெளிப்படுவது, அன்னம் சமைந்த தண்ணீர் செலவின் போது கலந்து கொண்ட உடையாரின் மனைவிக்கு பொன்னம்மா காட்டும் வெறுப்பினால்

"மனதுக்குள் இவன் என்ன மக்சிமுறை கொண்டாட மஞ்சள் ஊற்றி தனகவந்தாள் போலும் என பொன்னம்மா முகமோடி கருக்கலாசுக்"

வேளாண்மை கதையை இயக்கிய முன்றாவது முரண் வன்னிய தெருவாருக்கும் உடையார் தெருவாருக்கும் இடையே நிலவிய போட்டி பொறாமையாகும்.

சித்திரை வருஷத்துக்கு தேர்செய்து கற்றுவதில் மட்டுமில்லாது பொதுவாகவே இரு சாராருக்கு மிடையில் காழ்ப்பு, இந்தக் காழ்ப்பும் கதையை ஊர் மட்டத்தில் அல்லது சமூக மட்டத்தில் கொண்டு செல்ல உதவுகிறது.

வேளாண்மையின் இந்தக் கதை முரண்களை ஒப்புக் கொள்வது போல அமைகிறது. “நீலாவனன் காவியங்கள்” நாலுக்கு எழில்வேந்தன் எழுதிய பதிப்புரை

“இக்காவியத்தின் பின்தியகதை நீலாவனனால் எழுதப்பட்டிருப்பின் செல்லன் அன்னம் திருமணச்சாங்கும், அதனுடன் தொடர்புட்ட சடங்குகளும், பெரியநீலாவனைக் காராமத்தின் பேச்சியம்மன் மற்றும் விண்ணு கோவில் திருவிழாக்கள், பிள்ளை பேறும் அதனுடன் தொடர்புடைய சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், அன்னத்தை திருமணம் செய்ய முனைந்து தோற்ற உடையாரின் மகன் கணபதிப்பிள்ளையின் குழப்பிகள், அவன் மருந்து மந்திரம் செய்தல் அதனால் செல்லன் அன்னத்தைப் பிரிந்து வேறொரு பெண் மையலில் வீழல், பின் அவன் திரும்பி வருதல், பார்வதிப் பெத்தாவின் சுகவீஸம், ஆயுர்வேத மருத்துவமுறைகள், பெத்தாவின் மரணம், அதனுடன் தொடர்புடைய சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், பொங்கல், கத்ரகாமத்துக்கு கால்நடைப்பயணம் என பலபல செய்திகளைக் கொண்டு வந்திருக்கும்”

வேளாண்மையின் கதை நேர்த்தியான் கதைமுரண்களை கொண்டமைந்தது என்பது தெளிவு இந்தக்கதை முரண்களில் சிக்குப்பட செங்கத்திரோன் விரும்பவில்லைப்போலும். வேளாண்மை போன்ற ஒரு பாரப்பட்ட கதைப்புலத்தை செங்கத்திரோன் போன்ற ஒரு ஏகலைவன் ஏற்கத்தயங்கியதும் ஆச்சரியம் அல்ல. அவர் ஏற்றுக்கொண்டு செய்ததே பெரும்சாதனம்.

செங்கத்திரோன் செய்ததும் செய்யாததும் இப்போது புலனாகிறது. அவர் செய்துள்ளது “வேளாண்மைத்” தொடர்ச்சியின் முதலாவது பகுதி எனலாம். இரண்டாவது முன்றாவது பகுதிகளுக்கான வெளியும் இருக்கிறது. இந்த வெளியை நிரப்பப் போவது யார் என்ற கேள்வியும் உள்ளது. வேறு யார்? சாட்சாத் செங்கத்திரோனே அதையும் செய்ய வேண்டும்.

இன்றைய நிலையில் வேளாண்மையை மேலும் தொடர்வதற்கு வேற்யாரும் இல்லை. விளைச்சலைப்படைத்த செங்கத்திரோனின் சிந்தனையும், கற்பணையும், உணர்வும் உள்ளமும் வேறு யாருக்கும் வரப்போவதில்லை. விளைச்சலுக்காக அவர் வாலாயப்படுத்திய அறுசீர் விருத்தம் அவருடைய முதலாவது பலம். பாத்திரங்களின் உணர்வுகளை நட்பமாக வெளிப்படுத்தக்கூடிய திறனும் அவருக்கு அத்துப்படி மட்டக்களப்பின் மொழிவழக்கு அவருடைய கைவசம். இப்பிரதேசத்தின் சடங்கு சம்பிரதாயங்களுடன் நீலாவனனுக்கிருந்த பிறவித்தொடர்பு அவருக்கும் உண்டு. நீலாவனனின் புனைவுத்திறன் மட்டுமே செங்கத்திரோனுக்கு புரியவேண்டி உள்ளது. விடுபட்ட தடயங்களை இரண்டொரு பின்னோக்கல்களினால் மீட்டுக் கொண்டே அவர் புதிய போகத்தை ஆரம்பிக்கலாம்.

ஆகவே தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் சார்பாக நான் செங்கத்திரோனிடம் வேண்டிக் கொள்வது. “வேளாண்மைக் காவியத்தின் தொடர்ச்சியான விளைச்சலின் மீதிப் பகுதிகளையும் தயவு செய்து படையுங்கள். மறுபோகத்துக்காக மன் காத்திருக்கிறது.”

17 மூத்து

ஈண் - 2, மூத்து

58 நீலாவன வாசாரி 202

## விசுவாமித்திர பக்கம்

### முன்னிடு

இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் கவனமெல்லாம் எங்கே எப்படிச் சுழலுமென்று ‘செங்கத்திர்’ வாசகர்கள் நன்கு புரிந்திருப்பார்கள். புலால் மட்டுமே உண்ணும் நரியை தீராட்சைப் பழக்கதையோடு சம்மந்தப் படுத்தியது ஏன்? என்ற சிறுவர்களின் கேள்விகளிலிருந்து இலங்கையின் எந்தவொரு தமிழ் நாவலும் சர்வதேச தரத்தை எட்டவில்லையென்ற பேராசிரியர் கா.சிவத்தம் பியின் கூற்றை மேற்கொள்காட்டியதுவரை விசுவாமித்திர பக்கமதன்னை நன்றாகவே இனங்காட்டியிருக்கின்றது. இப்போது நமது அயலகத்தின் தமிழகத்திலிருந்து விசுவாமித்திர பக்கம் ஆரம்பித்துள்ள ‘அய்ய வினா’ என்ற இணைத்தளத்திற்கு ஒரு செய்தி வந்து சேர்ந்திருக்கின்றது.

‘சஜாதாவைப் படிக்காமல் எழுத்தாளனாக முடியாது’ என்ற நமது அயலகத்தின் தமிழகத்திலிருந்துதான் அந்தச் செய்தி வந்திருக்கின்றது. எழுத்தாளர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடியிருந்த ஒரு சபையில் இன்னுமொரு எழுத்தாளர் எழுந்து இப்படியெல்லாம் சொல்லலாமா? என்று காட்டமாக ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு ஆதங்கப்பட்டிருக்கிறார். இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் கேள்வி இதுதான். சஜாதாவைப் படிக்காமல் எழுத்தாளனாக முடியாது என்பது ஏற்கத்தக்கதா?..... நமது நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கும் இந்தக் கூற்றுப் பொருந்துமா?. சஜாதா வை அங்கு கட்டியது போல் இங்கு யாரையாவது குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவர் எவரும் உள்ளனரா?.. அப்படியாயின் அவர்யார்? பதில் வேண்டி நிற்கிறது இந்த விசுவாமித்திர பக்கம்.

இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் நெஞ்சார நேசித்த கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் காலமான செய்தி தாங்கிக் கொள்ள சற்றுக் கஸ்டமாக இருந்தது. எழுதுகோல் மூலம் தான் இருந்த திசையை தமிழ் இலக்கிய உலகத் தார் க் குத் தெரியப் படுத்தியவர். எல் லோருடைய கவிதையைப்போலும் அவருடையதும் கவிதைத்தான். ஆனால் அவருடைய கவிதைகளில் அவர் சொன்ன செய்தியும் வைப் புழுறையும் தனிப்பாங்கானவை. வித்தியாசமான உலகைக் காண அவர் விரும்பினார். ஆங்கிலமொழியும் அதன் இலக்கியமும் கைவரப் பெற்றவர். கவிஞர் மஹாகவி அவர்கள் குறும்பா வடிவத்தில் கவிதைகளை முன் வைத்தபோது ‘குறும்பா தமிழுக்குப் புது வடிவமா?’ என்ற சர்ச்சை இருந்த காலகட்டத்தில் கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்கள் தனது மாணாக்கர்களுக்கு ஆங்கில இலக்கிய வகுப்புகளில் Limericks எனப்படும் ஆங்கில குறும்பாக்களைக் கற்பித்தவர். அவ்வாறான குறும்பாக்களில் ஒன்று பின்வருமாறு

*There was a young Lady of Niger  
Who smiled as she rode on a tiger  
They returned from the ride  
with the Lady inside  
and the smile on the face of the tiger*

இந்தக் குறும்பாவை படித்துச் சிரித்து மகிழ்ந்ததையும் இன்னமும் மனனம் செய்து வைத்திருப்பதையும் பற்றி அவரது மாணவர்கள் சொல்வதுண்டு. அவரின் மறைவையொட்டி ‘செங்கத்திர்’ விசேட இதழைக் கொணர் வதற்காகச் செங்கத்திரோனுக்கு விகவாமித்திர நன்றிகள்.

## நோக்கல்

நால் - ‘சொடுதா’  
நாலாசிரியர் - எஸ்.ஏ.உதயன்  
நால்வகை - நாவல்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சம்பவங்களின் ஊடாக மனித வாழ்வின் மொத்த அனுபவங்களையும் அவலங்களையும் கலைத்துவத்துடன் கதைத்துவமாகச் சொல்லுதல் நாவல் எனப்படும். 13ம் நூற்றாண்டில் நாவல் என்ற எண்ணக்கரு உருவாக்கம் பெற்றதாயினும் செப்பமான நாவல் வடிவம் 17ம் நூற்றாண்டிலேயே தோற்றம் பெற்றது என முனைவர் சபா.ஜெயராசா எழுதிய ‘புனைக்கதை இயல்’ என்ற நாலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். எவ்வாறாயினும் தமிழ் நாவல்களுக்கு வயது குறைவுதான். தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது நாவலான ‘பிரதாப முதலியார்’ சுரித்திரும் 1879 இல்தான் வெளிவந்தது.

தமிழ் நாவல்களின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் செல்வாக்குச் செலுத்திய காரணிகளுட் சிலவாக ஆங்கிலேயர் ஆட்சி, போதனா மொழியாக ஆங்கிலம், தமிழும் ஆங்கிலமும் தெரிந்தோரின் மொழி பெயர்ப்புப்பனி என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவர். இவற்றின் ஊடாக வளர்ச்சிப் பரிமாணத்தைப் பெற்று வந்த நாவல் இலக்கியமானது புறம்பான ஒரு மொழி நடையையோ மொழிப் பிரயோகத்தையோ கொண்டிருக்கவில்லை. ஏனெனில் நாவலுக்கென்று புறம்பான வாழ்க்கை அனுபவங்கள் என்று எவையில்லை. ஆனாலும் வாழ்க்கை அனுபவத்தைச் சொல்லும் நாவல்கள் பல உள்ளன. அவ்வாறான நாவல்களில் ஒன்றாகவே எஸ்.ஏ.உதயன் எழுதிய ‘சொடுதா’ என்ற நாவலைக் கூறலாம்.

(2) நாவலாசிரியர் எஸ்.ஏ.உதயன் அவர்கள் மன்னார் மாவட்டம் பேசாலையைச் சேர்ந்தவர். புனைக்கதை தனக்கென தனி இடமொன்றினைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பவர். புனைக்கதை என்பது வெறுமனே கதை சொல்வதாக மட்டுமல்லாமல் காலத்தையும் சாதனைகளையும் பதிவு செய்யும் ஆவணமாக அமைய வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருப்பவர். இலக்கியத்தின் உயிர் அதன் சமுதாயப் பணியாகும் என்று திடமாக நம்புவர். புனைக்கதை மட்டுமன்றி கவிதை, நாடகம், அரங்கியல், விமர்சனம், ஆய்வு போன்ற பல துறைகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருபவர். ‘குண்டுசேர்’ என்ற சிறுக்கதைத்தொகுதியையும் ‘வோழியா’, ‘தெம்மாடுகள்’, ‘வாசாப்பு’ ஆகிய மூன்று நாவல்களையும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் தந்தவர். ‘சொடுதா’ என்பது இவரது நான்காவது நாவலாகும். 2009, 2010, 2011 ஆகிய மூன்று வருடங்களிலும் தொடர்ச்சியாக வட மாகாணத்தின் சிறந்த நாவலுக்கான விருது பெற்றவர். இந்நாவலின் மூலம் படைப்பு மொழிதொடர்பில் பரிசோதனையொன்றை நிகழ்த்தியுள்ளார். 116பக்கங்களைக் கொண்ட ‘சொடுதா’ என்ற இந்நாவலை மன்னார் கலையருவி என்ற நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது.

(3)

அறுபது வருடங்களுக்குமுன் னர் 1950 களில் இருந்த மன்னார் பேசாலைக்கிராமத்தில் நாவலின் கதைநிகழ்வுக் காலம் ஆரம்பமாகின்றது. கதாநாயகனான மரியாசு தனது தந்தையின் மரணத்தின் பின்னர் சம்மாட்டியாக வந்து தந்தையினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழிற்துறை மற்றும் வாழ்வு முறை என்பவற்றைப் பொறுப்பெடுக்கிறான். சியாம்பிள்ளை என்ற கூலிவேலையாள் மரியாகக்கு எல்லா விடயங்களிலும் ஒத்தாசையாக இருக்கிறான். மரியாசு தொழிலாளிகளோடு மிகுந்த நட்புறவுடன் பழகி இலாபத்தில் பங்கு வழங்குபவனாகவும் கடற் தொழில் சார்ந்த நவீன தொழில் நுட்பத்தை அறிமுகம் செய்யபவனாக தொழிலாளிகளுக்கு மத்தியில் தன்னை அடையாளம் காட்டுகின்றான். சியாம் பிள்ளை சுக்களை முற்று கொழும்பில் வசித்து வந்த அவரது முத்தமகள் சுகந்தமாலை தந்தையைப் பார் க்க வந்த வேளை சந்தர்ப்ப குழ்நிலைகளால் மரியாகடன் உடலுறவுகொண்டு ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகிறாள். குழ்நிலையிலிருந்து தப்ப முடியாதநிலையில் அவள் தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். சியாம்பிள்ளையின் இரண்டாவது மகள் சொர்னமாலை தனது குடும்பத்தின் பகையாளியான சம்மாட்டி ஒருவனின் மகனைக் காதலித்து மரியாசின் உதவியுடன் குடும்பத்தைவிட்டு வெளியேறி திருமணம் செய்து கொள்ளுகின்றாள். மரணவீட்டிற்கு முன்றாவது மகளான இரத்தினமாலை கொழும்பிலிருந்து வருகின்றாள். அவளுக்கு மரியாசுச் சம்மட்டி முன்னர் அவளை விரும்பி காலகொலுக் பரிசு கொடுத்திருந்தான். ஆனால் அவள் கொழும்புக்குப் போனதும் மறந்துவிடுகிறான். சொர்னமாலையும்தான்

61 + வெளியேறி 202

கட்டிய கணவனோடு மரணவிட்டிற்கு வருகிறாள். சுகந்தமாலையின் பிரேதம் கடலை நோக்கிப் போனதன் பின்னர் மீண்டும் சீயாம்பிள்ளையின் குடும்பம் கலைந்து செல்கின்றது என்று நாவல் முடிவடைகின்றது.

(04)

‘தூரத்தில் தலைமன்னார் துறைப்பாலம் தெரிகிற வரைக்கும் நீண்டு கிடக்கிறகடற்கரைவெளி..... நெட்டையும் குட்டையுமாக கிலுவைப்பத்தையும் முண்டாசு கட்டின ராசாக்கள் மாதிரி நிமிர்ந்த நிற்கிற பணைக்கூட்டமும்...’, ‘மணல் திட்டு.....’, ‘மலைபோல புலி பாய்ஞ்ச பிட்டி�....’ ‘ரெண்டு பக்கமும் பனை உசரத்திற்கு உசந்த மன்பிட்டிகளுக்கு நடுவில் ஒடைமாதிரி பணிஞ்சுக் கிடந்த வெண்மணற்பரப்பில் புலிக்கு வரி போட்ட மாதிரி ‘ஹய்’ எண்டு காத்து வரைஞ்ச சித்திரம், ‘நந்தியா வட்டையும் செவ்வந்தியும் அரவிப்பு மாறாமல் ‘புசு புசு’ வென்று சடைச்சு வளர்ந்திருக்கு’ ‘வீட்டு முற்றத்தில் நட்டியிருந்த மரத்தில் உயரமாய் ஆணியடித்துக் கொழுவிய ‘லோமியா’ வெளிச்சத்தில....’ இப்படியாக நாவலின் கதைக் களம் துல் லியமாக வாககர் களுக்குப் படம் பிடித் துக் காட்டப்பட்டுகின்றது. 60 வருடங்களுக்கு முன்னர் இருந்த மன்னார் கடற்கரைப் பிரதேசத்தையும் சுற்றுச்சுழலையும் இயற்கையின் அழகையும் கிராமியத்தின் செழிப்பையும் நாவலாசிரியர் தனது பேச்சு மொழி எழுத்தினால் தெளிவாகவே நமக்கு எடுத்துச் சொல்கின்றார். பாத்திரங்கள் உலாவரும் களம் பற்றியதான் கதாசிரியரின் வழிகாட்டல் வாசிப்பு நுகர்ச்சிக்கு கனதி சேர்க்கின்றது. ‘இதன் காரணமாக தொன்மை வாய்ந்த மன்னார் கடற்பிரதேசத்தின் சமூகச் சுழலையும் அதன் உண்ணதங்களையும் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் ஆவல் மேலோங்குகின்றது. நாவல் முழுவதும் பேசாலைக் கிராமத்தின் வாழ்க்கைப் பின்புலம் ஒளிவு மறைவின்றி முன்வைக்கப்படுகின்றது. ‘ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கட்டின ‘மினரா’ வைத்தான் இப்ப வீரானாவெண்டு ஏகத்துக்கு எல்லோரும் சொல்லுறாங்கள்’ என்று வரலாறு சொல்லியும் ‘கடல் தண்ணியில் உடம்பக் கழுவுற மீன்பிடிகாரனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட குடும்பத்தில் இனபழும் துணபழும் சரிபாதி’ என்ற மீனவ சமூகத்தின் வாழ்வு நிலைப்பற்றிய முன்வைப்பும் ‘அடுப் புக்கரிய மினுக்கி இழுக்கிறவரும் வேப் பங்குச் சியில விளக்குறவுருமாக பல்லுத் தீட்டி வாய் கொப்பளிச்சுக் கடன் கழிச்ச கையோட என்று பழக்கவழக்கத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டியும். ‘நல்ல தண்ணிக் கிணறுதான் ஊருக்கு ரேடியோப் பெட்டி மாதிரி.எம்மாத்திரம் ரகசியத்தப்போட்டு உடைக்கிறதும் பரகசியத்திற்கு கண்ணு முக்கு வாய் வைச்சுக் கதைக்கிறதும் ஒண்ணு ரெண்டு குடும்பத்தப் பிரிச்சு வைச்சதும் இந்தக் கிணறத்துக்கதைத்தான்’ என்று ஊரின் சில்லறைப் பொழுதுபோக்குப் பற்றியும் ‘சமயத்துக்கு ஊர்க்காரப் பயலுகள் இராமநாடு கடந்து மெற்றாஸ் வரைக்கும்போய் சினிமாக்காரங்களப் பாத்திட்டு வேளாங்கண்ணி, பூண்டிமாதா என்று திரிஞ்சிட்டு கைய மிஞ்சின செலவு செய்யிற்கும்

சுத்தியாட்டம் ஆடுறதுமா இருந்திட்டு வாறதும்’ என்று தொழிலுக்குப் புறம்பான ‘வேலைவெட்டிகள்’ பற்றிய அறிமுகமும் ‘ஜஞ்சாம் கட்டை தாண்டி எருக்கலம்பிட்டிப் பெரிய பள்ளிக்கூடத்திலதான் பெரிய வகுப்புப் படிக்கிற இந்த ஊரில இருந்துபெரிய வகுப்புப் படிக்கிறதுக்கு ஒரு ஜஞ்சாறு புள்ளைகள்தான் போய் வருதுகள்’ என்று அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னரான பொதிக் வசதிகள் பற்றிய எடுத்துரைப்பும் ‘இந்த ஊர்க்காரன் வந்தவன் ஆதரிச்சு அன்னம் குடுத்து அலைக் கழியாமப் பாத்துக் கொள்ளுறவுன்தான். வந்தவன் அநியாயம் செய்யாம இருந்தால் காலம் காலமா உறவு வளரும். திண்ட சோத்துக்கு வஞ்சகம் பண்ணினா வெட்டு ஒண்டு துண்டு ரெண்டுதான்’ என்ற பண்பாட்டு விளக்கமும் ‘பிரேதம் அடங்கும் வரைக்கும் தொழிற்துறைக்குப் போகமாட்டான் இந்த ஊரவன்’ ‘இந்த ஊரில தற்கொலச் சாவு எண்டால் இழிவுதான் சவுக்காலையிலயும் உரிய இடத்தைக் குடுக்கமாட்டான் ஊரவரே செத்தவனுக்கு நடுத்தீர்ப்பு வைச் சமாதிரி சவுக்காலைக் கோயிலுக்கு இடப்பக்கம் ஒதுக்கி வைச்சிருக்கான்’ என்று ஒற்றைக்காலில் நிற்கும் பிழவாதமான கொள்கைப் பிழப்புப் பற்றியும்...இப்படியாக நம்மையெல்லாம் புராதன நகரமொன்றுக்குள் அழைத்துச் சென்று சுற்றுலா வழிகாட்டிபோலும் விளக்கம் தரும் நாவலாசிரியரின் வினைத்திறன் நம்மை ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. பழம் பெரும் மீனவக் கிராமமொன்றின் வாழ்வுத்தடங்கள் பற்றிய முழுமையான தரிசனம் வாசகனுக்குக் கிடைக்கின்றது. வெறுமனே கதை மட்டும்தான் நாவல் என்றில்லாமல் நாவலின் கதைச்சமுகத்தின் கலாசாரம் பண்பாடு பழக்க வழக்கம் என்றெல்லாம் பேசுவது நல்ல நாவலொன்றின் அடையாளம்தான். நாவலின் மற்றொரு நல்ல முகம் பாத்திரச் செதுக்கம். குறிப்பாக மரியாசுச் சம்மாட்டி, சீமான்புள்ளி, சுகந்தமாலை ஆகிய பாத்திரங்கள் நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கத்தக்கன.

‘மரியாசு நெடுநெடுவெண்டு வளர்ந்திருந்தான். சிவப்பா அரும்பு மீசையோட.... கனவு காணும் கண்ணும்பள்ளிரெண்ட சிரிப்புமா அசப்பு அவுக ஜயா மாதிரி’ என்று கதாநாயகனை நாவலாசிரியர்ஸமூத்து அறிமுகம் செய்யும் பாங்கு கதாநாயகனைவிட வசேகரமாயிருந்தது. தொழிலாளர்களோடு நெருக்கமாகப் பழகும் பண்பு, புதிய தொழில்நுட்பங்களை அறிமுகம் செய்யும் நவீன அணுகுமுறை, இலாபத்தில் பங்கு வழங்கும் மனச்சாட்சி, இனங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்தல் என்று மரியாகவின் ஆளுமை பளிச்சென்று தெரியும்வகையில் சம்பவங்களின் எல்லை வரையப்பட்டிருந்தமை நாவல் எழுதும் இவரின் அனுபவத்திற்கு ஒரு அத்தாட்சியாகும்.

‘நல்லது கெட்டது எடுத்துச் சொல்ல கணக்கு வழக்கு பிக்கல்புடுங்கலப் பார்க்க தொழிலாளிமார் கணக்குகளத் தீர்த்து வைக்க... ஜயாவோட அவரு வைச்ச நெருக்கத்தில் கண்ணியமும் நேர்மையும் இருந்ததால்

சீமான்புள்ளிமேல் தொழிலாளிகளுக்கும் நல்ல மரியாத’ என்று சீமான் புள்ளியின் குணநலப்பன்பு சொல்லப்பட்ட விதம் நாவலில் சீமான்புள்ளியின் பாத்திரம் பற்றிய முன்னோட்டம் எனலாம். குடும்பப் பிரச்சினைகளையும் தொழில்ரீதியான பிரச்சினைகளையும் பக்குவமாகக் கையாண்டு சமநிலை ஆளுமையோடு உலாவரும் சீமான்புள்ளி மரியாகச்சம்மட்டியோடு தனது முத்தமகள் தகாத உடலுறவில் ஈடுபடுவதைக் கண்ணால் கானும் தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார். பல்வேறு கஸ்டங்களுக்கு ஆளாகிறார். இதன்மூலம் சீமான்புள்ளி என்ற செப்பமான பாத்திரமொன்று நாவலில் உயிர் பெற நெழுந் து வாசகர் களின் அனுதாபத் தைத் தேடிக்கொள்கின்றது. நாவலில் மற்றொரு சிறப்பம்சம் வரலாற்று ஆவணமாகக் கொள்ளத்தக்க வகையில் 1950களில் யண்படுத்தப்பட்ட சொற்களும் சில பொருட்கள் பற்றிய தெரிவிப்புமாகும். மான் மார்க் குடை, செய்யது பீம், ரேடியோப் பெட்டி, மஆரோ கந்தோர், செம்பியன் பட்டாசு போன்ற சொற்களோடு சம்மட்டி, சொடுதா என்ற சொற்களையும் இதற்கான உதாரணங்களெனச் சுட்டலாம். மொத்தத்தில் ‘சொடுதா’ சிறப்பான ஒரு நாவல் என்பதற்கும் அப்பால் வரலாற்று ஆவணமாகவும் பேணப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

(05)

அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்த சிலநாவல்கள் வட்டார வழக்குச் சொல்கொண்டு தலைப்பிடப்படுவதை அவதானிக்க முடிந்துள்ளது விமல் குழந்தைவேலின் ‘கசகறணம்’, ஆர்.எம். நெளஸாத்தின் ‘நட்டுமை’ என்பன உதாரணங்கள்தான். அதன் வழிப்பாட்டில் எஸ்.ஏ.உதயன் ‘சொடுதா’ எனத் தலைப்பிட்டிருக்கிறார். என்னதான் இருந்தாலும் நாவலின் பாத்திரங்கள் எந்த வட்டார மொழியைப் பேசினாலும் ஆகக் குறைந்தது நாவலின் தலைப்பையாவது எல்லோரும் விளங்கும் வகையில் இடுதல் சிறப்பு. இந்நாவலில் என்னுரை என்ற தன்னுரை எழுதிய உதயன் ‘காலம் மாறி முடிதேடிப் போனாலும் அதன் அடியின் இனிப்பு இரசம் கொடாமல் அந்தக் காலத்து வாழ்விலும் காதல்பேசும் கணவுகளிலும் சடங்குகளின் அவதானத்திலும் வாழந்திருந்ததை மறக்க முடியவில்லை’ என்று கற்கண்டு போன்ற சொற்களோடு எழுதிய எழுத்துக்கள் பாத்திரங்களின் உரையாடல் தவிர்ந்த படைப்புமொழியில் காணாமல் போனது ஏன்?

கிராமிய மணம் வீசும் நாவலின் கதைக்களமும் அரைநூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட மன்னார் கடற்பறத்து மனம் வீசும் முறையின் உன்னதமும் அந்த வாழ்க்கை முறையினுடாக பேச்சு மொழியின் இன்ப அனுபவமும் செப்பமான பாத்திர வார்ப்புகளும் நாவல் நாயகனின் ஆளுமைக்குச் சற்றேனும் குறை வந்துவிடக் கூடாத சொற் பிரயோகமும் இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளின் தேவைப்பற்றிய கற்பிதமும் கதையின் கலா நேர்த்தியும் சொற் செட்டும் தமிழ் நாவல் உலகில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைக் கூக்க வைத்துக் கொள்ளும்இந்த ‘சொடுதா’. ■

## ‘செங்கதீ’ அறைச் சந்தூ : ரூ 1000/-க்குக் குறையாத இயன்ற அன்பளிப்பு

- ★ “செங்கதீ” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.
- அல்லது
- ★ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.  
**People's Bank (Town Branch) Batticaloa.**  
**Current account No.:113100138588996 - For bank deposit**
- அல்லது
- ★ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசக்கட்டளை அனுப்பலாம்.  
**Post Office, Batticaloa - For money orders**
- ★ காசோலைகள் / காசக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெரிடுக Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan

நதிவு இலை: DS/MN/C/BR/1659



# ஏஞ்சல்ஸ்

## பியுடிம் நீட்டமனி கென்டரி

உங்கள் அழகு சம்பந்தமான எந்தப் பிரச்சினையானாலும்

- பேர்சியல் (கோல்டன். பேர்ல்)
- முடி ( ஸ்ரெய்ட்னிங். கலரிங்)
- பெடி கெயார்
- மினி கெயார்
- முகப்பரு. ஜினாவசிய முடி நீக்கல்.

### தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

இந்தியாவில் விசேஷ பயிற்சி வெற்ற பியுடிமியன்

ஏஞ்சல் கருவா

கே.29, தண்ணீர் கிளைற்றும் வீதி,

பாலமீன்மடு,

மட்டக்களம்பு.

தொ.பே: 065 222 3663 / 077 9761 8801 / 065 490 8000